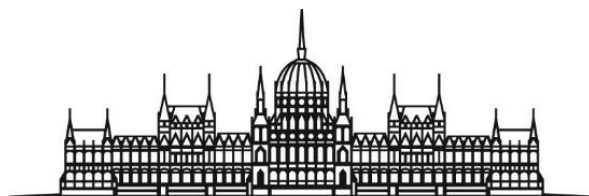

Országgyűlési Napló

Dúró Dóra, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: ***dr. Aradszki András, Földi László,***
Hiszékeny Dezső, Z. Kárpát Dániel

Az ülésnap megnyitása.....	20921
----------------------------	-------

A kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	20921
Horváth László (Fidesz), a napirendi pont előadója	20921
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	20928

Felszólalók:

Hegedűs Barbara , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	20936
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	20938
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	20942
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	20947
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	20951
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	20955
Jámbor András Imre , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	20960
Csárdi Antal (független)	20965
Ander Balázs (Jobbik)	20968
Nacsa Lőrinc (KDNP)	20969
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	20970
Csárdi Antal (független)	20970
Horváth László (Fidesz).....	20970
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	20971
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	20972
Dr. Ferencz Orsolya (Fidesz).....	20973
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	20977
Ander Balázs (Jobbik)	20982
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	20983
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	20984
Nagy Csaba (Fidesz)	20984
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	20986
Dudás Róbert (Jobbik)	20990
Pócs János (Fidesz)	20991
Balla Mihály (Fidesz)	20995
Bányai Gábor (Fidesz)	20998
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	21002
Herczeg Tamás (Fidesz).....	21006
Horváth László (Fidesz) előadói válasza	21009

A nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejövő megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	21015
---	-------

Tállai András agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	21015
--	-------

Felszólalók:

Balla Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21017
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21017

Energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	21018
--	-------

Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár	21019
---	-------

Felszólalók:

Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21021
Gy. Németh Erzsébet , a DK képviselőcsoportja részéről	21023
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21025
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	21028
Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	21032

A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	21037
---	-------

Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	21037
--	-------

Felszólalók:

Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21039
Gy. Németh Erzsébet , a DK képviselőcsoportja részéről	21041
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21043
Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	21044

Napirend utáni felszólalás:

Balassa Péter (független)	21046
--	-------

Az ülésnap bezárása	21048
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

TÁLLAI ANDRÁS agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülésszakának
10. ülésnapja
2025. április 9-én, szerdán
(9.00 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülésszakának 10. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatok önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kábítószerek előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Horváth László, Fidesz, és Kocsis Máté, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés T/11401. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Horváth László úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, parancsoljon!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Jó reggelt kívánok! Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, valamennyien egyetértünk abban, hogy egy hosszú és nehéz küzdelem fontos és jelentős pontjához értünk el azzal, hogy ennek az általam beterjesztett törvényjavaslatnak megkezdjük a parlamenti vitáját. Nagyon bízom abban, hogy senki nem vitatja, hogy egy komoly, embert, társadalmat, kormányt erősen próbára tevő küzdelem részesei vagyunk, és nemcsak mi, hanem a világ jó néhány része, azon részei, ahol a kábítószerek évtizedek óta mérgezi az embereket és a társadalmakat. A mai jelenben nekünk is fel kell venni, magunknak is fel kell venni a harcot, a kesztyűt, és meg kell vívni a saját harcunkat annak érdekében, hogy megvédhessük gyermekeinket, a fiatalokat, közösségeinket, egyszóval a jövőnket.

Küzdelem ez a javából. A küzdősportban járatosak tudják jól, hogy a küzdelemnél az első és legfontosabb dolog, amit nem szabad elhibázni, az az alapállás, mert csakis egy stabil, szilárd és helyes alapállásból lehet sikeres küzdelmet végrehajtani. Először tehát ezt tisztázzuk, erről beszéljünk, hogy mi a helyes alapállás ebben az ügyben.

Az első dolog az az, hogy a józan ész talaján vessük meg a lábunkat, és bár a kábítószerek-előállítás és a kábítószerek-kereskedeleme elleni küzdelem egy bonyolultnak tűnő problémahalmazban keres megoldásokat, amelyben sokféle megközelítés küzd egymással, hogy hogyan is kellene eredményeket elérni, viszont nagyon sokszor ezek a megközelítések, egymásnak feszülések nagymértékben elviszik a figyelmet a valós és

azonnali megoldásért kiáltó dolgokról. Éppen ezért minden ilyen helyzetben arra kell törekednünk, hogy a bonyolult rendszereken belül is elsősorban az egyértelmű és megkérdőjelezhetetlen dolgokat lássuk, illetve, hogy ragaszkodjunk ahhoz, hogy mások se nézzenek félre, és ők is lássák mindazt, ami valóban tagadhatatlan, valóban egyértelmű, és felesleges lenne vitatni.

Mik ezek a megkérdőjelezhetetlen dolgok? Vegyünk egy párat szépen sorra! A kábítószerek semmit nem épít, de helyesebb, ha azt mondjuk, hogy semmire nem megoldás. Lehet egy elkapkodott és rossz válasz, viszont a kábítószerek mindent lerombol. Ezt a tényt nem lehet vitatni. Azt sem lehet vitatni, hogy a kábítószerek roncs embereket, körülöttük roncs környezetet és roncsokon élő roncs közösségeket hoz létre, akik számára roncsolt életet kínálnak, de azt is csak egy darabig, mert előbb vagy utóbb, de biztosan a teljes pusztulást kínálja.

A kábítószerek mindent elvesz, testi és lelki egészséget. A kábítószerek elveszi a gyerektől a szüleit, a szülőtől a gyermekét, elveszi a gyerekkor biztonságát, elveszi a fiatalkor álmait és a felnőttkor kiteljesedését. A kábítószerek megfosztja a szegényt a felkapaszkodás esélyétől is, a közösséget pedig a bizalomtól, az egymás iránti bizalomtól és a biztonságtól. A kábítószerek nem ad mást, mint pusztulást, erőszakot, félelmet és bűnözést, és ezért ennek az igazságnak a valóságáért elég, ha már valaki kimegy a körútra vagy egy kistelepülésre.

Mi is akkor az alapállás ezek után? Költői a kérdés, hogy hogyan kellene viszonyulnunk ehhez a jelenséghez. Költői a kérdés, de a választ a társadalom nagyon is egyértelműen tudja, és azt is tudja a társadalom, hogy meg akarja védeni magát ettől a veszedelemről, és nekünk meg azt kell tudnunk, hogy a társadalom azt kéri tőlünk, hogy segítsünk a védekezésben, és jogosan várja el tőlünk a védelmet.

Nem lehet ezekkel az igazságokkal szemben megvádítani a vállunkat, nem lehet azt mondani, hogy kérem szépen, ez van, tanuljunk meg ezzel együtt élni. Nem hiszem, hogy valóban ott tartanánk, hogy újságírók, választott politikusok, vagy akár egy főpolgármester azt várja el tőlünk, hogy barátkozzunk meg az azzal a gondolattal, hogy a jövőben együtt kell élnünk a kábítószerekkel. Talán emlékeznek még rá, hogy London polgármestere 2016-ban nagyvárosi sajátosságának tekintette a terrorizmust, amellyel együtt kell élni. Bízom benne, hogy ezt a gondolatsort a kábítószerekkel kapcsolatosan Magyarországon senki nem meri felvállalni.

Tegyük fel azt az egyszerű kérdést, hogy vajon van-e helye az életünkben bármilyen olyan dolognak, ami az életünkre tör. Aki az „ez van” vállrándítás alapállásában van, az azt kéri tőlünk, hogy engedjük be a saját házunkba a gyilkost, aztán tanuljunk meg vele együtt élni. Sem a kultúránkra, a biztonságunkra törő terroristát, sem a társadalmat lassan mérgező kábítószert nem engedhetjük a küszöbön belülre. Ki kell

mondani, hogy nem akarunk és nem vagyunk hajlandóak együtt élni a kábítószerrel.

Nem akarjuk, hogy a kábítószer eleméssze a gyerekeinket és feleméssze a jövőnket. Nem akarjuk, hogy családjainkat szétesésre ítélje. Nem akarjuk, hogy a kábítószer miatt a szegények minden esélyüket elveszítsék a felzárkózásra. Nem akarjuk, hogy a társadalmi felzárkózásra fordított minden emberi és anyagi erőfeszítés hiábavaló legyen, és nem akarjuk, hogy mások abból gazdagodjanak meg, hogy lassan és szervezett formában megmérgezik a gyerekeinket és a társadalmat. Ezért nemmel, csupa nagybetűs nemmel kell válaszolnunk a kérdésre, nincs más válasz.

(9.10)

Nem tanulhatunk meg együtt élni azzal, ami az életünkre tör, és ezt nem is várhatja el tőlünk senki. Zsigeri elutasítás van a társadalomban, mert a józan ész ezt diktálja: a teljes elutasítást, a zéró toleranciát, ez a helyes alapállás. Az ellenség nem arctalan, nem egy fogalom, nem valami filozófiai gondolatsor, amit így is meg úgy is lehet értelmezni. Az ellenfél valóban egy iparág gyárakkal, kereskedelmi láncokkal, médiahatalommal, de azért mégiscsak vannak arcai az ellenfélnek, beazonosítható, kézzelfogható arcok, ők pedig a kábítószer előállítói és terjesztői, legyenek ők bárhol az országban, és kínáljanak bármilyen kábítószerrel is. Ők azok, akik előre megfontoltan, céllal, szándékkal mérgeznek. Megismétlem: mérgeznek. Aljas, anyagi érdekből elkövetett, tervszerű, módszeres emberölésről és társadalompusztításról beszélhetünk velük kapcsolatosan, és a társadalom jogos elvárása, hogy kíméletlenül lépünk fel ebben a kérdésben velük szemben.

Sokan sokféle szakértői megközelítést kínálnak, amikor a kábítószer szóba kerül. Nekünk is vannak szakértőink, sőt, rengeteg szakértőnk van, a magyar társadalom 92 százaléka mind a mi szakértőnk, és ezek a szakértők egyértelműen támogatják, hogy nagyon kemény szigorral lépünk fel a kábítószerrel és a kábítószer-kereskedőkkel szemben. A szakértőket, ezt a 90 százalékot illik és kéretik komolyan venni. Ők küldtek minket ide, ebbe a parlamentbe, és ők várják el tőlünk azt, hogy megvédjük őket a veszélyekkel szemben.

Nagyon fontos, és ezzel érkeztünk el a mai naphoz, ez a mai nap tárgya, hogy a jogszabályi környezetben, a kábítószer-kereskedelemmel és -terjesztéssel szemben vívott harcban teremtsünk egy tiszta, világos, egyértelmű helyzetet, amely egyrészt fegyvert ad a kereskedelemmel, terjesztéssel szemben fellépők kezébe, másrészt pedig pajzsot ad a társadalom kezébe a veszélyekkel szemben. Mi azoknak a szakembereknek a megközelítésével értünk egyet ebben a témában, akik azt mondják, hogy az újabb és újabb generációkat úgy tudjuk megvédeni, ha elsőként a kábítószer fizikai jelenléte ellen lépünk fel. Azaz elsőként most arra kell erőt, energiát, erőforrásokat biztosítanunk, hogy a kábítószer elérhetőségét, felkínálhatóságát és hozzáférhetőségét számoljuk fel.

Kevesebb kábítószer, kevesebb kábítószer-fogyasztás; kevesebb kábítószer, kevesebb elsőként kábítószert kipróbáló fiatal.

Fontos a prevenció és a rehabilitáció úgyszintén, de most azt kérem, hogy azt keressék az önök előtt lévő javaslatban, ami valóban benne van. Soha nem mondtuk, hogy nem lesz rehabilitáció, vagy ne lenne fontos, és a kábítószerekre vonatkozó prevenció is megkerülhetetlen, de azokat most ebben a jogszabálymódosítási csomagban ne keressék! A most elérhető, most veszélyes, most mérgező drogot kell visszaszorítani radikálisan, kíméletlenül, illetve azért kell tenni, hogy a jövőben egyre kevesebb készüljön ezekből, egyre kevesebb legyen elérhető. Ez az elsődleges feladatunk, de ahogy az előzőekben mondtam, ez sem kevés, és ez is tekinthető bizony a megelőzés egyik lépésének.

Az örök elégedetlenkedők biztosan találnak érveket ennek az ellenkezőjére, de mi úgy véljük, hogy a fizikai elérhetőség felszámolása és a kereskedelem felszámolása az első és megkerülhetetlen lépés. Ha nincs mit eladni, mert súlyos törvényi fenyegetettség miatt nem éri meg kábítószer előállításával sokévi börtönt és vagyonelkobzást kockáztatni, akkor kevesebb kábítószer lesz elérhető, és kevesebb mérgező jut a gyermekeink és a társadalom testébe. Ezt a célt szolgálja a javaslatban lévő minden módosítás. Tiszta viszonyokra van szükség.

Engedjék meg, hogy a törvényjavaslat legfontosabb elemeire hívjam fel az önök figyelmét. Az első az, hogy ami kábítószerként működik, az kábítószer. Mondjuk ki! Egyértelművé válik a szabályozási javaslattal, hogy mi az, amit kábítószernak kell tekintennünk. A céllista folyamatos kijátszása elleni küzdelem egy olyan szélmalomharc volt, egy olyan csikicsuki játék az elmúlt években, amelyben a kábítószer-előállítók és -kereskedők mindig egy lépéssel előrébb voltak, mint az őket üldözők. Ezt a helyzetet, ezt az előnytelen helyzetet szüntetjük meg az új szabályozással, és azt mondjuk, hogy nem a kémiai összetétel és nem az új kémiai trükkök száza a lényegesek, hanem az, hogy ki milyen szándékkal dob a piacra és erőltet másokra bódító, kábító hatású szert.

Súlyosabb minősítéseket kaphatnak végre a kábítószerekkel kapcsolatos jogsértések. Az eddigi megengedőbb minősítések, valamint az enyhe ítéletek eddig is súlyosan sértették a társadalom igazságérzetét, és nem nézhetjük tovább, nem tekinthetjük bocsánatos bűnnek azt, ha valaki a kábítószerhez jutás miatt vagy kábítószeres állapotban követ el - eddig - szabálysértést, mert nem felmentés a kábítószeres állapot vagy a motiváltság, hanem súlyosbító tényező. Ezzel kell számolni majd a jövőben. Az elterelés végre nem a megúszást kínálja majd, hanem lehetőséget arra, hogy ne csak a szavak szintjén akarjon valaki szakítani a kábítószerral, hanem tegyen érte önmaga is, akár azzal is, hogy segíti a hatóságok munkáját. Minden feladott kábítószerekkel egygyel kevesebb olyan személyt jelent, aki fenyegetés lenne gyermekeink, családajaink,

közösségeink számára, minden adag feladott, megnevezett és előállított, kábítószer-kereskedőtől elkobzott kábítószer egygel kevesebb adag méreg.

A tervezett módosításnak köszönhetően lesznek végre eszközök az állam kezében ahhoz, hogy a bódult állapotban lévő ön- és közveszélyes személyek ne jelentsenek fenyegetést a környezetükre és a közterületeken lévőkre. Ezt évek óta szenved a vidék, a főváros egyaránt, és ennek az áldatlan állapotnak véget kell vetni. Kitilthatóvá, távol tarthatóvá válnak bizonyos településekről a kábítószer-kereskedők. Ezt sokan nem akarják jól érteni, pedig nagyon egyszerű dologról van szó: a helyi közösség védelme fontosabb, mint a bűnözők jogai. *(Nacs Lőrinc: Így van, így van!)* Ehhez sok esetben eddig nem lehetett fizikailag kiszorítani mindazokat, akik szándékkal rombolták a helyi közösségeket, de ezzel a módosítással ennek is elejét vesszük, védelmet kapnak a települések. Tekintsünk erre a javaslatra úgy, mint egyfajta települési vagy közösségi távol tartásra, amellyel az ott élő emberek biztonságát akarjuk garantálni!

A javaslat értelmében a bíróság elrendelheti olyan eszközök használatát is, amelyekre eddig nem volt lehetőség, de mostantól immár ezekkel együttesen lesz eredményesebbé tehető a felderítés és a bizonyítás. Bízom benne, hogy a teremben nincs olyan képviselő, aki ennek a jogosságát, szükségességét kétségbe vonná. Súlyosabb minősítés, súlyosabb jogszabályi fenyegetettség az elkövetőkkel szemben, és néhez súlyú eszközök az igazságszolgáltatás oldalán is.

Nem lesznek átmenthető, kimenthető a kábítószerből eredő vagyonok és vagyontárgyak. Ez az intézkedés újfent ahhoz kell, hogy ne érezze úgy senki, hogy megéri kábítószerrel előállítani és kereskedni vele, mert lebukás esetén is megmenthető lenne az abból szerzett vagyon. Eddig is folyamatosak voltak a nagy értékű lefoglalások, zár alá vonások, de a jövőben ez még kiterjedtebb lesz. Ugyanígy segíti a társadalom igazságérzetének helyreállítását, helyrebillentését ez az intézkedés, mint az előzőek.

(9.20)

A javaslat szerint időszakosan vagy véglegesen bezárhatók lesznek azok az üzletek és üzlethelyiségek, amelyekben kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményt követtek el. Ez szigorú, de szükséges és következetes rendelkezés annak érdekében, hogy a szülők biztonságban engedhessék el gyermekeiket szórakozóhelyekre, diszkóba vagy akár fesztiválokra.

Mielőtt továbbmennék, engedjenek meg nekem két reflexiót azokra az elsősorban politikai indíttatású véleményekre, amelyek az elmúlt hetekben kritikaként elhangzottak. Az első ilyen kritika, illetve számonkérő kérdés az volt, hogy miért csak most foglalkozunk ezzel a kérdéssel, a másodikban pedig az jelent meg, hogy egyfajta büntetőpolitika dominál a tervezett jogszabály-módosításokban.

Az első kérdést illetően - ami nyilvánvalóan politikai indíttatású - szívesen visszakérdeznék, hogy miért csak mi foglalkozunk ezzel a kérdéssel hosszú idő óta. 1998-ban azzal alakult meg az első Orbán-kormány, hogy külön államtitkárság foglalkozott a kábítószerüggyel. 1998-ban a baloldalnak mindössze arra tellett, hogy egy szimpátiatüntetést hirdetett meg a Vörösmarty térre. Jól emlékszem, ott voltam, nem támogatólag, hanem kritikailag, de ott voltam, amikor szólt a zene, és a marihuána liberalizálásáért tüntettek, demonstráltak baloldali politikusok. Innen indultunk, és egyébként a baloldaltól többre nem is számíthattunk az elkövetkezendő évtizedekben.

Aztán a második Orbán-kormány volt az, amelyik drogstratégiát készített, illetve tett le a parlament asztalára. Ezt a stratégiát persze lehet kritizálni, lehet azt mondani, hogy nem tudta elérni a célját, nem voltak elég hatékonyak az eszközei, de azért a tisztesség kedvéért tegyük azt is hozzá, hogy a környezet is jelentősen megváltozott - ezt csak zárójelben jegyzem meg -, de hogy ne foglalkozott volna a kérdéssel, azt nem lehet elmondani. De most is az Orbán-kormány és a nemzeti oldal az, amely ezt az ügyet felvállalja, felmeri vállalni. Egyébként azok vitatják az elkötelezettségünket, akiknek soha semmilyen javaslatuk nem volt ebben a tárgykörben, és színvonaltalan, igénytelen, monoton kormánykritika szintjére süllyesztették ezt a kérdést. Vagy azok fogalmazzák meg ezt a kritikát, akik azon munkálkodtak, hogy a társadalmat befogadóbbá, kevésbé ellenállóbbá tegyék a kábítószerre, és egyáltalán nem vicces téma ez, még ha egy viccpárt erre most demonstrációt és rendezvényt is szervezhet Magyarországon - még.

Azt se felejtjük el, a Covid óta érezhető, hogy az ország számos térségében megváltoztak a közösségi relációk, és az internetes kereskedelem, illetve az online közösségi térbe szorított társas és csoportos viszonyok esélyt adtak arra, hogy a kábítószer-előállítók és a kábítószer-kereskedők minden korábbinál gátálatalanabban támadhassák a közösséget.

Végül is azt mondhatjuk, hogy a kábítószer és annak minden kapcsolódó eleme egy olyan jelenségkör, amely ellen soha nem lehet elég korán megkezdeni a küzdelmet, és ebből adódóan sosincs elég késő szembeszállni vele. Azaz értelmetlen kérdés, hogy miért csak most.

A másik témakör, amelyben az elégedetlenkedők, és sajnos azt kell mondanom, az akadémikusok és értetlenkedők kritikát megfogalmaztak, arra vonatkozott, hogy szerintük túlságosan domináns a javaslat büntetőpolitikai jellegű fellépése ebben a kérdésben. Lássuk tisztán a körülményeket, és beszéljünk világosan!

Tegyük fel azt a kérdést, hogy a kábítószer kereskedelme, a kábítószer előállítása megengedett, legális-e. Nem! Illegális, törvénytelen és büntetendő. Ha a kábítószer előállítása büntetendő és törvénytelen, akkor hogyan kérheti bárki azt, hogy a fogyasztása megengedett legyen? Hogyan lehetne bárminak a fogyasztása és használata megengedett, sőt támogatott,

ha ahhoz törvénytelenül lehet hozzájutni? Ez egy olyan ellentmondás, ami értelmezhetetlen, még akkor is, ha külföldi pénzekből támogatott jogvédő szervezetek ezt meg is próbálják aláásni és folyamatosan megkérdőjelezni. Ebben a helyzetben, a mai helyzetben nincs olyan NGO a világban, amely ezt le tudná nyomni erőszakkal a magyar társadalom torkán. Végzetlenül szomorú, hogy éveken, évtizedeken át ez sajnos itt volt velünk, de azt hiszem, elérkezett az idő, hogy kimondjuk, ennek vége.

A jóemberkedő, magukat függetlennek álcázó, de egyértelműen kormányellenes nemzetközi szervezetek és azok magyarországi lerakatai pedig jobb lesz, ha nem próbálják folyamatosan gátolni, visszafogni ezt a munkát. Ne vegyük el a társadalom, egy nemzet alapvető jogát ahhoz, hogy megvédje önmagát a kábítószerektől! Ha valaki szerint ez túlságosan is büntető jellegű megközelítés, azt gondolom, hogy súlyos aránytévesztésben van.

Hadd mondjam ki azt, amit nagyon sokan érznek, de néha nem mernek kimondani: eddig a méregkeverő, emberi életeteket tönkretévő kábítószer-kereskedőkkel volt cinkos minden olyan szereplő, köztük jogvédő szervezetek is, akik megkérdőjelezték azt, hogy a kábítószer kereskedelme és fogyasztása súlyosan társadalomellenes, és nem akarták megérteni, hogy miért szükséges a törvény szigorával fellépni ellene. Ehhez kapcsolódik az a problémakör is, hogy ahol a kábítószer kereskedelme és fogyasztása megjelenik, ott nagyon sok esetben jelen lesz a családon belüli erőszak, a prostitúció, a fizikai erőszak, illetve megszorodnak azon vagyon elleni bűncselekmények, amelyek együtt járnak a kábítószerrel.

A világ minden táján tombol a kábítószerrel kapcsolatos erőszak. Megismétlem, mindenhol. És nemcsak Mexikóban, nemcsak az Egyesült Államokban vagy Ázsia távol-keleti részén okoz kiemelt kihívást ez a jelenség. Nézzenek körül, kedves képviselőtársaim, Európában is bátran! Ömlik a brutalitás és az erőszak! Svédországtól kezdve Franciaországon és Belgiumon, Hollandián át egészen az Egyesült Királyságig, de a kelet-európai térségben is hihetetlen nyomás alatt vannak a társadalmak. Tudják-e vajon azt, hogy melyik ország belügyminisztere fogalmazta meg azt az aggodalmát, hogy attól tart, hogy országa Mexikó sorsára jut a kábítószer miatt? Ha nem tudják, megmondom a választ: ezt Franciaország belügyminisztere mondta, még hozzá 2024 őszén. Tehát attól tart, hogy Franciaország Mexikóvá válik, azaz az országot a kábítószerkartellek jelentősen fogják befolyásolni.

Ezek után nem hiszem, hogy van olyan, aki meri kérdezni, pláne számon meri kérni, hogy miért is nem engedünk valakit folyamatosan elterelésre, vagy bátran vallja, hogy egy füves cigi senkinek sem árt. Elmondom megint, mint minden alkalommal, hogy nincs jó vagy rossz, nincs könnyű vagy nehéz kábítószer, csak kábítószer van. Nincs olyan része a világnak, ahol a kábítószer nyomában ne pusztulás, erőszak és rombolás járt volna. Ez nem lehet világnézeti kérdés.

Megértem, hogy vannak, akik szerint ezt annak kellene látni, azaz hadd gondolkodjon mindenki a kábítószeresekről úgy, ahogy akar, higgye például azt, hogy egy füves cigi senkinek sem árt. De ez egy olyan kérdés, amelyben társadalmunk, kultúránk, gazdaságunk megóvása érdekében egy pillanatra sem alkudhatunk meg. És a ránk szavazók többsége, kormánypárti és ellenzéki szavazók együttesen ugyanígy gondolkodnak.

(9.30)

Azzal zárnám, amivel kezdtem: csak a kábítószerrel való szembe fordulás és teljes elutasítás a megoldás. Ez a társadalom alapvető önvédelmi joga. Ha valaki vagy valami az életre tör, az ellen van jogom védekezni; egyedül vagy másokkal, de van jogunk fellépni ellene. Ki kell mondani, hogy a fogyasztó, a használó nem feltétlenül áldozat, sőt nagyon sok esetben komoly kihívást jelent a közösség és a társadalom egésze számára. Megértem azokat is, akik szeretnék megtartani azt a képet, mely szerint a szerhasználó, illetve a függő maga is áldozat és kiszolgáltatott, ugyanakkor őket arra kérem, értsenek meg minket, akik szerint a legkiszolgáltatottabbak és leginkább áldozatok a családtagok például, a férjek, a feleségek, a gyerekek, a szülők, és az a közösség, amelyet szétzilálnak és elpusztítanak. Az utóbbiaknak milyen joga van? Nekik ki adja vissza a megnyomorított éveket és életeteket? Senki. És azon vagyunk, hogy a lehető legkevesebbszer kelljen ezt a kérdést feltenni majd a jövőben.

Végezetül hadd szóljak egy szót a rendőrségről, mert megilleti őket a köszönet. Az elmúlt hónap, hónapok bebizonyították, hogy a rendőrség felkészült, és eredményesen tudja tenni a dolgát, a megszavazásra kínált jogszabályi módosításokkal pedig még eredményesebbek lehetnek. Biztosan tudom, hogy a jogszabályok módosítását célzó javaslatcsomag megszavazását követően az esetleg nemcsak kiegyenlítődnek, hanem a mi oldalunkra állnak. (Az elnök csenget.) Legyünk azon - és a jobbító javaslatokat szívesen fogadom -, hogy ez a javaslat jó fegyver legyen a kábítószer-kereskedőkkel szemben, és jó erős pajzsként védje a társadalmat! Köszönöm a figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelzőn nem láthatták az időt, mert a képviselő úrnak nem volt a kártyája elhelyezve, ezért nem jelzett a rendszer, de semmi gond, 30 perc és 50 másodperc volt. Köszönjük szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem a miniszterhelyettes urat, kíván-e a kormány nevében szólni. (Rétvári Bence az emelvény felé indul.) Igen. Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak, aki a kormány nevében szól. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház!

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nevében is támogatom Horváth László képviselő úr és képviselőtársainak a javaslatát, amely igyekszik megóvni a következő nemzedéket a kábítószer-fogyasztás és -kereskedelem káros hatásaitól.

Azért időszerű ez a javaslat most, hiszen mindnyájan látjuk, hogy az elmúlt időkben újfajta kábítószerek újfajta módon kerültek forgalomba, nemcsak a korábban már ismert és a büntető törvénykönyvben, illetőleg egyes jogszabályainkban tiltott és szabályozott kábítószerek, hanem újfajta anyagok, amelyek különböző, sokszor ismeretlen vegyületek vegyítéséből származnak. Ez azt jelenti egyrészt, hogy sokkal könnyebben hozzáférhetőek, hiszen jóval olcsóbbak, az ország olyan részein is könnyen tudnak terjedni, ahol korábban nem terjedtek a kábítószerek, másrészt pedig fokozottan veszélyesek, hiszen még kevésbé lehet megbecsülni az egészségkárosító hatásukat, nem lehet pontosan tudni, hogy miből vannak ezek a szerek, nem lehet tudni, hogy pontosan milyen hatásuk lesz sem rövid, sem közép-, sem hosszú távon - még nagyobb veszélybe kerül tehát még több ember. Ezért kell lépni, ezért van szükség erre a törvénymódosító javaslatra is.

Azt is láthatjuk, hogy ez a fajta újfajta kábítószer-kereskedelem és azok az újfajta anyagok, amelyek a régebről ismert kábítószerek és az új pszichoaktív anyagok mellett megjelentek, még inkább nehéz helyzetbe hozzák az amúgy is nehéz helyzetben lévőket, hiszen a szegénységből való felemelkedésnek az útja során megakadályozzák őket a következő lépésekben, és visszaküldik őket oda, ahonnan indultak, amikor nincs munkájuk, nem tudnak elhelyezkedni, nem tudnak kiszámítható módon dolgozni, és éppen ezért nem tudnak előrelépni, őket is védeni kell. Illetőleg sok más esetben is látjuk, hogy más, kisebb bűncselekmények esetében, mondjuk, a kisebb értékű lopások esetében is a valódi ok, a valódi motiváció a kábítószer megszerzéséhez szükséges pénz megszerzése, a kábítószer tehát motivációként vagy tudatmódosítóként is sokszor ott van más bűncselekmények mögött is. Illetőleg azt is látjuk, hogy sokszor a gyermekek, a legkisebb gyermekek számára is veszélyt jelent, hiszen ha a szülők ilyesfajta új típusú kábítószernek a rabjai, ha egy ilyen családba érkezik egy gyermek, vagy egy ilyen édesanya és édesapa gyermeke születik meg, akkor sokszor a gyermeknek már a születése pillanatától nincs gondoskodó szülője. Ezért is lépni kell, hogy ezeknek a gyerekeknek a jövőjét megmentsük.

Ezek az új típusú kábítószerek még inkább elveszik a reményt, még inkább elveszik a felemelkedés lehetőségét, még inkább elveszik valakitől annak a lehetőségét, hogy egy kiegyensúlyozott, biztonságos életet élhessen. Ezért kell fellépni ez ellen, ezért kell még hatékonyabb törvényeket elfogadni itt, az Országgyűlésben. Azt mindig is tudtuk és láttuk, hogy fiatalokat is érint, fiatal korosztályt is érint a kábítószer-bűnözés, a kábítószer-fogyasztás, ezért kell fellépni.

A kábítószer súlyosan károsítja mindenkinek az egyéni egészségét, ezt tudtuk a régi típusúakról is, de ez még inkább veszély az új típusúaknál, hiszen nem tudjuk, miféle mérgeket kevernek össze ahhoz, hogy ezt a tudatmódosult állapotot előidézzék. Ez még veszélyesebb az emberek egészségére, de a korábbi kábítószerek is ugyanígy veszélyesek a függőség miatt.

Ez veszély a közbiztonságra nézve egyrésztől azért, mert sokan láttunk már olyan videókat - ezek terjednek az interneten - amikor a bazilikától, a bazilika előtti tértől, a Szent István tértől egy kis faluig ott van valaki önkívületi állapotban, önmagából teljesen kivetkőzve, akár teljesen levetkőzve is ott van, és tombol, örülként viselkedik, nem tudja senki, hogy pontosan mi lesz a következő lépése, rátámad, vagy sem, ha segít neki, akkor önmagát is kockáztatja vagy sem. Elfogadhatatlan, hogy nagyvárosok és kis falvak utcáin ilyen jelenetek történjenek az új típusú kábítószerek miatt, ez ellen föl kell lépni. És tragédiákhoz vezet; hány és hány történetet ismerünk, amikor a kábítószer miatt valaki teljesen lecsúszik, teljesen reménytelenné válik a jövője, sőt nagyon sokan az életüket is veszítik akár a különböző túladagolások következtében, a függőségből következő betegségekben, vagy azért, mert tudatmódosult állapotban olyat tesznek, amit, ha tudatában lennének a lépéseiknek, akkor nyilvánvalóan nem tennének meg, vagy mert bal esetet szenvednek.

Meg kell mentenünk polgártársaink életét, meg kell mentenünk őket attól, hogy azok a droggereskedők, akik tudják, hogy mit csinálnak - mert tudják, hogy olyan szert kínálnak az embereknek, amelynek a hatása nem pontosan megjósolható, de biztos, hogy rettenetesen károsítja az illetőt, függőséget okoz -, azért, hogy pénzt, pénzt és pénzt szerezzenek, azért embereket megbetegítenek, függővé tesznek, emberi mivoltukból teljesen kivetkőzött embereket csinálnak belőlük, és akár a halálukat is okozzák nagyon nagy számban. Ez elfogadhatatlan.

Ez a fajta pénzéhség, ami ezekben a droggereskedőkben van, egy megbocsáthatatlan bűn. Ezeknek az embereknek egytől egyig a börtönben van a helyük, ezért van szükség erre a törvénymódosításra. Mindenki, aki a kábítószer-bűnözésben részt vesz, igenis érezze a közvetlen veszélyt, hogy bármikor lecsaphatnak rá, és bármikor börtönbe kerülhet, és ha egyszer börtönbe kerül, onnan nagyon nehezen fog tudni kijönni hosszú távon. Úgyhogy ezért egyaránt fontos a kábítószer használatának, terjesztésének, népszerűsítésének a felszámolása.

Azt szeretnénk elérni, hogy egy gyermeknek ne jelentsen a felnövekedése során nagy veszélyt, hogy a kábítószer-bűnözők majd utolérlik őt, függővé teszik, olyasfajta kábítószereket kínálnak nekik, amelyek elveszik a jövőjüket. Mindenki azt szeretné - mindenki azt szeretné! -, hogy a gyermeke úgy nőjön fel, hogy ne legyen kitéve a kábítószerek veszélyének. Ehhez arra van szükség, hogy a kábítószer-bűnözőket börtönbe zárjuk, ehhez arra van

szükség, hogy ezt a törvényjavaslatot elfogadjuk, mert így eredményesebb lehet a rendőrség.

Önök is hallották a hírekben, hogy a rendőrség hajtóvadászatot indított a kábítószer-kereskedőkkel szemben. Önök is hallhatták a hírekben, hogy pár nappal ezelőtt egy csepeli droglaborban több százezer kristályt foglaltak le, és milliós nagyságrendű adagot tudtak volna még előállítani az ott levő alapanyagokból, milliárd forintokban mérhető az a feketepiaci érték, amit a rendőrök lefoglaltak. (Varga Zoltán közbeszól. - Nacsa Lőrinc Varga Zoltán felé: Liberális bíró, libsi bíró!) Nagyon fontos, hogy ilyen és hasonló fogásokkal nagymértékben tudjuk csökkenteni a kínálatot, hogy csökkenteni tudjuk a kábítószer-kereskedők számát és az illegálisan a piacon lévő kábítószereket. Mivel itt több millió adagról van szó, lehet, hogy ez a teljes magyarországi terítésen túl akár még külföldre is termelő üzem volt.

Köszönjük a rendőröknek ezt a munkáját. De nap mint nap láthatják önök a kormánybiztos úr Facebook-oldalán is, hogy hogyan csapnak le, hogyan foglalnak le száz és száz kilo kábítószert, hogyan visznek el bilincsen bűnözőket, kábítószer-kereskedőket. Ez a hajtóvadászat folytatódni fog. Ahhoz, hogy ez a hajtóvadászat még eredményesebb legyen, tehát még több bűnözőt kapjunk el, és még hosszabb időre kerüljenek rács mögé, szükség van erre a törvényjavaslatra.

De emellett természetesen fontos a fiataloknak, a gyerekeknek a felvilágosítása is a kábítószer veszélyeiről. Ezért fontos, hogy az Okosportálon, a Nemzeti Köznevelési Portálon már évek óta fellelhető számtalan, a kábítószer veszélyeivel kapcsolatos tananyag akár írott formában, akár képi formában, videóformátumban; ezért fontos, hogy a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanács számtalan ilyen multimédiás anyagot készített; ezért fontos, hogy a Budapesti Rendőr-főkapitányságnak számtalan ilyen megelőző és elrettentő kisfilmje van - ezeket minél több diákhoz szeretnénk eljuttatni, hogy minél inkább felvilágosítsák őket, hiszen a drogpárti propaganda, hogy ebben nincsen veszély, ezt nyugodtan ki lehet próbálni, veszélytelen egyszer-kétszer kipróbálni, mert nem lesz belőle nagy bajod, folyamatosan ömlik rájuk. Fontos, hogy az igazságot is megismerjék, és éppen ezért az iskolák figyelmét is felhívtuk arra, hogy használják ezeket a lehetőségeket.

Azért töltöttük fel a Nemzeti Köznevelési Portálra, azért hozta létre a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanács, a rendőrség ezeket a felvilágosító és sokszor elrettentő kisfilmeket, hogy ezek eljussanak a fiatalokhoz, és ők lássák a kábítószerezésnek a kockázatát.

(9.40)

Szeretnék pár részletet kiemelni a törvényjavaslatból. Az egyik a közbiztonsági őrizet. Ahogyan az előbb is említettem, számtalanszor látható az, hogy valaki önmagából kivetkőzve őrzong egy utcán, egy téren, és sokakban ez félelmet és riadalmat kelt, hiszen

nem tudják, hogy mit fog összetörni, minek fog neki menni, kire fog rátámadni. Láthatóan nincs öntudatánál ez az illető, és leginkább önmagára veszélyes, de a környezetére is veszélyes, és a környezetében is riadalmat kelt. Megteremtjük a lehetőséget arra a rendőrségnek, hogy legfeljebb 72 óra időtartamra az ilyen embereket fogdába vigye, pontosan azért, hogy ott kitisztuljanak, kimenjen belőlük ez az anyag, és ne kelljen az embereknek, a törvénytisztelő polgároknak, akik nap mint nap végzik a feladataikat, attól félni, hogy ilyen őrzongó emberek rájuk támadnak, letépik a táskájukat, fellökik őket, vagy bármilyen mást, balesetet vagy sérülést okoznak nekik. Nekünk meg kell védeni a törvénytisztelő polgárokat, ezért aki ilyen, önmagából teljesen kivetkőzött, emberi méltóságából kivetkőzött állapotban őrzong az utcákon, meglesz a rendőröknek a lehetősége arra, hogy őt 72 órára elvigyék. És ott nyilván orvost is hívhatnak, hogy vizsgálja meg, hogy ő pontosan milyen ok miatt került ilyen állapotba, hogy ha orvosi segítségre van szüksége, akkor azt is megkaphassa. De az embereknek ne kelljen ilyen állapotban lévő emberektől tartani az utcán.

Az is fontos a szülők számára, ha egy fiatal, 18 év alatti bekerül egy kórházba, és ott kiderül, hogy kábítószer hatása alatt volt, akkor a szülők az erre vonatkozó információt a kezelőorvostól megkapják. Így tudnak segíteni a gyerekeknek, hogy miért használt kábítószert, mi az, ami az életében esetleg olyan nehézséget jelent, amiben ilyesfajta menekülési utat keresett. A szülők tudnak akkor neki segíteni, nem pedig a kábítószerek - a szeretet segítsen, ne pedig a függőség ezeknek a fiataloknak.

A következő fontos pont a jegyzők lehetőségeinek kibővítése. Abban az esetben, ha egy valamilyen működési engedéllyel rendelkező üzletben rendszeresen, azaz legalább két alkalommal kábítószerral kapcsolatos bűncselekmény történik, akkor a második alkalom után ezt az üzlethelyiséget a jegyző féltéves vagy akár egyéves időtartamra is bezárhatja. Megszűnik tehát az a lehetőség, hogy valakik egyfajta ilyen fedő lehetőséget biztosítsanak a kábítószer-kereskedőknek, hogy mindenki tudja, hogy ott, azon a helyen lehet kábítószert beszerezni. Aki önmaga nem vesz részt a kábítószer-kereskedelemben, de tudva, akarva eltűri azt, hogy nála kábítószer-kereskedelem folyjon, az bizony a későbbiekben nem tarthatja nyitva az üzletét. És ki is kell írni az üzletre, hogy ilyen okból zárják azt be, kábítószer-kereskedelemmel való összefüggésben zárják be, és többszöri ilyen eset történt. Ez is fontos, hogy minden üzlettulajdonos is háromszor gondolja meg, hogy ilyet mennyire tűr meg a saját üzletében. Itt is határozottan fel fogunk lépni, ez is nehezíti a kábítószerhez való hozzájutást.

Szintén fontos változás a törvényjavaslatban, hogy megszünteti a kábítószer és a pszichoaktív anyag közötti különbséget, mindenkire ugyanolyan szigorral csap le az új jogszabály. Illetőleg a terjesztői és kereskedői magatartásoknál ebben a módosító javaslatban egy súlyosbítási javaslat van, amit a kormány is teljes mértékben támogat.

Az is fontos, hogy aki kábítószer megszerzése céljából vagy bódult állapotban követ el bűncselekményt, akkor ez nem enyhít, hanem súlyosbít ezen a helyzeten, hiszen olyan állapotba helyezte magát, amikor beláthatatlan dolgokat fog elkövetni. Éppen ezért, ha valaki a kábítószer megszerzése céljából lop, mondjuk, vagy tör be vagy rabol, akkor ez ebben az esetben szigorítottabb elbírálás alá is eshet.

Fontos, hogy az elterelés intézményével élni és ne visszaélni lehessen. Aki felfedi, hogy kitől és hogyan vásárolta a kábítószer; aki elmondja, felfedi a kereskedőt, megnevezi a terjesztőt, az elkövetés körülményeit feltárja, az élhet az elterelés lehetőségével, de az is csak két alkalommal. Így aki együttműködik abban, hogy önmaga is ki akar jönni a kábítószer-függőségéből, és azt akarja, hogy mások se kerüljenek a kábítószer-függőségbe, mert felfedi a kereskedőhálózatot, amin keresztül a kábítószerhez jutott, ő valóban kap enyhítést a büntetéséből. De aki nem segít abban a társadalomnak, hogy önmagán is segítsen, és másoknál is megelőzze a kábítószer-fogyasztást, annál ez a lehetőség nem lesz nyitott. Illetőleg ezt nem lehet végtelen alkalommal igénybe venni, csak kétszer.

Nagyon fontos: a vagyonekobbzás bővítése. Sokszor hallottunk olyan történeteket, hogy lehet, hogy maga a kábítószer-kereskedő akár le is bukik, lehet, hogy valamekkora börtönbüntetésre is ítélik egy kisebb adag miatt, amit sikerült rábizonyítani, mert egy másik részt nem sikerült rábizonyítani, ami ott volt, mert már olyan szer volt, ami nem volt éppen rajta a listákon, és ezért utána visszamegy, és azt az összeget, azokat a milliókat vagy tízmilliókat, amiket a kábítószer-kereskedelemből összeszedett, utána élvezi, és nyugodtan él, mint Marci hevesen, a kábítószerből megszerzett pénzzel. Na, ennek a világnak vége van! Minden, amit a kábítószer-kereskedelem során felhasznál, és ez lehet autó, lehet bármilyen berendezés, felszerelés, de lehet akár ingatlan is, amiben előállítja a kábítószer, ahol a kereskedői magatartását folytatja, mind elkobozhatók lesznek. Nem fog tudni röhögni a markába a kábítószer-kereskedő, hogy leüli a börtönbüntetését, és utána pedig, amit összeharácsolt más emberek beteggé tételéből és megmérgezéséből, azt utána élete végéig élvezi. Nem fogja élete végéig élvezni, sokkal szélesebb körű lesz a vagyonekobbzás lehetősége: járművekre, eszközökre, ingatlanra egyaránt.

Szintén szigorodik a feltételes szabadságra bocsátás: aki két hasonló kábítószer-bűncselekményt elkövet, ott már ez kizárt.

Fontos a kitiltás is. Szintén tapasztalat, és ezért kell ezzel kapcsolatban fellépni: valaki kábítószer-kereskedő, az egész városát, települését mérgezi, mindenki tudja, hogy ő volt a díler, esetleg lebukik, valamekkora büntetést leül akár, és utána visszamegy ugyanoda, és ugyanazt folytatja. Na, hát ez nem lehetséges ezentúl! Ez tűrhetetlen, hogy valaki egy kis szünet után, amíg valaki átveszi tőle ezt a tevékenységet, két év után visszamegy, és ugyanúgy terjeszti a kábítószer, ugyanazokon a csatornákon, ugyanazoknak

az embereknek. Na, ezeket az embereket ki kell tiltani ezekről a településekről. Nem mehet vissza, nem folytathatja ugyanott, nem lesz meg sem az eszköze, sem a lehetősége arra, hogy visszamenjen erre a településre, és folytassa ezt. Egész egyszerűen, akik a hatóságokkal szemben a különböző szankciók ellenére, azok lejárta után visszamennek, és mindent ugyanúgy akarnak folytatni, ezeket a lehetőségeket igenis be fogjuk zárni.

És van egy nagyon fontos módosítás: a tudatmódosító anyaggal visszaélés tényállása. Miről szól most már talán húsz éve a kábítószer-bűnözés elleni küzdelem? Hogy a droglaborok meg a rendőrség versenyeznek egymással: kinek van hamarabb új képlete, mennyi idő alatt kerül fel a listára. Részesei lettünk több nemzetközi együttműködésnek is, hogy ha már valamilyen más országban, Amerikában, Franciaországban egy kábítószer felbukkan, de még Magyarországon nem, már azt is feltettük a listákra, de mindig ezzel próbáltak trükközni, hogy az nem is olyan anyag, nem az a törzsképlete, mi csak összevegyítettünk három, egyébként boltban kapható szert, és abból árultunk valamit. Na, ennek szintén vége van. Nem az számít, hogy mi a képlet. Nem a laborban kell kezdeni mostantól a bizonyítási eljárást, hanem ha valaki azt mondja, hogy én neked átadok egy szert, aminek én kábító hatást tulajdonítok, hogy ez egy kóros élvezethez segítséget nyújt, teljesen mindegy, hogy milyen összetételű szerről van szó, nem a laborba kell küldeni a szert, mivel azzal a céllal árulta, hogy ez kábítószer, innentől kezdve ő tudatmódosító anyaggal visszaélés tényállása miatt felelősségre vonható és börtönbe mehet.

Nincs kibúvó, megszűntek a kibúvók a kábítószer-kereskedők számára, aki azt mondja, hogy ő kábítószerrel áru, innentől kezdve, mivel ő ezt állítja, és ez a célzata az egész adásvételnek, hogy ő kábító hatású anyagot adjon át, éppen ezért felelősségre vonható, mert a kóros élvezet céljából adta ezt a szert, ami eredetileg nem emberi fogyasztásra szánt szer volt, és tudatmódosító anyaggal visszaélésért ő bizony börtönbe zárható.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nemcsak ez a javaslat van, amit az elmúlt hetekben a parlament tárgyalt, hanem az alaptörvény-módosítás is, ebben is megjelenik az a zéró tolerancia, amit a kormány hirdetett a kábítószer-kereskedőkkel szemben.

(9.50)

Nem tűrjük el azt, hogy valakik a kábítószereket népszerűsítsék, márpedig ezt nagyon sokan megtették. És elfogadhatatlan számunkra az, ami a baloldali kampányaiban és ígéreteiben mindig felbukkan, hogy bizonyos típusú kábítószeresek használatát, kereskedelmét ők engedélyeznék, legalizálnák, dekriminalizálnák. Sokféle szót hallottunk erről, legutóbb a baloldali legutóbbi miniszterelnök-jelöltjétől, Márki-Zay Pétertől, hogy hogyan dekriminalizálna, de a Momentumtól, az LMP-től és más pártoktól is időről időre

halljuk ezeket. A Magyar Kétfarkú Kutya Párt pedig tulajdonképpen erre építi a kampányát is, és ezt büszkén vállalja, márpedig látjuk, hogy embereket hogyan tesz zombivá a kábítószer.

Elfogadhatatlan, hogy ez megtörténjen, ezért az Alaptörvényben is tiltjuk a kábítószer népszerűsítését, és lényegében az alaptörvény-módosítás is azt tartalmazza, hogy ezentúl nem lehet enyhíteni semmilyen kábítószerrel kapcsolatos büntető tényállást; nem lehet a legalizálás irányába menni; nem lehet az enyhítés irányába menni; zéró tolerancia van; a kábítószerekkel szemben a teljes államapparátus erejével fel kell lépni, és minden kábítószer-kereskedőt börtönbe kell juttatni.

Ez fontos, mert azt szeretnénk, hogy minden magyar ember biztonságban legyen, főleg a fiatalok, akiket a leginkább megcéloznak, hiszen ők lehetnek a leghosszabb ideig az elszorodói ennek. Ők lehetnek a leghosszabb ideig függőségben, kábítószer-függőségben, és onnantól kezdve csak ez a sóvárgás határozná meg az életüket. Minden percük, minden pillanatuk arról szólna, hogy hogyan teremtik meg a lehetőséget arra, hogy pénzük és alkalmuk legyen arra, hogy kábítószerhez jussanak, és kábítószer által befolyásolt állapotba kerüljenek.

Nem nőhet fel úgy generáció sem nagyvárosban, sem vidéken, hogy ilyesfajta kábítószer-függőségbe kerül. Ettől mindenkit meg kell védenünk, mert sok tragédiát láttunk, sok személyes, ígéretes életút kettétörését. Sok tehetséges embert, sok tehetséges fiataalt láttunk, aki nagyon sokra vihette volna, de a kábítószertől úgy leépült, hogy utána már csak árnyéka volt önmagának, és örült, ha fönn tudta önmagát tartani. Mi azt szeretnénk, ha a mindenkiben ott rejlő tehetség, a mindenkiben ott rejlő szorgalom a legboldogabb élet lehetőségét kínálna neki, és a kábítószer az, ami ettől elvág egy fiataalt, mert a boldogság rövid távú ígéretével kecsegtet, de igazából hosszú távon elvágja azt, hogy teljes értékű, boldog életet éljen, hogy a szellemi és fizikai maximumot hozza ki magából, és így éljen boldog életet. Nem szeretnénk, ha a gyerekek ebben a veszélyben nőnének föl.

Ezért ez a törvényjavaslat leginkább a fiatalokat védi meg attól, hogy ez a fajta kábítószer-bűnözés behálózza őket, a rabjává tegye őket, és egész életükben úgy éljenek, hogy csak a kábítószer-kereskedők zsebéből tömjék több és több pénzzel. Ez elfogadhatatlan, ez túrhetetlen. Ebben az országban ezt a kábítószertárgyalást meg kell állítani. Ehhez ez a törvényjavaslat nagyon fontos segítséget nyújt, ezért kérem önöket, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padso-
raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Hegedűs Barbara képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HEGEDŰS BARBARA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy nagyon fontos kiemelni azt, hogy az Alaptörvény a jövő hétfői szavazás után azt fogja kimondani, hogy Magyarországon tilos a kábítószer előállítása, terjesztése, használata és népszerűsítése is.

A kábítószer országos problémává vált. Nem válogat település vagy társadalmi csoportok között, hiszen városok, falvak utcáin ugyanúgy megjelenik, sőt bármely korosztály is érintett lehet. Ezt fel kell számolni, mert a kábítószer egészségügyi, biztonsági és társadalmi veszélyt hordoz, mivel súlyosan károsítja az egyén egészségét; bomlasztja, szétszakítja a családokat, a közösségeket; rombolja a közbiztonságot, és tragédiák sorozatát okozhatja.

A törvénytervezet egyik fontos célkitűzése, hogy világosan demonstrálni kell a kábítószer ellen elkötelezett társadalmi csoportok, pedagógusok, szülők és ennek felszámolásával foglalkozó rendőrök felé, hogy munkájukat teljes mértékben támogatja a kormány, és minden eszközt megad a drog elleni sikeres küzdelemhez. Hajtóvadászatot folytatunk, megüzenve, hogy zéró tolerancia van a kábítószerrel szemben.

A javaslatok többsége nem a fogyasztókat célozza, hanem a kereskedőket, mert ha nincs kereskedő, akkor nincs fogyasztó, tehát ha nincs áru, akkor nincsen kábítószeres sem. Azonban úgy gondolom, hogy kiemelten fontos hangsúlyozni a fiatalok és a családok védelmét a kábítószerektől, és ebbe beletartozik a tájékoztatás, de az elrettentés is. Megálljt kell parancsolni azoknak a romboló nemzetközi trendeknek, amelyek relativizálni, sőt enyhíteni akarják a drogok megítélését. Nincs olyan, hogy csak partidrog, csak könnyűdrog. Ezek az enyhítések leginkább csak a kábítószer-üzletben érdekelt csoportok érdekeit tükrözik. Minden kábítószer az egyén testi-lelki egészségét veszélyezteti. Szülőként is úgy gondolom, hogy határozott fellépésre és zéró toleranciára van szükség, mert a drog családokat és életeteket tehet tönkre.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat több jogszabályt is módosít. Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül kiemeljek néhány fontosabb módosítást! A jelenlegi módosítások fő célja a kábítószerüzletben, -terjesztésben részt vevők erősebb szankcionálása. A jelenlegi szabályozás kizárólag a többszörös visszaesőkre, illetve az erőszakos többszörös visszaesőkre vonatkozóan zárja ki a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét. A kábítószert-kereskedői magatartások szigorúbb jövőbeni elbírálása érdekében a módosítás a kábítószer-bűncselekmények esetében már két ugyanolyan vagy hasonló bűncselekmény elkövetése esetén is kizárná az elkövetőt a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből. Többé nem létezik az új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés tényállása, az bűncselekményi tényállás lesz. Büntetőeljárás indul minden kábítószerrel és pszichoaktív anyaggal kapcsolatos eljárásban.

Új elem, hogy közbiztonsági őrizetbe vétel alkalmazása során az egészségügyi ellátást igénylő az ellátás

idejéig, de legfeljebb 72 órányi időtartamra közbiztonsági őrizetbe kerül. Ez a magatehetetlen vagy öntudatlan állapotban lévő személyek egészségügyi intézménybe vagy kijózanító állomásra való szállítását jelenti. Ez egyszerre az érintett személyek, illetve a békés társadalom érdeke, amely sokszor kiszolgáltatott ezeknek a személyeknek; alkalmanként a saját testi épségüket is féltik.

Fontos, hogy sok esetben a valóban segítségre szoruló embereknek a rendőrség segít eljutni olyan környezetbe, ahol sem önmagukban, sem másokban nem tehetnek kárt, ki tudnak józanodni, és a testük meg tud tisztulni a kábítószerteről.

Nagyon fontos, hogy azok felelőssége is meghatározható legyen, akik szándékkal vagy a tudtuk nélkül, de fizikai teret kínálnak a kábítószer fogyasztásának, terjesztésének. Jellemzően ilyenek a nagyobb számban látogatott szórakozóhelyek, koncertek, fesztiválok. Ezek teljes kábítószermentessé tétele is egy olyan szándék, amely össztársadalmi érdek.

Lényeges módosítás, hogy a sikeres fellépés érdekében pontos számokat kell hogy kapjunk a kábítószer-fogyasztásról. Ehhez mostantól az eljáró orvosok is adhatnak majd adatokat, információkat, továbbá a rendőrség tájékoztatása kapcsán fontos, hogy eredményesebben, nagyobb számban lehessen szankcionálni, illetve a természetőket és a kereskedőket eljárás alá vonni és felszámolni.

Ezenkívül a módosítás szerint a kezelőorvos feladata kiegészül azzal, hogy haladéktalanul értesítenie kell a kiskorú személy törvényes képviselőjét, ha az általa kezelt kiskorú kábítószer hatása alatt áll.

A módosítás hangsúlyos jogpolitikai célja a fogyasztói típusú magatartások jelenleginél súlyosabb büntetőjogi megítélése, az elrettentés erősítése a fogyasztástól, például az elterelés, a kábítószer-függőséget gyógyító kezelés jogintézményi kereteinek leszűkítése annak érdekében, hogy ez ne ösztönözzön az illegális szerek büntetőjogi következmények nélküli fogyasztására. Ennek érdekében a módosuló szabályozás az elterelés lehetőségét kizárólag a kereskedőt, illetve a terjesztőt megnevezni hajlandó, illetőleg az elkövetés körülményeit feltáró személyek számára tartaná fenn, továbbá deklarálná, hogy e lehetőséggel ugyanaz a személy legfeljebb két alkalommal élhet. Ezt követően a szigorúbb büntetőjogi felelősségre vonás elkerülhetetlenné válik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Láthatjuk, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat a társadalom szempontjából rendkívül fontos módosításokat tartalmaz, ezért a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Tisztelt Kormánytagok! Nos, hát tegyék a szívükre a kezüket: gondolom előbb-utóbb be kell hogy ismerjék, hogy tisztában vannak azzal, hogy a drogok, a kábítószeres illegális használatának és kereskedelmének elterjedésében az önök kormányának bizony elvülhetetlen felelőssége, mi több, bűne van.

(10.00)

Mindazok ellenére is, hogy Magyarországon az úgynevezett kábítószeres tilalmával összefüggő törvény már jelenleg is, tehát jelen állapotában is Európa egyik legszigorúbb, időnként talán legmocskosabb törvénye volt. És itt engedjenek meg egy zárójeles személyes megjegyzést, hogy mennyire szigorú ez a törvény.

Nos, hát isteni szerencséje van Szájer Józsefnek, hogy Belgiumban nem a magyar törvények mérvadóak, hiszen abban az esetben most nem azon csodálkoznánk, hogy ilyen előélettel egyáltalán hogy van képe ennek az embernek bölcs tanácsokat osztogatni, és hogy kerülhet ismét kormányzatközele szerepbe, hanem Szájer József torné azon a fejét, hogy vajon mikor mehet ki a börtöndudvarra levegőzni. Persze tudjuk, hogy azzal a kis csinos hátizsákjával Szájer József az orbáni Magyarországon hiába mutatta volna be szabadon választott gyakorlatát az ereszen, neki valószínűleg nem történt volna semmi baja, törvények ide, törvények oda, hiszen a kormányzat, a NER tagjai, a kormányfő kedves családja, oligarchái, a haverok, a hírhedt, Orbán által létrehozott nemzeti tőkésosztály prominensei, bizony látjuk, magasan a törvény fölött állnak, azt tesznek, azt tehetnek, amit csak akarnak. Ha úgy adja úri kedvük és passziójuk *(Nacsa Lőrinc: A törvényről beszélj!)*, akár jachtokon kábítószereszhetnek.

Nos, mindenesetre azért külön megnézném, képviselőtársaim, azt a ribilliót a kormánypárti patkóban, ha hirtelen kötelezővé válna az évenkénti drogteszt az Országgyűlés tagjai és a kormány tagjai között is. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Nyugalom, nyugalom, képviselőtársak! Tisztelt kormánypárti képviselők, azt hiszem, így is érdemtelenül hosszasan beszéltem Szájer Józsefről és az ő igen különleges kis hátizsákjáról, amikor az igazi, a valódi társadalmi dráma az, hogy a kábítószeres, a drogok illegális használata és kereskedelme exponenciálisan nőtt, a maguk kormányzása alatt jelentkezett. A maguk kormányzása alatt jelentkezett! És mindez persze egyre súlyosabb társadalmi, egészségügyi és szociális problémát jelent most Magyarországon.

A kábítószer-fogyasztás, tudjuk nagyon jól, nemcsak egyéni szenvedést, hanem - ahogy itt el is hangzott - családi, társadalmi és gazdasági terheket is jelent egyben. És, mondjuk, az is megérne azért egy misét, ahogy ezt nálunk szokták mondani Debrecen környékén, hogy tisztelt kormánypárti képviselők, tisztelt kormány, hol voltak önök eddig, árulják már el!

Milyen világban éltek önök eddig? Merthogy az elmúlt másfél évtizedben, az önök kormányzása alatt a magyar vidék gyakorlatilag belefutott a szintetikus drogok özönébe, és anno a Hős utcai állapotokról már külföldi egyetemeken elrettentő példaként tanítanak és oktatnak. De Orbán Viktor, az önök drága miniszterelnöke csupán a februári évértékelőjében - a februári évértékelőjében! - csodálkozott rá a nagy magyar valóságra, amit - hozzá kell tegyem - egyértelműen maguknak köszönhet az ország. *(Rétvári Bence: Sehol máshol a világon nincs kábítószer, csak Magyarországon?)* Na de mit is mondott Orbán Viktor akkor? És most idézem, ez fontos: „Aztán itt vannak az aggasztó adatok a kábítószer-kereskedelem és -fogyasztás növekedéséről. Itt baj van” - mondja ő. „Az olcsó, mérgező kotyvalékok, szintetikus szerek elárasztották az országot.”

Jó reggelt kívánok! Végre fel tetszettek ébredni? Ez folyik Magyarországon, a magyar vidéken több mint másfél évtizede, amióta önök kormányoznak! És akkor hirtelen bejelentette az új kormánybiztost; egy politikust, nem szakembert! Egy politikust, nem szakembert! Ha komolyan gondolta volna különben a kormány és maga Orbán Viktor a kábítószer-kereskedelem és -terjesztés elleni harcot, akkor valószínűleg egy szakembert nevezett volna ki. Nem ezt tette. Érdemes elgondolkozni azon, hogy miért. Hát jó reggelt!

Az Orbán-kormány a drogpolitika terén az elmúlt 14 évben mit is tett? Árulják már el: mit is tett? Mert semmit. Pontosán semmit azonkívül, hogy felfüggesztették a Gyurcsány-kormány drogprogramjának végrehajtását, azt üzenve ezzel is a magyar társadalomnak: nem akar az Orbán-kormány energiát, pénzt fordítani a drogosokra, az egész drogkérdést egyáltalán nem tartották fontosnak. Valójában én attól tartok, nem tartják fontosnak most sem; ez, amit önök tesznek, nem más, mint propagandaakció. Most pedig hirtelen meglepődnek, hogy gyakorlatilag elszabadult a pokol az egész országban. Tetszettek volna vidéken járni, a mélyszegénységben lévő települések környékén, és akkor tapasztalhatták volna ugyanezt.

És nincs ezen mit szépíteni, különösen a vidéki, mélyszegénységben élő közösségek körében: a kábítószer-probléma bizony valóban pokolian súlyos társadalmi válsággá vált hazánkban. Pokolian súlyos társadalmi válsággá! Maguk erre jönnek, és úgy gondolják, az a megoldás, hogy jól alkotmányba - akarom mondani: a Szájer-féle, hát, tudjuk, sziklaszilárd keménységű Alaptörvénybe - fogják majd belefoglalni azt, hogy tilos a drogfogyasztás. Jó napot, még egyszer! Ez már a büntető törvénykönyvben is szerepel. Tehát ha önök ezt gondolják igazán a kábítószer elleni harc egyik terepének és fellépésének, akkor, attól tartok, ez kevés lesz.

És tudjuk, tudhatjuk, hogy a kábítószer és annak felhasználói számára az esetek döntő többségében maga a kábítószer, a szerhasználat nem más, mint menekülés a mindennapok terhei, problémái és a nyomor elől. Márpedig a mélyszegénység, a kilátástalanság, a

reménytelenség kialakulása bizony az önök sara vastagon, az elmúlt 15 év hozadéka, tisztelt hölgyeim és uraim, amely ráadásul kézen fogva jár a munkanélküliséggel, a szegregációval, a nyomorral. Húzzák ki magukat bátran, mert mindezek kialakulásáért bizony egyértelműen önök és csak önök a felelősek, az Orbán-kormány tehet minderről. Valójában, ahogy az előbb is mondtam, nem tettek önök semmit, nem történt semmi az elmúlt években, nemhogy szakszerű és megfelelő lépések nem történtek, de semmilyen lépések nem történtek. Nem történt meg a megelőzésnek a megerősítése, és nem történt meg az oktatás és az ellátórendszer fejlesztése sem mindezek érdekében.

Támogatjuk, teljesen természetes, hogy támogatjuk, én magam is támogatom a kábítószer-kereskedők elleni határozottabb fellépést és a jogszabályi szigorítást annak érdekében, hogy a szervezett bűnözés visszaszoruljon. Szerintem ez minden magyar állampolgárnak elemi érdeke és kötelessége is. Ugyanakkor határozottan elutasítjuk, hogy fiatalokat egyetlen szál füves cigi elszívása miatt kriminalizáljanak, szabadságvesztéssel sújtsanak, derékba törjék az életüket, vagy méltánytalan jogkövetkezményeknek tegyék ki őket. Az ilyen aránytalan szankciók - de hát ezt önök nagyon jól tudják, hiszen okos emberek - nem a problémát kezelik, hanem tovább növelik a társadalmi igazságtalanságot, és hátrányosan érintik a fiatal generáció jövőjét is.

A drogok, a kábítószer-előállítás és -terjesztés, egyáltalán a bűncselekmények elkövetésének visszatartó erejét - természetes, hogy ezt önök is tudják, hiszen tudhatják - többnyire nem a büntetési tételek ész nélküli szigorítása, hanem a felderítés hatékonysága, a biztos lebukástól való jogos félelem jelentheti. Ezért a DK frakciója a tegnapi napon határozati javaslatot nyújtott be, amely meggyőződésem szerint fenntartható megoldást kínál a kábítószer-fogyasztás és -kereskedelem elleni küzdelemben, figyelembe véve a megelőzés, a rehabilitáció és a jogi szankciók hatékonyságát, valamint a társadalom érzékenyítését és aktivizálását is.

A benyújtott javaslatunk nem titkolt célja, hogy új és átfogó intézkedésekkel támogassa a kábítószer-fogyasztás megelőzését, a rehabilitációt és a kábítószer-kereskedelem felszámolását is. Álláspontunk szerint a komplex probléma kezelése érdekében az állami szervek, a rendvédelmi hatóságok, valamint a civil szervezetek és az oktatási intézmények közötti hatékony együttműködés elengedhetetlen a probléma kezelésében.

Úgy véljük, hogy a kábítószer elleni küzdelem sikeressége nagymértékben függ a rendelkezésre álló erőforrásoktól is. Ehhez bizony újabb pénzügyi források szükségesek, amelyekkel megalapozható majd a magas szintű képzés, a korszerű felszerelések beszerzése és az operatív tevékenység finanszírozása is. Nyilvánvaló, hogy a rendőrök és az őket segítő erőforrások közvetlen hatással vannak a közbiztonság teljes körű javítására is. A megnövekedett rendőri jelenlét

csökkentheti a bűncselekmények elkövetésének lehetőségét, és - ahogy az előbb is mondtam - elrettentő hatással lehet az illegális drogfogyasztásra és a drogereszkedelempre is. Ezen túlmenően a rendőri erők felszabadítása és erőforrások felszabadítása lehetővé teszi és teheti a gyorsabb és hatékonyabb beavatkozásokat, és bizony erősítheti a társadalom teljes területén a közbizalom érzését.

(10.10)

Ehhez azonban nemcsak a pénzügyi források bővítésére van szükség, tisztelt képviselőtársaim, hanem a megfelelő számú rendőr és szakértő bevonására is szükség lehet. A kábítószer-fogyasztás megelőzése és a drogfüggők rehabilitációja kulcsfontosságú, úgy gondolom. Az oktatási kampányok, a prevenciós programok és a rehabilitációs központok fenntartása, fejlesztése nemcsak az érintettek életminőségét javíthatja, hanem hozzájárul a társadalom egészségének megőrzéséhez is.

Emlékeznék, hogy kezdtem: tegyék a szívükre a kezüket! Nos, tegyék a szívükre a kezüket, hiszen a módosító preambulának második sora, idézem: „A cél a kábítószer és az illegális tudatmódosító szerek használatának, terjesztésének és népszerűsítésének teljes felszámolása.”, jól hangzik. De megkérdezem önöktől, hogy önök szerint ez komolyan vehető? Talán még a saját csapatukban sem sikerülne mindez. Ez irreális, és valójában jelzi is a módosító, az önök által benyújtott módosító javaslat komolytalanságát.

Egyrészt, ha a kormány komolyan gondolná a kábítószer-kereskedelem és -fogyasztás elleni küzdelmet, akkor nem egy politikust, ahogy az előbb is mondtam, hanem egy szakembert nevezett volna ki kormánybiztosnak, egy szakembert.

Másrészt a jelenleg erre biztosított összeg sokszorosát kellene erre a célra fordítani. Apró adalék itt, hogy az első Orbán-kormány idején - önök sokszor hivatkoznak az első Orbán-kormányra -, tehát 1998-2002 között is tízszer több pénzt szánt az akkori Orbán-kormány a drogproblémák kezelésére, mint most, negyed évszázad elteltével önök.

Ha valóban tenni akarnának valamit ezen a területen, akkor nyilvánvaló, hogy elsősorban a prevencióra helyeznék a hangsúlyt. Az összes iskolában kötelezővé kellene tenni a drogmegelőző oktatást, ami, hozzá kell hogy tegyem, 2010 előtt jól működött. De azóta, mint tudjuk, önök ezt egyszerűen felszámolták. Látjuk is ennek az eredményét, el kell menni a vidéki szegregált kistelepülésekre. Ha valóban tenni akarnának bármit is a kistelepüléseken, a mélyszegénységben élők között hátborzongató sebességgel terjedő szintetikus drogok fogyasztása ellen, akkor célt, értelmet kellene adni ezeknek az embereknek, az emberek mindennapjainak, akik ott élnek, kellő oktatást biztosítani, kiemelkedési lehetőséget biztosítani a sívár életkörülményeik és mindennapjaik közül, hogy ne a nyomor és ne a tehetetlenség határozza meg ezeknek

az embereknek a mindennapjait, akik azért fordulnak sok esetben ezekhez a pusztító, mérgező, hihetetlenül káros drogokhoz, mert egyszerűen menekülni akarnak a saját mindennapjaik nyomorából, így tudják csak egyedül megtenni. Ez a kormány, ez az önök felelőssége, hogy ez egyáltalán megtörténhet.

Tudják, sok más, már előttünk fekvő törvényből és módosítóból vagy javaslatból az rí le, hogy önök bizony kalapácsnak képzelik magukat, és mint minden kalapács, mindenkit szegnek szeretnének látni. Erővel akarják leverni őket, mindent és mindenkit. A kormány továbbra is rendészeti eszközökkel gondolja és próbálja kezelni a drogkérdést, és a most benyújtott, előttünk fekvő javaslat is pontosan ezt tükrözi.

Sok minden más mellett és mindazokon túl, hogy vannak a javaslatnak természetesen számunkra is elfogadható részei, nettó hiányzik ebből a törvényjavaslatból például a drogpolitika egyik legfontosabb vagy nagyon fontos ága, az, hogy egészségügyi és szociális kérdésként kezeljék a drogproblémát, márpedig csak a büntetés, csak a fenyegetés és csak a megtorlás bizony, tudjuk nagyon jól, nem vezet, nem vezethet eredményre. Aki pedig drogozik, annak igazándiból nincsenek az előttünk fekvő törvényjavaslatnak olyan sorai, olyan passzusai, amelyek visszatartó erővel rendelkeznének számára.

Szinte biztos, hogy a módosítás így nem fogja eredményezni a droghasználat visszaszorulását, csupán azt, hogy még több embert fognak börtönbe zárni. Nem hinném, hogy ez lenne a cél. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megköszönni Horváth László képviselőtársam munkáját. Komoly szakmai munka van amögött, hogy ideérkezett ez a törvényjavaslat az Országgyűlésbe, most erről a nagyon fontos kérdésről tárgyalhatunk, és erről a nagyon súlyos problémáról beszélhetünk itt a parlament nyilvánossága előtt, és hozhatunk olyan döntéseket, amelyek a fiataljainkat, a jövő nemzedéket, a gyermekeket segítik, védik.

DK-s képviselőtársam felszólalásában számos hazugságot, számos uszítást hallhattunk, igazságról nem nagyon volt benne szó. Képviselő úr, vannak prevenciós programok, a DADA-program harminc éve működő program. Képviselő úr, ne hazudjon, és ne nézze le azokat a szakembereket, akik drogprevencióval foglalkoznak (*Varga Zoltán közbeszól.*), és akik elmennek az iskolába, őket veszi semmibe, őket nézi levegőnek (*Varga Zoltán: Nem engedik be őket!*), az ő munkájukat, akik most is mennek az iskolákba, most is mennek ifjúsági közösségekbe, és ezekről a kérdésekről beszélnek.

Hogy fontos-e a prevenció? Persze, hogy fontos. Ha itt lett volna az expozé alatt (*Varga Zoltán: Itt voltam az expozé alatt!*), képviselőtársam elmondta, hogy teljesen világos, hogy ez a törvény nem erről szól. Természetes, hogy fontos hangsúlyt fektetni, forrást biztosítani a prevencióra, persze, hogy ezen a lábon is dolgozni kell. Itt most azokat a gyors, hatékony és fontos lépéseket kell meghozni, amik megálljt parancsolnak annak a trendnek (*Varga Zoltán: 15 évig hol volt?*), ami az elmúlt években egész Európában, az egész világon és így begyűrűzve Magyarországon is elindult. Mi ez a trend? Az olcsó, rettentő káros mérgek árusítása, az ebből való gyors meggazdagodás reményében a gyermekek mérgezése és ennek a felszámolása, ennek a terjesztői hálózatnak a felszámolása.

Tisztelt Képviselő Úr! Amikor a különböző kormányokat hasonlítja össze, amikor Gyurcsány Ferenc miniszterelnök volt, akkor jópofizni elment egy fesztiválra, és azt mondta, hogy nem támogatja a börtönbüntetést, ugyan már. Drogért? Ne vicceljünk, emberek! Megint jópofának akart tűnni Gyurcsány Ferenc egy ifjúsági fesztiválon, és ugyanabba az irányvonalba, politikába futott bele, amit ön is itt képvisel, ez a kibújunk, egyenesen nem mondjuk ki, inkább oligarcházunk meg orbánozzunk meg szájerezünk, ön mindent elmond itt, csak a lényegről nem beszél. Miért? Mert önök cinkosok például Karácsony Gergelyvel és a TISZA Párttal közösen, amikor a fővárosban egy olyan drogpárti stratégiát tartanak fenn, és nem hajlandók lecserélni, amikor belövőszobákat akarnak önök kialakítani a fővárosban. Önök cinkostársak ebben, tisztelt képviselő úr, Karácsony Gergelyék, a DK és a TISZA Párt közösen (*Varga Zoltán: Szájer Józsefről beszéljen! Szájer!*), mert ezt művelik a fővárosban, mert önök nem érdekeltek abban, hogy ez a hálózat fel legyen számolva, hogy a gyermekeinket megvédjük, hogy kemény, szigorú büntetőintézkedésekkel védjük meg a fiatalokat ezektől a mérgektől, és igenis a törvény teljes szigorával sújtson le a terjesztőkre.

Itt vannak a liberális pártok képviselői, a Párbeszéd - a Momentum persze szokás szerint nem jelent meg a munkahelyén, mert tegnap túl sokáig akadályozták a közlekedést -, akik tucssereprogramokat akarnak, önök ezeket támogatják, önök támogatják a tucssereprogramot, támogatják a belövőszobákat, támogatják a fővárosi aljas és a gyermekekkel szemben teljesen unfair drogst stratégiát, mert ott drogpárti stratégia van jelenleg a fővárosban, tisztelt képviselő úr (*Varga Zoltán: Szájer! Szájer József!*), a DK-s szavazatokkal, a DK-s polgármesterek, a DK-s képviselők teljes támogatásával. Ezeket a programokat még a börtönben lévő polgármesterük, a korrupt polgármesterük is támogatja, nyilvánvalóan önök is.

Ennyit arról, képviselő úr, hogy milyen módon közelítenek önök, és majd nyilván ebben a szellemben érdemes meghallgatni Szabó Rebeka felszólalását is, akik támogatják, drogpárti stratégiákkal támogatják a drogfogyasztást Budapesten (*Varga Zoltán: Ez nem*

igaz!), holott ők vannak többségben Budapesten, a TISZA Párttal együtt folyamatosan védik azt a stratégiát, ami a drog pártján áll, a drog mellett van, a kábítószer-fogyasztás mellett van, nem pedig ez ellen.

Most itt ennek a törvényjavaslatnak a vitáján ki kell mondani, hogy elég volt, elég volt a terjesztők gyors meggazdagodásából, a mérgek terjesztéséből, kisközségek tönkretételéből, és a lehető legszigorúbban fel kell lépni. Ha megnézték önök az elmúlt hetek felvételeit, akkor innen kell köszönetet mondunk a rendőrség, a nyomozók munkájáért is. Azt gondolom, hogy amit az elmúlt hetekben is láthattunk, én belügyminiszter-helyettes úrtól is azt kérem, hogy hasonló lendülettel folytassák a munkát a rendőrök és a nyomozók az elkövetkezendő időszakban is, ahogy ezt az elmúlt hetekben láthatjuk, mert Magyarországon a kábítószerrel szemben kizárólag a zero toleranciát tartjuk egyedül elfogadhatónak. Messzemenőig támogatunk minden szigorítást, minden fellépést a kábítószeres és azok különböző formái, mint a dizájnert drogok, a pszichoaktív, pszichotrop anyagok ellen.

A 2013. július 1-jén - csak hogy nézzük meg a történeti áttekintést - hatályba lépett büntető törvénykönyv, amit Magyarországon elfogadtunk, az Európai Uniónak a kábítószerrel kapcsolatos problémákra leggyorsabban reagáló szabályozása volt abban az időben. Ennek köszönhető, hogy Magyarországon elsőként lépett hatályba az európai uniós tagállamok között ez a szigorítás.

(10.20)

2014. január 1-je óta hatályos az a törvény, amely alapján az új pszichoaktív anyagokkal elkövetett valamennyi cselekmény a kábítószerhez hasonlóan szankcionálható. Magyarországon 2015 óta a tiltott szerek listáját most már miniszteri rendelet határozza meg - nem törvény, és nem is kormányrendelet -, így a hatóságok gyorsabban és rugalmasabban tudnak reagálni az újonnan megjelenő szerekre. A tiltólistára nem a konkrét kábítószer kerül fel, hanem annak úgynevezett törzsképlete, és ezáltal a későbbiekben forgalomba kerülő, ugyanazon anyagot tartalmazó újabb változatok is automatikusan büntethetővé válnak.

A rendőrség kiemelt feladatának tekinti mind a kábítószeres, mind az új pszichoaktív anyagok elleni fellépést. A kábítószer elleni küzdelemben a rendőrség a kereslet csökkentésére és a kínálat csökkentésére mint két alapvető területre összpontosít. Céljuk, hogy minden szinten meggátolják a kábítószer-bűnözést, illetve a bűnmegelőzés oldaláról igyekszik azt megelőzni, hogy valaki kábítószer-fogyasztóvá vagy -terjesztővé váljon.

Az idén márciusban tárgyalt alaptörvény-módosítással a kábítószer elleni maximális fellépést még magasabb szintre, a legfőbb nemzeti jogforrásba a leghatározottabb módon is beemeltük. Az Alaptörvényben ezentúl teljesen világosan és egyértelműen rögzítésre került, hogy Magyarországon a kábítószer

előállítás, használata, terjesztése, népszerűsítése tilos. Legyen világos mindenkinek!

Ez egy fontos jogi lépés, ugyanakkor legalább ennyire fontos lépés az is, hogy Orbán Viktor miniszterelnök bejelentette, hogy a kormány különböző új intézkedéseket hoz, és hatékonyan fellép a kábítószer-terjesztőivel szemben, és nagy erőfeszítések árán, de vissza fogjuk szorítani a kábítószer-használatot.

Én személyesen is régóta foglalkozom ezzel a kérdéssel, és többször javasoltam, hogy legyen gyorsabb ez az ügyintézés. Több intézkedést hoztunk az elmúlt időszakban. Rendkívül fontosnak tartom azt, hogy eljutottunk eddig a mérföldkőig Horváth László képviselőtársam vezetésével, hogy ezt a mai törvényt tárgyalni tudjuk, és lehetőleg mihamarabb el is tudjuk fogadni, hiszen nagyon fontos, a mi tapasztalatunk az elmúlt időszakban, az elmúlt években az, hogy a kábítószer elleni harcnak sosincs vége. Bármilyen hatékony intézkedést is hozunk, folyamatosan tudunk eredményeket elérni, bármilyen jó törvénymódosítást is fogadunk el, a kábítószer újabb és újabb formái hihetetlen gyorsasággal újra és újra felütik a fejüket, elárasztják az országot.

Ezért tisztában vagyunk azzal, hogy az utóbbi időben ezek az olcsó és mérgező kotyvalékok, szintetikus szerek elárasztották az országot. Ezek könnyen hozzáférhető, olcsó, ráadásul nagyrészt új, még ismeretlen szerek, amelyek még veszélyesebbek. A hatásait sem ismerjük, s különösen a fiatalok körében nagyon népszerű ez, mert olcsón hozzáférhető, könnyen hozzáférhető.

Mi a kormány és a kormánypárti frakciók részéről teljes mértékben tudatában vagyunk ennek az óriási veszélynek, amit a legújabb szintetikus szerek jelentenek. Ugyanis itt már nemcsak arról van szó, hogy bizonyos körökben, bizonyos területeken vagy szubkultúrákban terjedne a kábítószer - mert az is rossz -, hanem ezen nagyon veszélyes, mérgező, tudatmódosító szerek terjesztése és terjedése egyre több embert, egyre fiatalabb korosztályt, már a gyermekeket is veszélyeztet. Már az általános iskolás és középiskolás korosztályt is célozzák a terjesztők a profit reményében, nem érdekelve őket, hogy mérget árusítanak a gyermekeknek.

Ennek a nagyszabású kábítószer-ellenes küzdelemnek a része a mostani törvényjavaslat, mely törvénymódosítások a kábítószer-kereskedelem, -terjesztés és -fogyasztás elleni hatékonyabb fellépés jogszabályi környezetét teremti meg többek között a rendszeti és büntetőjogi intézkedésekhez és a kiskorúak védelméhez szükséges jogszabályok szigorításával.

Teljesen világos, mindenki tudja, a kábítószer köztudottan súlyosan károsítja az egészséget, megöli az embereket, családokat tesz tönkre, közösségeket ver szét, bűncselekményekhez, balesetekhez, a közbiztonság általános romlásához, valamint tragédiákhoz vezethet. Ezért cél a kábítószer és az illegális tudatmódosító szerek használatának, terjesztésének és népszerűsítésének teljes felszámolása.

A kábítószer-ellenes hatékony, közös és egységes nemzeti fellépést, mint sok más ügyben is, nehezíti az

a tény, hogy a baloldal nem a kábítószerrel szembeni zéró tolerancia oldalán áll. Sajnos! Emlékezzünk vissza - Varga Zoltán is kampányolt neki, az ő miniszterelnök-jelöltje volt -, Márki-Zay Péter közös miniszterelnök-jelölt, az önök miniszterelnök-jelöltje, ma minden, az Országgyűlésben ülő baloldali képviselő - DK, MSZP, Jobbik, Momentum, Párbeszéd és LMP - közös kormányfőjelöltje 2022-ben azzal kampányolt a fiatalok körében, hogy elkezdené a kábítószeresek dekriminalizációját.

De Karácsony Gergely és az általa vezetett fővárosi közgyűlési többség, ez a baloldali, liberális, TISZA-s szívvárványkoalíció sem a kábítószerrel szembeni zéró tolerancia oldalán áll, ugyanis - mint mondtam - a fővárosnak ma egy ultraliberális, a fogyasztók ártalomcsökkentését célzó stratégiája van, ami nem a megelőzéssel, nem a prevencióval, hanem a fogyasztókkal foglalkozik elsősorban.

A fővárosi Fidesz-KDNP-frakció el akarta törölni Budapest ultraliberális drogstratégiáját, ami a megelőzés és a drogdíleres üldözése helyett a biztonságos drogfogyasztást és ezzel a droglobbit támogatja. A fővárosi baloldali szívvárványkoalíció - köztük a TISZA Párt is - némán és gyáván, vita nélkül álltak be a droglobbi mögé, és szavazták le a javaslatunkat.

Egy valódi kábítószer-ellenes stratégiának nem lehet célja, hogy felügvelje, az úgynevezett alacsony-küszöbű szolgáltatásokkal támogassa a drogfogyasztók kényelmesebb és biztonságosabb szerhasználatát. Az egyetlen helyes irány, ha a teljes felgyógyulást és a kereskedőkkel és termelőkkel szembeni zéró toleranciát, illetve a megelőzést tűzi ki célul.

Ezzel szemben a mostani fővárosi drogstratégiában szórakozóhelyeken üzemelő drogszobák, drogpártiszervíz, drogbevizsgáló és -visszaadó pontok, valamint drogmelegedők is vannak, tisztelt képviselőtársaim. Ez a főváros, a DK-Párbeszéd-Karácsony Gergely-TISZA-koalíció drogstratégiája, hogy drogszobák legyenek a diszkóban, hogy visszaadó pontok legyenek, és drogmelegedők legyenek. Ez az önök programja, tisztelt képviselőtársaim! Ez vállalhatatlan, mert a drogozást és nem a drog elleni harcot támogatja.

Ezért kértük a Fővárosi Közgyűlés, benne a TISZA-frakció támogatását is, a DK-frakció támogatását, a Karácsony Gergely-frakció támogatását is egy új drogellenes stratégia megalkotására. Magyar Péter emberei azonban többszöri felszólításunk ellenére mélyen és sunyin hallgattak, majd egy óriási nemmel szavaztak a drogellenes stratégiára. Így a liberális szívvárványkoalíció szavazataival megmaradt a Főváros drogpárti stratégiája.

Képviselőtársam beszámolt a nemrégiben történt óriási rendőrségi akcióról és nagy fogásról Csepelen, amikor egy droglabort számoltak fel a rendőrség munkatársai, és irtalmatlan mennyiségű és értékű kristályt és egyéb tudatmódosító szereket találtak. És hol vannak most a terjesztők, tisztelt képviselőtársaim? Szabadlábbon, mert a bíróság szabadlábra helyezte őket. Ki kell

mondani, hogy ez felháborító ítélet, ami megszületett, hogy ezek az emberek most szabadlábon vannak.

A lehető legszigorúbb fellépés kell, a törvény teljes szigorával kell fellépni. Erre a mostani törvényre, a hatékony intézkedésre a szigorú büntethetőség miatt szükség van. Szükség van arra például a vagyonelkobzás esetében, a településről való kitiltás esetében, hogy radikális, fontos és egyébként a drogellenes stratégiát, küzdelmet segítő intézkedéseket fogadjunk el. Ezt mindenkinek támogatnia kell, és nem a Karácsony-, DK-, TISZA-irányba elmenni, akik a fővárosban drogpártiszervizeket akarnak létrehozni, és hoznak is létre, hanem egyértelműen ki kell mondani, hogy stop, eddig és ne tovább! A gyermekeinket védjük meg, Magyarország jövő nemzedékét védjük meg (*Varga Zoltán: Hol voltatok eddig?*), és lépünk fel hatékonyan a terjesztőkkel szemben, lépünk fel hatékonyan a kereskedőkkel szemben, zárjuk őket börtönbe, kobozzuk el a vagyonukat, ha ezzel a gyermekeinket mérgezték meg, ha ezzel hozzájárultak ahhoz, hogy gyermekeket közelítsenek meg ezekkel a sokszor akár patkánymérget is tartalmazó kotyvalékokkal, vagy csavarlazítókat vagy hígítót tartalmazó kotyvalékokkal!

Ennek a küzdelemnek a szellemében, amelyben módosítottuk az Alaptörvényt, amelyben módosítottuk a büntető törvénykönyvet, amelyben már az elmúlt években is megannyi intézkedést hoztunk a baloldal támogatása nélkül is, ezzel a lendülettel és ebben a szellemen fogadjuk el a mostani törvényjavaslatot is! Soha nem fogunk engedni sem a kábítószer-terjesztőknek, sem a kábítószer-fogyasztóknak. A baloldallal ellentétben mi zero toleranciát hirdettünk a kábítószerrel szemben. A magyar családok számíthatnak a Fidesz-KDNP-re. A KDNP-frakció részéről messzemenőig támogatjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm a lehetőséget. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadd kezdjem rögtön egy reakcióval, aztán a törvényről is részletesen szeretnék beszélni! Nacsa képviselőtársamnak mondom, hogy ha a magyar állampolgárok, a magyar polgárok számíthatnának a Fidesz-KDNP-kormányra, a 15 évnyi kétharmados, korlátlan felhatalmazással rendelkező Fidesz-KDNP-kormányra, akkor ma biztos, hogy nem ezt a törvényt tárgyalnánk itt, vagy valahol egész máshol lennénk, talán a választókerületünkben.

(10.30)

Ez az ügy, ami miatt ma itt kell lennünk, az önök személyes politikai és erkölcsi kudarca, úgy, ahogy van. De nézzük meg, hogy hogyan kezdődött az egész

ügy! A 2013-ban elfogadott, 2020-ra kábítószermentes Magyarországot ígérő drogstratégia kapcsán nem sikerült, hanem egyre aggasztóbb eredménytelenségről lehetett csak beszélni. A Fidesz kormányzati drogpolitikájának alakulása és következményei jól példázák, hogy a szigorú büntetőpolitika nem váltja ki a szociális és egészségügyi megközelítésem is alapuló megelőzést és ártalomcsökkentést.

Nézzük, mi volt a kezdetekben! A rendszerváltás előtt a drogkérdés tabunak számított, az állampárt nem foglalkozott vele érdemben. A 90-es években sem alakult ki egységes kormányzati stratégia; az első átfogó drogstratégiát az első Orbán-kormány fogadta el 2000-ben, széles szakmai és társadalmi egyeztetés után. Ez a program tízéves időtávlatra tervezett, a vezérelve pedig az ártalomcsökkentés volt. Ez az úgynevezett liberális szemléletű megközelítés, amely prevenciós kampányokat, tücksere-programokat, kezelési lehetőségeket és edukációs programokat helyezett előtérbe; több kormányzati cikluson is átnyúlt. Bár megvalósításában voltak hiányosságok, a szakmai konszenzus megmaradt.

A 2010-es kormányváltás után a második Orbán-kormány teljes irányváltást hajtott végre. A 2009-es, még a Bajnai-kormány által kidolgozott stratégiát neoliberalisnak és droglegalizáció-barát programnak bélyegezték, s 2011-től új stratégia készült, amely már nem az ártalomcsökkentést, hanem a fogyasztók szigorú büntetését helyezte középpontba. 2012-ben el is fogadták az új Btk.-t, amely szerint akár két év letöltendő börtön is járhat egy spangliért.

A drogstratégiákban deklarált cél Magyarország kábítószermentessé tétele 2020-ra, már az elfogadásakor is irreálisnak tűnt, mégis a kormány évekig nem alkotott végrehajtási tervet a stratégiához. A részletes szakpolitikai program csak 2015 végén, két év késéssel jelent meg, és négy oldalba sűrítve, konkrét forrásrendelés nélkül vázolta fel a megvalósítást. Ehhez képest a megelőzésre 2016-ban szánt 741 millió forint még mindig csak a fele volt annak, amit az első Orbán-kormány a 2000-es években hasonló célokra fordított.

A propagandáról és a torz adatokról. A kormány retorikájában sikertörténetként próbálja tálni a drogpolitikát, például azzal, hogy 30 százalékkal csökkent a szerhasználat a középiskolások körében. Ez az adat azonban félrevezető. A vonatkozó kutatás csak 9. és 10. osztályosokra vonatkozott, akik a legkevésbé érintettek a dizájnernedrok terjedésében, ráadásul a szigorúbb büntetőjogi környezet miatt vélhetően sok diák még anonim módon sem vallotta be az érintettségét.

A drogpolitika hatékonyságát nem támasztja alá az sem, hogy a bíróságokon a droggal kapcsolatos ítéletek száma alig változott, és a börtönben ülők száma sem nőtt érdemben. A célzott fellépés, amely Orbán Viktor szerint újabb és újabb erőket mozgatta a dizájnerek ellen, nem valósult meg. A kormány által elhanyagolt, legégetőbb probléma a leszakadó régiókban tomboló dizájnernedrogyárvány. Az EMMI államtitkára,

Czibere Károly - figyeljenek! - 2016-ban már arról beszélt, hogy ha nem történik beavatkozás, nemzedékek fognak a semmibe hullani. Azóta is kérdés, hogy elkészült-e a szegregátumkutatás, amely ennek a helyzetnek a kezeléséhez szükséges lenne. A terepkutatások ugyanis egyértelmű képet festenek: a gyerekek előtt zajlik a szerhasználat. A család, az iskola, a közösségi rendszer tehetetlen. A helyi szociális hálók alig működnek, kezelési lehetőség szinte nincs, a szerhasználat sokszor az egyetlen megoldás úgymond az unalomra, a magányra vagy a kilátástalanságra. Ezek a közösségek teljesen kiszolgáltatottak, széthullottak.

Ami a C-listát illeti: a dizájn drogok gyors kémiai átalakulása miatt a C-lista, amelyre új, tiltott anyagokat helyeznek, gyakorlatilag folyamatosan le van maradva a piaci kínálathoz képest. Mire egy vegyület tiltólistára kerül, már rég megjelent a következő. Ez a macska-egér játék önmagában nem alkalmas a terjesztés megfékezésére. Eközben az EU-nak rendszeresen jelentéseket készítő Nemzeti Drog Fókuszpont adatai is azt mutatják, hogy a dizájnerek már tíz éve is a kókaín szintjét közelítették a népszerűségben, a herbál pedig szintén egy évtizede a harmadik leggyakrabban fogyasztott szerfajta a felnőtt lakosság körében.

Ami a szokásos kormányzati pénzosztást illeti: a TÁMOP egészségre nevelő programjai formálisan a prevenciót szolgálták volna, ám a támogatott projektek listáját átnézve jól látszik, hogy több tíz millió forint került olyan cégekhez, amelyeknek semmi közük nem volt a drogprevencióhoz, például szállítmányozó, fémipari vagy mezőgazdasági vállalkozókhoz. Ez jól mutatja, hogy a források nem szakmai, hanem klientúraépítési szempontok szintjén, mentén hasznosultak itt is.

A Fidesz kormányzása alatt a drogpolitika célja sokáig nem volt más, mint a keménykedés demonstrálása. Az ultrarepresszív Btk. látszatintézkedésekkel teremtett biztonságillúziót, miközben sem hatékonyságában, sem következményeiben nem szolgált a társadalom érdekeit. A szerhasználó rejtőzködőbb lett, a veszélyeztetett közösségek pedig láthatatlanabbak.

A 2013-ban elfogadott drogstratégia nem teljesítette céljait. Az állami prevenciók rendszer működése képtelen, a kezelés és az ártalomcsökkentés leépült, a problémás szerhasználók, főleg a legszegényebbek, magukra maradtak. Mindez a Fidesz ideológiavezérelt, kizárólag szigoron alapuló, de eszköztelen politikájának is a következménye. Az ígéretekkel és statisztikákkal leplezett valóság egy drogstratégia, amelyből nem stratégia, hanem csak kudarc lett. Annak ellenére, hogy a Fidesz már 2020-ra drogmentes Magyarországot ígért, láthatóvá vált, hogy ez valójában ugyanolyan hazugság volt, mint a legtöbb ígéretük. 2025-re nemhogy drogmentes lett az ország, de még saját bevallásuk szerint is ez az országot sújtó egyik legnagyobb probléma.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elkésett reagálásuk, ami a jelen törvényjavaslatot illeti, a büntetőszabályok további szigorítása a helyzet súlyosságára való

tekintettel érthető az önök részéről. Ráadásul a javaslat több pontja valóban segítséget nyújt a rendőrhatalomnak és akár az igazságszolgáltatásnak, hogy a napnál világosabb, de jelen jogi helyzetben nem rendezhető, mint például a képviselőtársam által említett csepeli drogfogás tekintetében a hatóságok és az igazságszolgáltatási szervek megfelelően jogszerű, de amellet talán igazságos döntést is meg tudják hozni.

Viszont a Fidesz előterjesztői expozéjában nem bírta ki, és itt előbb KDNP-s képviselőtársam sem, hogy ne budapestezzen egy jó nagyot. Csak az a helyzet, képviselőtársaim, hogy nem a budapesti droghelyzet miatt vagyunk ma itt; nem a budapesti droghelyzet tarthatatlansága miatt, ami egyébként valóban, mint mindenhol máshol, kezelésre és fellépésre szorul. De nem azért mondta a miniszterelnök március 15-én, vagy nem tudom, mikor a híres beszéde közben a droggal szembeni fellépés szükségességét is. Azért, képviselőtársaim, mert a vidék esett el, durván. Elesett konkrétan! Kistelepüléseken, falvakban tarthatatlan a helyzet! Önök tudják a legjobban. Zombiként kóválygó embereket, egészségüket teljesen tönkretévő komplett településeket látunk. Ezért kell lépniük, és ezért kellett lépniük többek között persze önöknek politikailag is, hiszen ezek az önök legerősebb és leghűségesebb szavazói. A kistelepülésen élők is már kiabáltak, hogy ez így nem mehet tovább. Nemhogy 20-ra eltűnt a drog, hanem megjelent olyan területeken is, ahol még előtte senki nem látta őket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem, a rendőröknek sem a szórakozóhelyeken kell nagy mellénnyel razziázni és tiniket a falhoz állítani. Nem ettől lesz megoldás. Csak mondok egy-két javaslatot, ötletet, ami nem feltétlenül jogalkotási kérdés, de enélkül az önök törvénye sem fog semmit érni továbbra sem. Ha lenne mindenhol KNB-s, körzeti megbízott, ha nem lenne ilyen nagy létszámbeli hiány a rendőrségen, és mindenhol lenne területileg felelős helyi rendőr, akkor nem kéne gondolkodni azon, hogy hol kell keresni az előállítókat meg a terjesztőket.

De mondok jobbat: ha hallgatnának a jegyzőkre meg a polgármesterekre, akkor elmondom, hogy meg tudják-e mondani, melyik házban történik a kereskedelem a saját falujukban, vagy éppen az előállítás; mert az egész falu tudja. Csak ahhoz kell majd a bátorság, hogy ne a diszkóba menjünk gyerekeket motozgatni, hanem akkor tessék kivonulni, aztán lerohanni azt a helyet úgy, ahogy van.

(10.40)

És én értem - és ebben van igazságuk, mielőtt belém kötnének -, hogy ez a törvényjavaslat segít a rendőrségnek abban, hogy ezt megtehesse, de nagyon-nagyon remélem, hogy erre fognak a következő időszakban energiát fordítani, és nem arra, hogy a gyerekeket a diszkókban vagy éppen az utcán kergessék.

Érintettek, szakértők, ellenzéki képviselők is konkrétan névvel, címmel beadott indítvánnyal évek

óta nagyon konkrétan hívják fel a figyelmet a tarthatatlan helyzetre. Ahogy az elején mondtam, önök 15. éve kormányoznak kétharmaddal, tehát ez a helyzet, ami ma kialakult, szintisztán az önök felelőssége és kormányzati kudarca.

Végezetül tessék megérteni, hogy csak és kizárólag büntetőjogi szigorítással ismét kudarcot fognak vallani. Tessék pénzt és energiát szánni a megelőzésre, a gyermekeink hatásos felvilágosítására! A műbőr akataskás rendőr bácsi az iskolában 2025-ben, na, az a vicc kategória, tisztelt képviselőtársaim. A közösségi média, a személyes iskolai oktatás legmodernebb formáit tessék bevetni! Tessék szembesíteni a gyerekeinket azzal, ami egyébként akár itt, Pest megyében, a kistelepüléseken zajlik, hogy milyen egészségkárosító, akár halálos következményei vannak ennek az örületnek, amit valóban - és ebben teljesen egyetértünk - a legnagyobb gazemberséggel követnek el ezekkel a kotyvalékokkal és szintetikus kábítószerrel előállításával és terjesztésével néhányan, akiknek tényleg nincs máshol helyük, csak elzárva a társadalomtól.

Végezetül álljon itt ismét a Fidesz államtitkárának, Czibere Károlynak 2016-ban elmondott, segélykiáltásként is értelmezhető mondata idézetként: „Ha nem történik beavatkozás, nemzedékek fognak a semmibe hullani.” Ez közel tíz éve hangzott el, képviselőtársaim, a saját, ezért felelős államtitkáruktól. Semmittevésük több mint szégyen: bűn. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már elhangzott itt igényként, hogy a drogellenes küzdelemben tisztázzuk az alapállást, hiszen ez valóban egy harc, akkor ezt meg fogom tenni most azonnal a Jobbik frakciójának részéről. Mi igenis hiszünk a zéró tolerancia hatékonyságában. Ez nem jelenti egyébként azt, hogy ne tartanánk fontosnak a prevenció lépéseket. Magam is éltem egyébként javaslattal évről évre mind a büntetőjogi szigorítás, mind pedig a prevenció intézkedések terén, csak hogy kerek legyen a kép. Igen, hiszek egyébként a törvényes megtorlásnak a visszatartó erejében is.

Ha kell hozzá egy kis történet, akár nemzetközi példa is: hol volt, hol nem volt, volt egyszer, illetve van egy kicsiny ország, úgy hívják, hogy Salvador. Annak elnöke, Bukele megelégette azt a bűnözési hullámot, ami előntötte azt az alig 6 milliós országot, ahol egyébként 100 ezer főre vetítve éves viszonylatban több mint 100 gyilkosság történt - betudhatóan leginkább a drogbandáknak, az ottani kartelleknek -, és igen kemény fellépéssel rendet rakott néhány év alatt. Ezt a 100 gyilkosság/100 ezer főre vetített értéket az

ötvenedére csökkentette, ami már majdnem közelíti egyébként a magyarországi szintet. Igen, 80 ezer embert, 80 ezer mocskos bűnözőt csukott börtönbe. Ha az kell, hogy a társadalom békében éljen, és a törvénytisztelő, békés állampolgároknak a mindennapi nyugalma meglegyen, és a jövő biztosított legyen, akkor, ha kell, akkor ilyen drasztikus eszközökhöz kell folyamodni. Ez történt ott. Nem fértek be a börtönökbe? Hát, egy terrorellenes börtönközpontot hozott létre, 40 ezer ilyen semmirekellő drogos banditát zártak oda be.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Én már nem tudom, hogy hányszor elmondtam - egyszer talán majd lesz kedvem, előkeresem a jegyzőkönyvekből -, én magam kifejtettem azt, hogy nem fogok, nem fogunk a Jobbik frakciójának részéről liberális jogvédőkhöz futni, ha ezeket a dílereket, ezeket a mocskos gazembereket beletapossák a rendőrök, a speciális kábítószér-ellenes rendőrségi alakulatok a betonba. Semmi gond nem lesz ezzel. Tegyük meg! Viszont igenis hadd hangsúlyozzam még egyszer azt a jogot, hogy azért a kritikákat, amit előterjesztői részről úgy éreztem itt az expozéban, hogy némileg zokon vesznek, újfent és most is hangsúlyozzam, mert kritikák bizony vannak, elsősorban azzal kapcsolatban, hogy miért csak most.

Igen, fölvetette képviselőtársam itt kérdésként, hogy majd az ellenzék részéről ez lesz itt az egyik fő fegyver gyakorlatilag ezzel az egész törvényjavaslattal kapcsolatosan, hogy miért csak most. Gyorsan kikeresem, pontosan hat évvel ezelőtt volt az egyik olyan felszólalásom, amelyben zombiapokalipsziszról beszéltem. És nem azért, mert én olyan okos vagyok, meg vidékről jöttem, és egyébként nap mint nap én is szembesülök ezzel az iszonyatos drogpandémiával, és nemcsak azért, mert korábban, mondjuk, pontosan egy olyan vidéki szakképző iskolában tanítottam, ahol bizony előfordultak olyan fiatalok, olyan gyerekek, akik ezeknek a pancsolt, kotyvasztott mérgeknek az áldozatává váltak, hanem azért, mert hallgattam azokra, akikre adott esetben a kormánypárti padsorokban nem annyira.

'19 elején volt egy dizájnerdrog-ellenes, gettódrogellenes konferencia a Jezsuita Roma Szakkollégium, a Református Cigány Szakkollégium vezetésével, Székely János szombathelyi megyés püspök fővédnökségével, ahol elmondták, világosan kifejtették, hogy a 24. órában vagyunk, és a második Trianon fenyegeti Magyarországot, és ezt a Trianont most nem a szomszédos államok fogják elhozni, hanem a nemtörődöm hozzáállás, az, hogy árad a bűn, árad a gettódrog vidéken. Ha lemondanak járásnyi nagyságú területekről, lemondanak a perifériákról, akkor ott a roncsársadalmi összeomlás a mélybe fogja rántani azokat a halmozottan hátrányos helyzetű nyomorodott térségeket. Erről beszéltem. Megvolt rá nyilván a cinikus válasz: mindent megteszünk, minden nagyon szép, minden nagyon jó, mit beszél az ellenzék. Azóta is jó néhányszor elmondtam a magamét, akkor meg

ön, ugye, válaszként: merthogy Márki-Zay Péter, az ellenzéki összefogás miniszterelnök-jelöltje mit mondott. Nem érdekel, hogy mit mondott, illetve igen, ha ilyet mondott, akkor az hatalmas nagy szégyen.

Még valamit itt hozzátennék, nemcsak a jegyzőkönyv kedvéért, hanem az igazság kedvéért. A közös ellenzéki program, amihez mi adtuk a nevünket, semmiféle ilyen drogliberalizációt nem tartalmazott. Tehát, ha Márki-Zay Péter fejében megfordult valami - sok minden fölbukkant ott, azért ezt tegyük hozzá -, akkor én azért nem fogok felelősséget vállalni. Én azért tudok felelősséget vállalni, amit aláírtunk, amiben megállapodtunk, és ha ilyen szerepelt volna ott, akkor azt mondtuk volna, mint sok ökörségre egyébként, hogy köszönjük szépen, ebből nem kérünk, akkor ebből nem lesz konszenzusos program. Ennyit arról, hogy a Jobbiknak milyen az alapállása ezzel az egész kérdéskörrel kapcsolatosan. Azt hiszem, nagyon világosan megfogalmaztam.

Szóval, nem olyan régen voltam egyébként az Igazságügyi Bizottság előtt is. Visszaköszönnek azok a javaslatok, amelyeket ott előtártam. Ilyen például, amit mi úgy neveztünk, hogy a közösségi távoltartás intézménye, mert ezeket a gazembereket, akik megmérgezik a saját közösségüket, elveszik a fiatalok jövőjét, megmérgezik a holnapot, igen, ki kell rekeszteni, mondjuk ki ilyen keményen, ki kell rekeszteni; oda többé ne térhessenek vissza, ahol csak pusztítottak. Mi volt erre a válasz? Semmi! Tényleg semmi. Tehát legalább valamiféle konstruktivitást mutathattak volna, és legalább egy kicsit vitatkozhattunk volna. Vagy azt mondták volna, hogy képviselő úr, nyugodjon meg, rajta vagyunk az ügyön. Semmi ilyen nem történt, nézzék vissza a jegyzőkönyvekből. Úgy, ahogy van, szó nélkül ment a javaslat a kukába. Egyetlenegy szó nélkül megtörtént a szavazás, és kész. De örülök neki egyébként, hogy így utólag idehozták. Én ezért nem fogok óvodás hülye gyereket játszani, és óbégni, hogy mi nem szavazzuk meg, mert ilyen meg olyan a kormány.

(10.50)

A célt nézzük, még akkor is egyébként, ha vannak kritikáink itt a módszerrel kapcsolatosan. A cél pedig valóban szent: megmenteni ezt az országot, azon belül pedig megmenteni legfőképpen azokat a vidéki térségeket, régiókat, ahonnét én magam is érkeztem. Ezért ezt támogatni fogjuk, tehát még egyszer leszögezve itt a nagy plénum előtt.

A következő ilyen kritikaként hangzott el, képviselőtársam - engedje meg, de ön mondta -, hogy ne keressük a prevenciót ebben a javaslatban. Elfogadom, hogy ebben nincsen benne. Támogatni fogjuk így is, hogy nincs benne prevenciós intézkedési csomag, de ettől függetlenül azt még továbbra is hiányoljuk. És nemcsak szigorítással mentem, mondjuk, az Igazságügyi Bizottság elé, hanem volt tanáremberként itt rendre föl szoktam állni, mondjuk, egy-egy

költségvetési vita során, és akkor mindig elmondom, hogy milyen kiegészítő intézkedésekre lenne szükség ahhoz, hogy a lassan Atlantisként elsüllyedő és a második Trianon által fenyegetett, zömmel vidéki térségeket megmentjük.

A korai beavatkozás hihetetlenül fontos lenne, hiszen az egy alapigazság, hogy minél korábbi időszakban történik meg ez a beavatkozás, az annál olcsóbb és annál hatékonyabb. Mert főleg a halmozottan hátrányos helyzetű térségekben, illetve társadalmi csoportok esetében, ha ez a beavatkozás később történik meg, akkor annak a hatékonysága valami iszonyatos módon hanyatlik, tehát már csak költségvetési szempontból is sokkal értelmesebb lenne egyébként. 177, ezzel szokott államtitkár úr válaszolni, hogy 177 „Biztos kezdet” gyerekház van, tök jó, hogy van 177, azonban szomorú, hogy nem 1770 darab „Biztos kezdet” gyerekház van Magyarországon.

Ha valamihez csoportosítanának pluszforrásokat, akkor egészen biztos, hogy nem mi vagyunk azok, akik erre nemet mondanánk, mert igen, szükséges lenne a vidék Magyarországon már a legfiatalabb korban elkezdni a családoknak a szemléletformálását. És akkor talán az, ami egyébként balliberális oldalról is elhangzott, tehát az a sok esetben megfigyelhető nihil, az, amikor - ezt meg államtitkár úr mondta - nincsen gondoskodó szülői háttér, talán valahogyan orvosolható lenne. De meg kell nézni, hogy a magyar állam mennyit fordít „Biztos kezdet” gyerekházakra éves szinten, vagy mennyit ad a 180 tanodára.

Nagyon jó a tanodaprogram. Mi nem azt kritizáljuk, hogy ilyen van, amiatt vagyunk szomorúak, hogy kevés. És ha önök, mondjuk, a következő évi költségvetésben azt szerepeltetnék, hogy ezekre a területekre, amit most elmondtam, háromszor, négyszer, ötször, tízszer annyi állami pénzt fordítanának, akkor mi ezt lelkesen meg fogjuk szavazni, mert azt mondjuk, hogy igen, akkor nemcsak a büntetőjogi szigorítást látjuk, hanem a szoft része is megvan a dolognak, a prevenció, ami valójában ezt az egészet orvosolhatná a gyökerénél, ahol kellene.

De ettől függetlenül ez a törvényjavaslat még jó. Ez a törvényjavaslat mindezekről függetlenül még támogatandó. Jobb később, mint soha. Igen, van, aki azt mondja, hogy később bánat, eb gondolat. Mi nem helyezkedünk erre a platformra, inkább azt mondjuk, hogy jobb később, mint soha, mert úgy tekintjük, hogy a konstruktivitás és a normalitás, még akkor is, ha esetlegesen sérelmek vannak bennünk a korábbi hozzáállásukkal kapcsolatosan, mégiscsak fontosabb lenne.

És ha már itt hivatkozott erre képviselőtársam is, a francia belügyminiszter '24 őszén mondta azt, hogy attól fél, hogy Franciaország Mexikóvá válik, pontosan a droghelyzet miatt, akkor hadd kérdezzek vissza: önök nem féltek attól '24-ben meg '23-ban meg '20-ban, meg mondjuk '19-ben, amikor én nem saját kútfőből vagy nemcsak abból merítve, hanem Székely János megyés püspökre hivatkozva és erre az egész áldatlan helyzetre, ami a drogpandémia

kapcsán Magyarországon elharapódzott, megpróbáltam fölhívni a tisztelt kormánypárti többség figyelmét, hogy kérem szépen, itt óriási baj van?

Tehát akkor ilyenformán igenis van, van bizony egy hatalmas jogalapja annak, ha ellenzéki részről - és akkor ilyen attitűddel, amit én próbálok képviselni, amit a Jobbik frakciója próbál képviselni - ezeket önöknek szegezzük, és várnánk azért ezzel kapcsolatosan némi kis önkritikát. Tehát ha valaki ezt, mondjuk így, felteheti, akkor azok talán mi vagyunk.

Ha nem komplexitásában szemléljük, és most azt mondjuk, hogy ez tűzoltás jelleggel teljesen rendjén való dolog, de ha azokat az elemeket ennek a javaslatcsomagnak, amit rendre előtárunk, el fogják felejtetni, akkor marad az a helyzet, amit a megyés püspök úr '19-ben felvázolt, nevezetesen, hogy ezek a hazai nogo zónák második Trianonnal fenyegetik hazánkat. Mert higgyék el, hogy ahol ez a kérdés, ez a drogpandémia leginkább pusztít, azok a szegregátumok kinövik magukat, gettófalvakká válnak, ott normális ember, származásra való tekintet nélkül nem fog maradni, mert menekül onnét magyar, menekül onnét cigány, aki normális jövőt szeretne a gyermekének, aki még hisz abban, hogy a tanulás meg a munka érték, és csak azok maradnak ott, akik semmiféle munkavállalói kompetenciával, szakképzettséggel nem rendelkeznek.

Egy öngerjesztő örvény lesz az, ami ezeket a településeket magával rántja, és ezek a települések aztán lassan-lassan összeérnek, egész járásokat fognak alkotni, és beteljesül ez a hihetetlenül szomorú prófécia, ami a második Trianon eljövételéről szól. Ne várjuk meg, és kövessünk el mindent ennek megakadályozása érdekében. Szerintem azok a költségvetési források, amelyek, mondjuk, ehhez szükségeltetnek, nagyon-nagyon-nagyon kevesek ahhoz képest, hogy mekkora lehet az a kár, ami a magyar nemzetet az elkövetkező években vagy évtizedekben érheti.

Képviselőtársaim! Az első 15 perc szerintem lejárt, de lelkesen jegyzeteltem itt a megszólalások kapcsán. Szeretnék majd még hozzászólni, egyelőre ennyi lenne. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy nemcsak egy állampolgárságot érintő kérdéshez érkezünk, hanem az állampolitikumot is érintő témát boncolgatunk itt most a Ház falai között, hiszen azt gondolom, ez mindannyiunk közös felelőssége, hogy milyen utókort, milyen jövő generációt hagyunk majd itt magunk után.

Azt gondolom, hogy talán bőven van mit csinálni ezen a téren, hiszen a statisztikai adatok is azt mutatják, hogy a droghasználóknak az átlagéletkora sajnos

csökkenő tendenciát mutat. Most már nemcsak ott tartunk, hogy a középiskolákba szivárog be a droggézés, de sajnálatos esetekben már az általános iskolákban is felüti a fejét.

Előttém beszélő képviselőtársam említette a szegregátumokat és azok kinövését. Gyakorlatilag, ha nem fog lépni az éppen aktuális kormányzat - így most jelen esetben önök -, és nem fognak olyan hathatós intézkedéseket bevezetni, ami egy életre elveszi ezeknek a drogterjesztőknek és drogfogyasztóknak a kedvét attól, hogy lelakják azt az adott életteret, ahol ők élnek, akkor ilyen Koszovó fog kialakulni az ország több területén, ahova nem nagyon lesz érdemes bemenni, és mindenki, aki teheti, az menekülni fog onnan.

Már persze akinek lesz esélye és lesz lehetősége, hiszen rengeteg olyan tisztességes magyar embert tudunk, aki munkában öszült meg, és bár menne ezekről a területekről, de sajnálatos módon nem tud elmenni, hiszen az egész élete, munkája gyakorlatilag értéktelenné vált, eladhatatlanná vált, mondjuk, az ingatlanja, és nem tud máshol letelepedni, nem tud máshova elköltözni, egész egyszerűen azért, mert az ilyen elemek lelakták ezeket az élettereket. Én bőven tudok ilyen példákat hozni önöknek.

Én a terepgyakorlatban hiszek, elég sokat is járok terepen a Kárpát-medence minden szegletében. Önöknek is ezt tudom tanácsolni, hogy el kell menni ezekre a telepekre, el kell oda látogatni, és meg kell nézni, hogy milyen állapotok vannak, és akkor talán majd a törvénymódosítás is egy olyan irányt fog venni, ami a drákói szigor irányába mutat, mert azt gondolom, hogy most már talán erre van itt szükség ebben az országban is.

(11.00)

Horváth László kormánybiztos úr azt mondta, hogy alapvetésekről és alapállásokról kell beszélünk. Az alapállás jelen esetben az, hogy ennek a kormánynak, akár csak a kéthetes rend esetében, pontosan 15 éve lett volna már egyfolytában, egyhuzamban, kétharmaddal szinte végig arra, hogy ezzel az igen fajsúlyos problémával foglalkozzon. Költői lehet a kérdés, hogy miért kellett ehhez 15 év, miért egy választási év előtti évben kellett előhozni ezt a témát, miért kellett 15 évig a tapasztalatokat gyűjteni, hiszen ezek velünk éltek, láthattuk, hogy mire képes az a társadalmi csoport, amely a drogot már napi szinten fogyasztja.

Csak a legutóbbi esetet szeretném elmondani, és nem szeretném önöket szembesíteni azzal, hogy az elmúlt 15 évben hány tragédia, hány sok esetben halállal végződő bűncselekmény, bestiális bűncselekmény történt, de a legutóbbi még nagyon közel van, úgyhogy azt szeretném idehozni a Ház falai közé. Egy Somogy vármegyei településen, Fonón kettős gyilkosságot követett el egy, mondjuk úgy, hogy emberi mivoltából teljesen kivetkőzött, élőembernek sem nevezhető, bestiális, szörnyített elkövető állat - de talán még az állatokra nézve is sértés ez a jelző -, aki egy

bottal, egy fahusánggal vert agyon két asszonyt és sebesített meg másokat is úgy, hogy ez az illető már a rendőrség látókörében volt előtte is, hiszen hasonló támadásokat követett el, ugyanígy valamilyen pszichoaktív szer hatása alatt az adott településen.

Mi elmentünk erre a településre, részben azért, hogy a hatóságot felszólítsuk arra, hogy sokkal komolyabban vegye a hasonló eseteket, és mindent tegyen meg annak érdekében, hogy ne utólag kelljen ezekről az esetekről beszélni, hanem preventíven meg lehessen előzni. Mi a rendőrség feladata? A múltkor Rétvári Bence államtitkár úrral összecsatáztunk, és államtitkár úr hevesen kikérte magának, hogy ne mondjak olyat, mert nincs olyan, hogy a bokor mögött bujkáló magyar rendőr, aki azzal van elfoglalva, hogy a 60-70 kilométer/órás tiltó táblánál vadássza a gyorsautókat. Az autótársadalomnak egyébként is megvan a maga baja, hiszen a magyar utak legendásan rosszak. Hát, államtitkár úr, nem kerestem, de isten bizony megtaláltam a bokor mögött elbújó civil fekete Suzuki Swiftet és a háromlábút az út szélén. Azt gondolom, hogy a rendőrségnek nem erre kellene fókuszálnia. Ha valaki rendőrnek áll, én nem gondolnám, hogy azért teszi ezt, hogy egy civil autóban ülve nézzen egy gépet maga előtt pár méterre, hanem valószínűleg a hivatástudat az, ami fellángol bennük, és azért szeretnének rendőrök lenni, hogy azokat az áldatlan állapotokat, amik sajnos ennek az országnak is most már több szegletében uralkodnak, felszámolja, megszüntesse, hogy megpróbálja a törvényt betartatni. Ne az legyen a feladata, annak ellenére, hogy nem biztos, hogy előszeretettel néz aznap tükörbe, hogy ha bemennek az ügyeleteshez feljelentést tenni, akkor ő jószívról lebeszéli a sértetteket erről, már csak azért is, hogy ne kelljen több papírmunkával bajlódni, meg hát azért - s ez a kényesebb része a témának -, hogy a statisztikai adatok ne romoljanak tovább, merthogy hét éve nem látott bűnözési csúcspont vagy csúcs hatás az, ami kiteljesedik mára.

Azt gondolom, hogy nemcsak a száj- és körömfájásnak lesz kitörése és az állategészségügyi járványoknak, hanem nagyon úgy néz ki, hogy sajnos a bűnesetek számának is ilyen kitörési éve van. S ez mind oda vezethető vissza, hogy a hatóságok vagy nem, vagy nem kellő eréllyel járnak el. Rengeteg olyan példát is tudunk, amikor bár kimegy a rendőr, az intézkedés vagy elmarad, vagy nem kellő súlyú. A drogtanyákon is rengeteg ilyen probléma van. Hogy egy saját választókerületemben lévő települést hozzak fel példának: Rimóc már többször bekerült az országos sajtóba általam és más által is, hiszen ez lassan - ahogy Ander képviselőtársam mondta - kezd egy szegregátummá válni. Egyébként hajdanán egy nagyon dolgos népek által lakott településről beszélhetünk, amit mára bizonyos szubkultúra teljesen leélt. És itt kötődik a drog és ez a szubkultúra, hiszen az ő köreikben a fogyasztás előszeretettel dívik, és ennek okán sajnos ezt a települést teljesen lelakították. A nyomozó hatóságok pedig nem igazán tudnak hatékonyan eljárni, már csak

azért sem, mert nem egy vagy egy-két családról van szó jelen esetben, hanem egy egész települést átszövő hálózatról, aminek a lebuktatásához megérti az ember, hogy minél több idő kell, de akik ott élnek, és nap mint nap kénytelenek elszenvedni az ő károkozásaikat, az ő viselkedési formájukat, a társadalomból kiilleszkedett viselkedési formájukat, nekik ez nem nagy vigasz.

(Az elnöki széket Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Kérdeztem a helyieket, a helyi képviselőnket, hogy hogyan alakult a hatóságok szigora vagy szigorúbb fellépése után a helyzet Rimócon, nos, az elmondások alapján sajnos a bűnelkövetések száma nemhogy nem csökkent, hanem egyenesen nőtt, a drogfogyasztás semmit nem csökkent, ugyanis egész egyszerűen ennek az intézkedéssorozatnak egy felhajtóhatása volt, az árat hajtotta fel. Nehezebb most már nekik droghoz jutni, éppen ezért egységnyi drog megszerzéséhez egységnyileg több bűnesetet kell produkálniuk, több bűnelkövetést kell végrehajtaniuk, hogy megszerezzék az adagra való pénzt. Tehát úgy néz ki, hogy rövid távon sajnos rontott ennek a kiemelt településnek a helyzetén a hatósági szigor. De én nagyon remélem, a Mi Hazánk Mozgalom nagyon reméli, hogy hosszú távon ez biztosan eredményre fog vezetni, és ha van támogatható törvényjavaslat itt az asztalon, akkor ez az. S örömmel hallottam, hogy minden egyes képviselőtársam pártszíntől függetlenül ugyanezt erősítette meg, hiszen ahogy mondtam is, ez közös felelősségünk.

A társadalomnak csaknem 90 százaléka elutasítja a droghasználatot, ami hál' istennek egy nagyon egyértelmű és nagyon jó arányszám. De nagyon úgy fest, hogy az a 10 százalék, mint ahogy látjuk más témakör kapcsán is, viszont borzasztóan hangos. Jelen pillanatban hidakat foglalnak el annak érdekében, hogy a szírvárványszínű rendezvényeiket ne lehessen betiltani. Egyébként hozzátesszem, nagyon helyesen. Mi is annak voltunk az élharcosai, hogy a kormányt rábírtuk arra, hogy végre vessen véget ennek a vonaglásnak. De elképzelhető, hogy a hídfoglalások aztán áttérőldnek egy másik témára is, hiszen a droglegalizáció náluk zászlóshajó. Látjuk a főpolgármestert, látjuk a Momentum vezetését, és még több politikust lehetne itt felsorolni, de szerintem felesleges, önök is tudják, hogy kikről beszélünk. Valószínű, hogy a nagyvárosokban ez egy sokkal intenzívebb probléma, így Budapesten is, hiszen ha megnézzük azt a térképet, ami a droghasználatot vázolja fel számunkra az országon belül, akkor láthatjuk, hogy a gócpont Budapest. Úgy látszik, minél liberálisabb egy adott tér, annál inkább jellemző az, hogy a drog itt sajnos napi szinten kerül használatra, lényegesen több embernél, mint a magyar vidéken.

Említettem, hogy miért kellett ahhoz 15 év, hogy ez a törvényjavaslat ide, az asztalra kerüljön. Az egész rendszernek, mondjuk úgy, hogy a csúf definíciója volt az, ami a Hős utcában volt látható, ráadásul a

Terrorelhárítási Központ közvetlen szomszédságában történhetek meg a dolgok. Azt gondolom, ez szintén egy olyan szemléltető, illusztris példa, ami az önök kormányzására vet nem túl jó fényt.

Az igaz, hogy nekünk például nincsenek szakértőink a téma kapcsán, bár jó hírként szeretném leszögezni, hogy ugyanakkor viszont fogyasztóink sincsenek a pártunkon belül és a közösségünkön belül. Nem mondható el ez a két nagy politikai tömbről, hiszen egy-egy csontváz azért néha ki szokott esni a szekrényből, annak ellenére is, hogy ezt a legtöbben megpróbálják szőnyeg alá söpörni.

A teljes vagyoneklobzás ebben a törvényjavaslatban már megjelenik a drogterjesztők kapcsán. Mi ezt természetesen teljes mellszélességgel tudjuk támogatni. Ugyanakkor megjegyezném szerényen, hogy mi ezt már felvetettük a korrupt politikusok esetében is. Akkor nem találtunk ekkora támogatottságra. Mi eleve a mentelmi jogunkról is lemondanánk, és arra kérnénk minden képviselőtársunkat, hogy tegyen így. Ez egy elavult jogi forma, egy jogi keret.

S ha már a politikusoknál és a teljes vagyoneklobzásnál tartunk, akkor azt gondolom, hogy ennek akkor is meg kellene állnia, ha, mondjuk egy politikus bizonyíthatóan drogot használt, hiszen nem lehetséges az, hogy a társadalom egyéb osztályait megpróbáljuk szűk keretek közé szorítani, ugyanakkor vannak olyan döntéshozók, akik nem biztos, hogy tiszta fejjel tudják meghozni ezeket a döntéseket.

(11.10)

Tehát mi nem tartjuk ördögtől valónak azt, ha a politikusoknak kötelező drogteszt lenne előírva, és természetesen ha az a drogteszt véletlenül pozitív eredményt mutat, akkor akár teljes vagyoneklobzás járhatson érte, illetve az egyértelmű, hogy az éppen aktuális és betöltött mandátumáról le kell mondania; már csak azért is, mert hogyan várunk mi prevenciót, hogyan várunk mi érdemi intézkedéseket a droggal szembeni harcban, ha tudjuk, hogy ma is vannak olyan politikusok, akik nem vetik meg, mondjuk, ezt a tudatmódosító szert. Azt gondolom, hogy egy kicsikét nagyobb önvizsgálat szükségeltetik, és ki kell lökni a politikának a sorából azokat az egyéneket, akik sajnos, úgy néz ki, vizet prédikálnak, de közben bort isznak.

Az, hogy semmilyen enyhítő körülményként nem lehet innentől kezdve felhozni azt, hogy valaki ilyen pszichoaktív szer vagy drog hatása alatt áll, az is üdvözlendő, sőt, hogy súlyosbító körülmény, ezzel is egyet tudunk érteni. Azt gondolom, hogy ennek már régen így kellett volna lennie, hiszen kormánybiztos úr itt azt mondta, hogy '98 óta foglalkozik ezzel a jelenséggel a jelenlegi kormányzat, és már akkor államtitkári szinten próbálták itt a drogprevenciót kieszakoztatni. Azt mondta a kormánybiztos úr, hogy értelmetlen kérdés, hogy miért csak most. Hát, ugye, erről beszéltem a bevezető fázisban, hogy miért csak most jutott el ez a kormányzat akkor odáig,

hogy ezeket a szigorú intézkedéseket meghozza törvényi szinten is, hiszen eddig is minden lehetőség megvolt a kezükben, és azt gondolom, hogy ezt már réges-régen meg kellett volna tenni. Hiszen ha Franciaországot féltjük attól, hogy egy újabb Mexikóvá válik, akkor nem biztos, hogy idáig el kell mennünk, nem biztos, hogy a gúnyhatárt át kell lépnünk, hiszen Magyarországnak is vannak olyan pontjai, amelyekről beszéltünk, amelyek félig-meddig már Mexikónak értelmezhetőek. Mondjuk, Esztergomban történt az elmúlt napokban, amikor két kis család, színesfém-kereskedők - de lehet, hogy drogterjesztők, ezt majd a rendőrség eldönti - estek egymásnak, és ilyenkor a szamurájkardtól a löfegyverig minden is előkerül. Amíg egymást irtják és egymást püfölik, az a kisebbik baj, a nagyobbik baj az, amikor szintén ártatlan és tisztességes emberek esnek vagy áldozatul, vagy, mondjuk úgy, megkárosítottként cseppennek bele ebbe a történetbe.

Azt gondolom tehát, hogy bőven lenne itt, a saját házunk táján is mit söpörgetni, nem kell hozzá Franciaországig elmenni, és az a tény is ezt mutatja, hogy 2019 és 2023 között drasztikusan nőtt hazánkban a kábítószer-használat, tehát azt gondolom, hogy volt ennek egy felfutási ideje, és a kormányzatnak és a hatóságoknak bőven lett volna példa tapasztalati úton is arra, hogy miért kell minél előbb lépést tenniük. (Az elnök csemet.) Tehát '19, de akár '23 sem egy mostani dátum, ezt már régen megtehették volna. De jobb későn, mint soha, a Mi Hazánk Mozgalom természetesen támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót és a türelmet, elnök asszony. (Taps a Mi Hazánk soraiban.)

ELNÖK DÚRÓ DÓRA: Köszöntöm képviselőtársaimat. A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka, Jámor András Imre képviselő úr következik. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Önök 15 év után hoznak be ide egy kábítószer-törvényt, 15 olyan év után, amelyben 2020-ra ígérték drogmentes Magyarországot a legutóbb elfogadott kábítószerügyi stratégiájukban. Önök úgy csinálnak, mintha ez az egész kábítószerhelyzet így leesett volna a teherautóról, a semmiből keletkezne, és nem lenne köze ahhoz, hogy mi történik a magyar társadalomban. Mert nemcsak a kábítószer-fogyasztás növekszik - és egyébként nemcsak vidéken növekszik, hanem Budapesten is -, hanem növekszik az alkoholfogyasztás, növekszik az alkoholisták száma Magyarországon, és hadd mondjak el egy adatot, amely szerintem brutális: a gyártó közlése szerint 2023-ban 80 millió Xanax tablettát adtak el Magyarországon. Ez azt jelenti, hogy nullától százéves korig minden magyar állampolgárra egy év alatt átlagosan körülbelül kilenc darab Xanax tablettát jut, amit elfogyasztott. (Pócs János: Magyar Péter! - Nacsá Lőrinc: Fele Magyar Péter!)

Lehet ezen nevetgélgni, és lehet itt mindenféle politikai állításokat tenni, de az a helyzet, hogy önök úgy hozzák ide ezt a kábítószer törvényt, hogy semmilyen tanulságot nem vontak le az elmúlt 15 évből. Én nem láttam egyetlenegy állítást sem az előző öt fideszes felszólalásban, amely arról szólt volna, hogy ebben hibáztunk, ezt elrontottuk az elmúlt 15 évben, ezt a tanulságot levontuk, és így fogjuk majd másképp csinálni. 15 éve kormányoznak, és 15 év után visszahozzák ugyanazt a rendszert, amelyet egyébként nem tudtak odáig eljuttatni, hogy Magyarországon jobb legyen a kábítószerhelyzet. Múlt hét pénteken Orbán Viktor ugyanazt mondta el, mint ami az önök korábbi drogstratégiájában volt benne, hogy drogmentessé kell tenni Magyarországot. Ez 2020-ra nem sikerült, és nyilvánvaló, hogy ezután sem fog sikerülni, merthogy ez egy abszurd cél, és ehhez az abszurd célhoz nem lehet olyan eszközt rendelni, amellyel ez megoldható.

Azt látjuk, hogy 15 év alatt csökkent a prevencióra fordított összeg, csökkent a rendőrség létszáma, csökkent az oktatásra fordított összeg, csökkent a szociális munkára fordított összeg, csökkent a kezelésre fordított összeg - gyakorlatilag minden egyes költségvetési szám, amely a kábítószerhez kapcsolódik, csökkent az elmúlt 15 évben. (Nacsa Lőrinc: Ez nem igaz! Ez nem igaz!) Akkor miért gondolják azt, hogy ha behoznak egy, a helyzetet csupán a Btk.-ban kezelni próbáló törvényjavaslatot, attól bármi meg fog oldódni? (Rétvári Bence: Ellenzed? - Nacsa Lőrinc: Nem igaz, amit mond! - Rétvári Bence: Támogatja vagy ellenzi?!)

Én az elmúlt időszakban, mert nem márciusban - nem márciusban, nem februárban - történt ez a helyzet, nem most lett rosszabb ez a helyzet, én az elmúlt két évben elég sok rendőrrel, rendőrségi vezetővel, belügyminisztériumi alkalmazottal (Nacsa Lőrinc: Húha!), szakemberrel beszélgettem, és két dolog volt, amit mindig elmondtak nekem: egyrészt hogy ezt nem lehet csak és kizárólag rendészeti alapon kezelni, ezt mondta a kis rendőrtől a rendőrkapitányig mindenki; a másik dolog pedig, amit mondtak, az volt, hogy azzal, ha elkapjuk a Márkót, a Magdolna utcai herbálárust (Nacsa Lőrinc: Hogy tudja!), nem fogjuk megoldani a problémát, mert a nagy terjesztőket kell elkapni, ha Márkót kapjuk el, akkor a helyére két Márkó fog jönni. Az a helyzet viszont, hogy a jelenlegi törvényjavaslat nem ad semmi... (Közbeszólásra:) Igen, ebben egyetértünk egyébként, hogy a nagy terjesztőket kell elkapni, csak hogy a jelenlegi törvényjavaslat, azt gondolom, nem ebbe az irányba fog mutatni, és az a hajtóvadászat, amit önök rendeznek, az sem ebbe az irányba mutat, bár vannak olyan példák, mint a csepeli példa, amelyek nagyon jó példák, csak hogy amikor ezekkel a rendőrségi vezetőkkel és a rendőrökkel beszéltem, akkor a másik dolog, amit ők elmondtak, hogy amikor a lakosság megkeres engem azzal, hogy, mondjuk, az Illés utca hány szám alatt van az a drogdíler, aki ezt és ezt csinálja, és ezt bejelenti a rendőrségnek is, akkor az van, hogy várjunk, mert ha rögtön lecsap a rendőrség, akkor nem fogunk

eljutni a terjesztői hálózatokhoz, akkor nem fogunk eljutni ahhoz, hogy ezeket a nagy terjesztőket elfogjuk. És most pedig az van, hogy hirtelen, két hét alatt minden hajtóvadászat eredményt ér el.

Közben itt szó volt Budapestről, hogy Budapesten a Karácsony-vezetés miatt rossz a kábítószerhelyzet. (Rétvári Bence: Így van! Így van!) Az a helyzet, hogy 2019-ben 24 ezer fölötti rendőrségi létszám volt a BRFK-nál, 2024 januárjában ez a létszám 14 ezer alatti. (Nacsa Lőrinc: Tűcsereprogram! Drogszobák!) Önök a budapesti rendőrség létszámának a 40 százalékát elvették, ez az önök hibája, és azt gondolom, hogy azt mindannyian - mindannyian! - tudjuk együtt mondani, hogy ha kevesebb rendőr van Budapesten, akkor nehezebb lesz a nagy terjesztőket elkapni. Úgyhogy én azt szeretném önöktől kérni, hogy például első költségvetési javaslatként emeljék meg a rendőrségre jutó költségvetési pénzt, mert anélkül ezek a törvénymódosítások nem fognak működni, még azok sem, amelyekkel egyetértek. (Rétvári Bence és Nacsa Lőrinc közbeszól.) Hiába írnak bele dolgokat a Btk.-ba, ha semmilyen költségvetési módosítás nincs mellette, semmilyen költségvetési állítás nincsen mellette. (Nacsa Lőrinc: Nem igaz!)

Rétvári államtitkár urat is láttam, hogy Wieszt ezredes úrral egy kiváló sajtótájékoztatót tartott az Astorián, hogy a budapesti aluljárókban most már minden meg van oldva, nincsen semmi probléma. Szerintem elég szórakoztató, hogy ezt a sajtótájékoztatót úgy tartották, hogy rendőrsorfall állt a sajtótájékoztató körül. (Rétvári Bence: Mögött! Mögött! Hazudsz! Hazudsz!) Ez egy elég szórakoztató helyzet, amikor nincsen semmi baj, minden rendészeti kérdés meg van oldva, és ezt a sajtótájékoztatót egy államtitkár egy rendőrsorfall mögött tartja meg (Rétvári Bence: Előtt!), csak az a helyzet, hogy ezen a VIII. és IX. kerületi rendőrök röhögtek, mert pontosan tudják, hogy a Blaha Lujza térről hova mentek át azok az emberek, a pápa térre, pontosan tudják, hogy az Astoriáról hova mentek át, a Kálvária térre, és pontosan tudják, hogy semmi nem lett megoldva ezekkel a látványkirakatokkal.

És igen, csak rendészeti kérdésként nem lehet ezt megoldani. Én kicsit abszurdnak tartom, hogy az államtitkár úr a prevenció kapcsán azt sorolta itt föl, hogy melyik kormányzati alhonlapról milyen anyagokat lehet letölteni, tehát azt én kevéssé gondolom, hogy letölthető PDF-fájlokkal kell a drogprevenció oktatást végezni. (Rétvári Bence: Hát nem is az van fenn! Felmentél már?! Megnézted?! Nem nézted meg! Kár!) Nem hiszem, hogy ez megoldást fog nyújtani ezekre a helyzetekre.

Önök engedélyhez kötötték azt, hogy az iskolákba bemehessen a drogprevenció oktatás, ezeket az engedélyeket rendszerint nem adják ki. A DADA-programra lehet hivatkozni, Nacsa képviselőtársam, de hát az én gyerekeim közoktatásba járnak, és nem találkoztak még ezzel a programmal, és alapvetően én nem nagyon találkoztam még olyan józsefvárosi vagy

ferencvárosi szülővel, aki azt mondta volna, hogy nagyon jó drogprevenciós oktatást kapott a gyerekek, miközben ha van olyan kerület, ahol ez ráférne a gyerekekre, a közoktatásba járókra, az speciel szerintem Józsefváros lenne alapvetően.

(11.20)

Tehát ez nemcsak rendészeti kérdés, hanem szociális kérdés, egészségügyi kérdés, ez oktatási kérdés, és itt van egy törvényjavaslat, ami csak és kizárólag büntetőeszközökkel próbálja rendezni ezt a problémát. Mondom, van olyan pont, ami támogatható, például a 72 órás őrizet rész támogatható, bár én alapvetően azt gondolom, hogy egy kicsit azért erősebben kellene ennek a jogszabályi kereteit meghúzni. De hát tudjuk, hogy Józsefvárosban és nagyon sok olyan házban, ahova bemennek a szerhasználók, ahol belövik magukat ott helyben, ahol ott fekszenek, erre bizony kell rendészeti választ is adni, ez kétségtelen, ez egy abszolút támogatható része a javaslatnak.

Az a része már kevésbé támogatható, ami a fogyasztóknak az erősebb büntetése felé irányul. Én azért kevésbé gondolom azt, hogy ha egy fogyasztó akkor mehet elterelésre, ha feldobja a dílerét, akkor ebből az információból a nagy terjesztői hálózatokhoz komolyan el fognak jutni a nyomozók, mert alapvetően nem így szokták a nagy terjesztői hálózatokat lekapcsolni. Legalábbis az én beszélgetéseimben, szakmai, rendőrségi beszélgetéseimben nem az volt, hogy a kisfogyasztóktól indulnak ki, hanem másfajta nyomozati módszertannal, lehallgatásokkal, számlafigyeléssel és a többi. Én azt gondolom, hogy ez sokkal kevésbé fog a nagy terjesztők lekapcsolásához vezetni, mint amennyi kárt fog okozni egyébként, ha, mondjuk, egy 18 éves srác elszív egy jointot, aztán elmegy elterelésre, és mondjuk, másodszor nem tud elmenni, és börtönbe kerül. Ez például egy elég erős probléma, és nem hiszem, hogy ez ennek a 18 éves srácnak egy olyan tanulási folyamatot eredményezne, ami után egy pozitív életrészekbe nagyobb eséllyel tud belépni, mint ha kétszer mehetne el, mondjuk, elterelésre.

Egyébként magát az elterelés intézményét is érdemes lenne egy kicsit átalakítani. Tehát azért abban egyet tudok önökkel érteni, hogy az elterelés a mostani állapotában alapvetően nem azt szolgálja, hogy itt egy komoly munka kezdődjön el azokkal, akik bekerülnek ebbe a rendszerbe. Csak hát ez a javaslat sem mond semmit arról, hogy hogyan tud az elterelés intézményében komoly munka keletkezni, hogy tud olyan munka keletkezni, olyan szociális munka keletkezni egyébként, ami segít abban, hogy az a fogyasztó vagy az a függő, aki az elterelés intézményét választja, az utána kikerüljön ebből a rendszerből. Itt az elterelés intézménye igazából egy ilyen bunkósbotként van a büntetéshez hozzárendelve és használva, ahelyett, hogy kiutat jelentene, egy olyan szociális munkát jelentene, ami tényleg vissza tudná ezeket az embereket a társadalomba vezetni.

Mert hogy az én problémám ennek a törvénynek a szellemiségével alapvetően az - azok mellett a büntetőintézkedések mellett, amelyek a terjesztői hálózatok felszámolását szolgálják -, hogy biztonságban mi akkor tudunk lenni, ha a körülöttünk lévő emberek is biztonságban vannak. Ezek az emberek, akik szerfüggők, akik szerhasználók, ezek a honfitársaink, adott esetben a szomszédaink. Ezeknek az embereknek alapvetően segíteni kell, és a magyar állam arra hivatott, hogy ezt a segítséget megadja. Mi azért vagyunk itt, azért választottak minket képviselővé, hogy azokat az embereket, akik ebben az országban bajba kerülnek, azokat az embereket, akik nehéz helyzetbe kerülnek, azokat az embereket segítsük, és minél inkább úgy segítsük, hogy az a társadalom többi tagja számára is hasznos legyen utána.

Ezért mondom azt, hogy a rendészeti eszköz önmagában kevés, és van az a szociális, egészségügyi és oktatási láb, ami nagyon hiányzik ebből a törvényjavaslatból, és nagyon hiányzik egyébként a magyar költségvetésből is. Mert az, hogy prevencióra egy 150 milliárdos összeg van az idei költségvetésbe berakva, az azért egy elég csekély összeg, mondjuk, az úrkutára szánt 9 milliárdos összeghez képest alapvetően. *(Rétvári Bence: 150 milliárd neki csekély!)*

Úgyhogy azt szeretném kérni képviselőtársaimtól, vagy én akkor tudnám ezt a javaslatot támogatni, ha kapcsolódna hozzá egy olyan költségvetési módosító javaslat, ami intézi ezeket a problémákat. Kapcsolódna egy olyan költségvetési módosító javaslat, ami egyébként a rendőrség nagyobb létszámát tudja biztosítani. Kapcsolódna egy olyan módosító javaslat - ezt még van idejük benyújtani a törvényjavaslat szavazásáig -, ami támogatja azt, hogy ténylegesen normális, jó minőségű, minden gyereknek jutó drogprevenciós oktatás legyen a magyar iskolákban. Ne az legyen egyébként, hogy egyszer elviszik őket két órára 12 év alatt, és utána ezzel le van tudva a drogprevenció. Ha lenne olyan szociális munka, ami segít azoknak az embereknek, akik bajba jutottak, hogy kijöjjenek ezekből a nehéz helyzetekből, ha lenne kezelés, ha lenne ártalomcsökkentés, és azt a körülbelül 200 milliárd forintot, ami erre szükséges lenne, azt önök megteremtenék az idei költségvetésben, és nemso-kára jön a jövő évi költségvetés, ott is megteremtenék ezt az összeget.

Mert ez a törvényjavaslat önmagában bizonyos részeit kezeli a problémának, más részeit súlyosbítja a problémának, semmilyen szinten nem vonja le a konklúziót az elmúlt 15 év történeteiből. A „2020-ra drogmentes lesz Magyarország” stratégiájukból semmilyen következtetést nem von le, hogy az miért bukkott meg, semmilyen következtetést nem von le abból, hogy miért lett ezeknek a nyomordrogoknak az elterjedése Magyarországon erősebb, és alapvetően abba az irányba kellene elmenni, hogy ezt felderítsük.

Tehát akkor lehet jó törvényjavaslatot csinálni, akkor lehet jó kezelési javaslatot tenni egy problémára, ha tudjuk, hogy mik az okai. És Magyarországon

ma annak, hogy az alkoholhelyzetben, a gyógyszerhelyzetben, a kábítószerhelyzetben rosszabb helyzetben vagyunk, annak az az oka, hogy milyen a magyar társadalom állapota, és mi történt itt az elmúlt 15 évben; hogy mennyire gondolják azt emberek kistelepülésen, a társadalom alsó rétegeiben fiatakként, hogy egyről a kettőre, kettőről a háromra tudnak jutni ebben az országban; mennyire gondolják azt, hogy tudnak saját lakást venni; hogy tudnak családot alapítani; mennyire gondolják azt, hogy jól tudják érezni magukat a saját bőrükben. És abban, hogy ezeknek a tudatmódosító szereknek, drogoknak, kábítószereknek a száma nő, benne van az, hogy sokan úgy érzik, hogy nincsenek jó passzban, nincsen jó passzban az ország. Úgyhogy ez egy társadalompolitikai kérdés alapvetően, aminek rendészeti lába van, és nem egy rendészeti kérdés, aminek társadalompolitikai lába van.

Még egyszer mondom: minden rendőrségi vezető, minden rendőr, minden szakember, akivel beszéltem, azt mondta, hogy nem lehet csak és kizárólag rendészeti eszközökkel ezt a problémát megoldani. Úgyhogy én azt kérem, hogy egyrészt hozzanak be olyan javaslatot, ami nem csak a rendészeti kérdéseket kezeli ebben a témában, és hozzanak be olyan költségvetési módosító javaslatot, ami ezeket a törvényváltozásokat a gyakorlatban is alkalmazhatóvá teszi, például azzal, hogy elegendő rendőrt biztosít a végrehajtásukhoz. Köszönöm szépen. *(Szabó Rebeka és Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (független): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Én azt gondolom, hogy érthető és részben támogatható is, hogy a lehető legszigorúbban kívánnak fellépni a drogot előállító és terjesztő szereplőkkel szemben. Az, hogy a fogyasztókat ugyanez alá az elbírálás alá helyezik, én azt gondolom, hogy hibás, hiszen jól látszik, hogy az alapvető kérdést nem tették föl önmaguknak. Ugye, mindegyik az alapvető kérdés a miért. Miért nyúl egy ember a drogokhoz? És ennek értelemszerűen nagyon sok összetevője tud lenni. És azt gondolom, hogy a legkitettebb társadalmi réteg az egzisztenciálisan leszakadó réteg, és ezeknél a szegregátumoknál lehet a legpontosabban kimutatni és a legnagyobb arányban kimutatni a droghasználatot.

De ugyanilyen súlyos kérdés, hogy milyen mentális nyomás alatt éljük a XXI. században az életünket. És azt gondolom, hogy amíg erre a kérdésre nem adunk választ, addig önök hozhatnak végtelenül szigorú törvényeket, nem lesz érdemi eredménye. Lehet, hogy javulni fog majd átmenetileg, néhány hónap távlatában a helyzet, de hosszú távú megoldást nem fog nyújtani.

Én azt hiszem, hogy talán Rétvári Bence államtitkár úr is emlékszik arra, hogy amikor a pedagógusoknak a fizetésrendezése körül vitatkoztunk, akkor

többször is elmondtam, hogy az a mentálhigiénés támogatás a mai napig bántóan hiányzik a Nemzeti alaptantervből meg általában a közoktatási rendszerből, ami egyébként érdemi segítséget tudna nyújtani a fiataloknak. Ma semmi mást nem kapnak a fiatalok a tudáson kívül, mint hihetetlen nagy nyomást, nyomást, hogy teljesítsenek, nyomást, hogy megfeleljenek, de nem tanítjuk meg őket feldolgozni a kudarcikat, a konfliktusaikat, vagy urambocsá, nem tanítjuk meg feldolgozni a sikereiket.

(11.30)

És igen, azt gondolom, hogy amíg nincs meg az a társadalmi lába, amiről képviselőtársam az előbb hosszasan beszélt, addig nem fog sikerre vezetni az önök erőpolitikája, mert ez nem más, mint erőpolitika. És csak mondom: a drogkereskedelemnek, mint mindennek a piacon, van egy kínálati és egy keresleti oldala. Önök ezzel a szigorítással a kínálati oldalt csökkentik, de a keresleti oldalt nem csökkentik, mert a keresleti oldalt támogatásokkal tudjuk, amikor az embertársainkat emberként kezeljük, nem egy statisztikai adat a KSH által éppen aktuálisan kiadott számsorok között, és amíg nincs érdemi támogatása a fiataljainknak, a rászorulóinknak, amíg nem adunk arra választ, hogy egy kistelepülésen a hétköznapi életében egy fiatal kilátástalanként tekint a saját jövőjére, addig a kereslet nem fog csökkenni.

Ebben az esetben, csak számoljunk! Ma egy ilyen herbálos cigarettát 300-400 forintért meg lehet vásárolni. A kínálat erőpolitikával való szűkítése azt fogja eredményezni, hogy ez a 300-400 forint felmegy majd 1500 vagy 2000 forintra. Mi fog történni? Igazándiból érdemi eredmény nem fog történni, hiszen ugyanúgy ki fogja fizetni az egyébként függő, addikcióban szenvedő drogos a 2000 forintot is, hiszen ez nem egy olyan összeg, amit ma ne tudnának előteremteni, hát, én rászorulóknak hívom őket, de ugye, a drogbetegek. Én azt gondolom, hogy el fog tűnni a felszín alá, de a probléma nem fog megoldódni.

Azt gondolom, hogy nagyon veszélyes az az adat-sor, amit Jámber András elmondott a nyugtatók hazai fogyasztásáról, a hazai alkoholfogyasztási szokásokról és az alkoholfogyasztás mértékéről. Ezek mind-mind egy pontból erednek. Van, aki az alkoholhoz vagy a túlzott alkoholhoz nyúl, van, aki a nyugtatókhoz nyúl, van, aki kombinálja ezt a kettőt, és van, aki a drogokhoz nyúl, és hogy ezek közül melyiket választja, az jellemzően egzisztenciális kérdés.

Ha érdemi és valós megoldást akarunk, akkor ebben a törvényjavaslatban vagy e mellett a törvényjavaslat mellett igenis kellene olyan mentálhigiénés támogatást biztosítani a honfitársaink részére, mindenki részére, ami alapján egyébként a keresleti oldal tudna csökkenni, amikor nem érzi azt egy magát elhagyottnak érző állampolgár, hogy nekem már úgyis mindegy, majd megoldom ezt a nyomorúságos élethelyzetet, amilyennek érzi a saját életét, alkohollal,

droggal vagy bármi más ilyen pszichotikus anyaggal. És ez az önök javaslatából egy az egyben hiányzik. Meggyőződésem, hogy ha önök partnerként tekinténe a társadalomra, akkor a szigor mellett ott volna a másik kezük, ami ad.

Ugye, miniszterelnök úr meghirdette az éppen aktuális háborúját a drogokkal szemben, és amióta meghirdette, függetlenül ettől a törvénymódosítástól, amit mi most tárgyalunk, hirtelen a sajtóban megsza-
porodtak a drog elleni küzdelem eredményeiről szóló hírek. Ha ezek meg tudtak egyébként szaporodni most, akkor meg föl kell tenni a kérdést, hogy eddig mit csináltak. Eddig miért nem csinálták? Miért kell a miniszterelnöknek vagy bármelyik miniszternek külön utasításba adni, hogy tisztelt hölgyeim és uraim, harcoljunk a drogok ellen?

Én csak szeretném jelezni, hogy pontosan ismert előttem is, és képviselőtársam előtt is a VIII. kerületben az a helyszín, ahonnan egyébként a drogok elosztását szervezik. Pontosan tudjuk, hogy melyik utcában, hol szervezik ezeknek a drogoknak az értékesítését - és ennek van egy prostitúciós lába is, ezt is innen szervezik -, és csak azért nem mondom ki az utca nevét (*Nacsá Lőrinc: De! De!*), mert azt gondolom, hogy ezzel akadályozhatom adott esetben a rendőrség munkáját. De azért évek óta jelezzük a rendőrségnek, hogy itt probléma van, és nem történik semmi. Tehát nem az történt, hogy fél évig majd megfigyelik és lehallgatják, és különböző nyomozati módszerekkel bármit csinálnak. Évek óta nem történik semmi!

Én azt gondolom, hogy egy törvény pontosan annyit ér, amennyit be lehet tartani belőle, és hiába szigorítják a törvényt, hát a jelenlegi sincs betartva, vagy mondjuk úgy, hogy kihasználva. Én sokat sétálok a belső kerületekben - V., VI., VII. kerület -, és nem találkozom utcai rendőri jelenléttel. Mára teljesen eltűntek a járőrök az utcáról, és tudom, tudom, a statisztika rendkívül jól mutat, mert azt csinálják, hogy a statisztikákat oly módon módosítják, hogy a végeredmény önöknek kedvező legyen. De a helyzet mégiscsak az, mindannyian tudjuk, hogy kevés a járőr, kevés az utcai jelenléte a rendőrségnek, és én azt gondolom, hogy ezen például valóban lehetne mit javítani. És nem rendőrállamot vágyom ezen a ponton, de azt gondolom, hogy egy normális rendőri jelenlét az állampolgárok biztonságérzetét rendkívüli módon növelheti.

Azt gondolom, hogy ha önök nem engedik el az egzisztenciális értelemben legrászorultabb réteg kezét, akkor megint egy lépést teszünk a drogellenes harc útján. Illetve azt gondolom - és ez a legfontosabb, ezzel kezdtem és ezzel is fejezem be -, hogy ha önök érdemben lépni akarnak a drogfelhasználással vagy droghasználattal szemben, akkor nem engedhetik el a fülük mellett azt, hogy a magyar társadalomnak, elsősorban a gyermekeinknek a közoktatás rendszerében mentálhigiénés támogatást kell adni. Mert jelen pillanatban, beszéljenek ezzel a korosztállyal, azt fogják önöknek elmondani, hogy hihetetlen nyomás van rajtuk, nagy

nyomás van rajtuk, mert vagy egy olyan gimnáziumban vannak, ahol a teljesítmény nagyon magas szintű elvárása alapján tudnak egyébként felsőoktatási intézménybe jutni, vagy azért van rajtuk nagy nyomás, mert adott esetben egy vidéki településen azt érzik, hogy ők nehezebben jutnak egyetemi férőhelyhez; és most nem azt állítom, hogy ez a helyzet, ez az ő megélésük. Addig, amíg ők nem tanulják meg kezelni azokat az élethelyzeteket, amelyek lehetnek szélsőségesen negatív vagy szélsőségesen pozitív helyzetek is, addig kitettek lesznek mindig a drogok veszélyének. És én azt gondolom, hogy a segítő támogatás mindig hatékonyabb, mint ha a rendőrség bevonul egy iskolába drokkereső kutyával, falhoz állítanak diákokat. Mert értem, hogy ez egy elrettentő megmozdulás tud lenni, de higgyék el nekem, a támogatás mindig-mindig hatékonyabb, és ez a támogató attitűd teljes mértékben hiányzik ebből a törvényjavaslatból.

Én szeretném nagy tisztelettel kérni önöket, hogy gondolják át, és tegyék mellé azt a támogató részt is, ami nélkül egyébként ez a törvényjavaslat sem tud hatékonyan fellépni a drogellenes küzdelemben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Elsőként Ander Balázs képviselő úr jelentkezett, a Jobbik frakciójából. Parancsoljon!

(11.40)

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A gettódrogok terjedése, a kábítószerjárvány és ez a bűnáradás, ami megfigyelhető, kéz a kézben járnak egymással. Hétéves csúcson van a bűncselekmények száma hazánkban. Egy országot rázott meg egyébként az a hihetetlenül fölháborító, elképesztő hír, amikor egy fiatal drogos vadállat egy téglával vert agyon Öcsödön nem olyan régen egy 85 éves idős bácsit, vagy éppen most nem oly régen a fonói gyilkosság Somogy megyében, ebben a bájos, 280 lelkes kicsiny faluban. Egyébként a nagyatádi március 15-ei rendezvényről egyből odasiettem, és elmondtam ott a helyszínen is - amellet, hogy részvéteket fejeztem ki az áldozat hozzátartozói felé - a Jobbik álláspontját.

Mi is a Jobbik álláspontja? Bizony az, hogy ezeket az agresszív erőembereket, akik hölgyeket vernek agyon az utcán egy husággal, tényleg, mint valami ősemlék, ezeket meg kell fékezni. És hogyan lehetne megfékezni? Többek közt úgy, hogy azt a rendőri létszámlhiányt, amiről itt is szó volt, például az a budapesti 40 százalékos hiányt, ami megfigyelhető vidéken is a körzeti megbízottak hiányában, ezt meg kell szüntetni. Létszámában, valamint jogköreiből meg kell erősíteni a rendőrséget, a rendőrségi állományt pedig meg kell becsülni fizetés tekintetében is, hogy ne meneküljenek el onnét azok az agilis fiatalok, akik igenis védeni akarják a törvényt, védeni akarják a

magyar állampolgárokat, a törvénytisztelő, becsületes magyar állampolgárokat, és az ilyen bűnöző, drogos gazemberek, akik az ilyen gyilkosságokat elkövetik, meg az összes többi ilyen bűncselekményt, ami a drog áradásával kapcsolatos, azok igenis rettegjenek. Ha ezért visítoznának a liberális jogvédők, akkor kormány-párti képviselőtársaim figyelmébe ajánlom Churchill szavait: soha ne engedjete, soha, soha, soha, mert ebben igenis itt van az igazság. Ezeket a patkányokat meg kell fékezni! Köszönöm.

ELNÖK: Nacsa Lőrinc képviselő úr következik szintén két percben. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): *(Hangosítás nélkül:)* Köszönöm, elnök asszony. Számomra meglepő volt, hogy amikor ilyen kényes kérdésekről van szó, a képviselő úr világosan elmondja, hogy nem támogatja, elmondja, hogy a Párbeszéd nem támogatja ezt a törvényjavaslatot, nem támogatják a kábítószer-kereskedőkkel szembeni fellépést. Jámbor András hazudik, amikor azt mondja, hogy nem nőttek a szociális kiadások a költségvetésben, hogy nem nőttek az oktatási kiadások, hogy nem nőttek az egészségügyre fordított kiadások a költségvetésben. Eddig minden évben az oktatási kassza is nőtt, a szociális és az egészségügyi kassza is, tehát Jámbor András hazudik. *(Kézi mikrofont helyeznek Nacsa Lőrinc elé.)* Egyébként pedig, tisztelt képviselőtársam, Csárdi Antal: van, 2001. január 15. óta üzemel a Telefontanú; 2001 óta. Nyugodtan be lehet jelenteni ezeket, tisztelt képviselő úr. Ön azt mondja, hogy nem mondja itt be a parlament nyilvánossága előtt.

Az, hogy önök megpróbálják ezt a problémát relativizálni, az, hogy Jámbor András, amikor túl sok rendőr van valahol, akkor rendőrállamot kiált, majd azt mondja, hogy nincs elég rendőr Budapesten. Amikor önök azt mondják, budapesti politikuskok Karácsony Gergely TISZA-s koalíciójában, hogy belővőszobák kellene Budapesten, ez az önök álláspontja a Fővárosi Közgyűlésben, ezeken dolgoznak önök, akkor ez vezetett oda, hogy 2025-ben az a statisztika, hogy kétszer annyian halnak meg drog miatt Budapesten, mint az országos átlag.

Karácsony Gergely vezetése óta rosszabb lett Budapesten a droghelyzet, Pikó András vezetése óta sokkal rosszabb lett a helyzet a VIII. kerületben, és azt külön riasztónak tartom, hogy Jámbor András névről ismeri a dílereket *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Úgy van!)*, hogy ő név szerint bemondja itt, hogy kik a dílerek, és a dílerek is őt, az a helyzet. Ezt egy rémisztő dolognak tartom, hogy itt, a parlamentben név szerint mondja, hogy ő aztán tudja, hogy a Magdolna utca sarkán meg a nem tudom, melyik piac sarkán kik a dílerek, és kik árusítják. Ez a magatartás, ez a budapesti liberális hozzáállás vezetett oda, hogy Budapesten kétszer olyan rossz a statisztika, mint országosan. Ezen kellene változtatni, tisztelt képviselőtársaim! Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: A Mi Hazánk frakciójából Dócs Dávid képviselő úr következik két percben. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy az egy jó körkép, hogy a most nemrég a hírekbe bekerült és lebukott csepeli droglabor, ahol 7,5 tonna pszichoaktív szert találtak a nemzeti nyomozó hatóság szervei és tagjai, ennek az elkövetői, a gyanúsítottjai kísértálhattak egész egyszerűen a fogdából, és nem tartották őket ott, nem tartóztatták őket le, szabadlábon védekezhetnek. Mi kell még ahhoz akkor, hogy itt bebörtönözzék azokat, akik a kábítószer nemcsak terjesztik, de elő is állítják? Itt 7,5 tonna mennyiséget találtak, és ők mégis szabadlábon lehetnek. Azt gondolom, ez a rendszer szégyene. Köszönöm szépen a szót. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Szintén két percben következik Csárdi Antal független képviselő úr. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen a szót. Nacsa képviselőtársam, nekem nincs szükségem a Telefontanúra, mert bármilyen meglepő, én a kerületi rendőrkapitánnyal beszéltem, és ő tájékoztatott minket arról, hogy a nyomozás folyamatban van, csak közben telnek az évek, a fogyasztók száma meg nő. Tehát itt rá lehet fogni Karácsony Gergelyre meg Jámbor Andrára, hogy miatta növekszik a drogfogyasztás *(Rétvári Bence: Ez a valóság.)*, de mindannyian tudjuk, hogy ez egy nagyon ócska politikai kommunikációs húzás.

Ami viszont feltűnt, és azt gondolom, hogy ezt szeretném a jobboldali képviselőtársaim figyelmébe ajánlani, hogy sem Nacsa Lőrinc, sem Ander Balázs egyetlenegy mondatot sem tudott mondani a megelőzésről, a megelőzés szükségességéről. *(Ander Balázs: Dehogynem! Hát, arról beszéltem! - Rétvári Bence: Benn kellett volna ülni az ülésteremben!)* Azt gondolom, hogy nagyon szigorú és asztalcsapkodós felszólalások hangoztak el, de azt gondolom, hogy amennyiben hatékony, megelőző, támogató döntések születnének, akkor nem kellene verni az asztalt.

Egyébként pedig azt gondolom, mindannyian elmondtuk, hogy a rendőrség megerősítése nélkül nem fogunk tudni egyről a kettőre jutni. Köszönöm szépen. *(Nacsa Lőrinc: Nem voltál itt. Erről beszélünk a vezérszónokiban.)*

ELNÖK: A Fidesz frakciójából Horváth László képviselő úr jelentkezett szintén kétperces hozzászólásra. Parancsoljon!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Természetesen előterjesztőként reagálni fogok az általános vita végén az elhangzottakra, itt most csak egy ügyben kértem szót, ez a csepeli kábítószergyár ügye, és csak azért kértem szót, hogy pontosan fogalmazzunk, és, mondjuk, az ellenérzéseinket is

jól célozzuk meg ezzel az üggyel kapcsolatban. Az tör-tént, hogy a rendőrség rajtaütött ezen a kábítószergyá-ron, ezen a vegyi üzemen. A rendőrség lefoglalt 100 ki-logrammnyi kristályt, ott bekeverték, elkészítették. Ott volt 100 kiló kristály, 500 ezer adag, és emellett volt prekursor, amiből még lehetett volna 200 millió tab-lettát csinálni.

A rendőrség és az ügyészség közös indítványa volt az, hogy le kell őket tartóztatni, tehát a rendőrség, az ügyészség közös indítványa volt, a bíróság döntött úgy, hogy ezt nem veszi figyelembe. Tehát a független bíróság döntött úgy, és ne állítsák be úgy ezt a dolgot, hogy az egész rendszer akkor így tehetetlen, és hogy ennyit ér. Nem. Ez a független bíróság döntése volt, amivel egyébként az én igazságérzetem is szembe-megy, meg nagyon sok másé. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentke-zett a Párbeszéd frakciójából Jámbor András Imre képviselő úr. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszö-nöm szépen a szót. A tegnapi napon, erre a vitára ké-szülve a különböző közösségi médiaplatformokon megkérdeztem a kommentelőket, hogy mondják el, hogy mit kéne önöktől kérdezni, és Nacsá úrnak szeret-nék válaszolni arra a kérdésre, ami a legtöbbször jött fel, ugyanis az ön baromságára válaszként én szívesen, bármikor elvégzek egy drogtesztet. *(Rétvári Bence: Micsoda? Mit mondtál? Hogy beszélsz?)* Egyetlenegy feltételem van, hogy Deutsch Tamás és Rogán Antal is végezzen el egy ilyen drogtesztet. *(Csárdi Antal tap-sol.)* Ha ez megtörténik, akkor mehet is a show.

De a lényegesebb dolgokra is reagálva, az a jó-zsefvárosi képviselő, akinek nincsen körülbelül egy címlistája arról, hogy hol árulnak kábítószer József-városban, az rosszul végzi a dolgát, ugyanis olyan szintű lakossági megkeresések és panaszok jönnek be, napi több darab, amiből elég egyértelműen össze le-het rakni ezt a sort. És igen, a rendőrségnél is ott van ez, és igen, amikor Rétvári Bence államtitkár tartott sajtótájékoztatót, akkor azon azért röhögtek a józsef-városi rendőrök, mert pontosan tudják, hogy azok az emberek, akik az Astoriáról, a Blaháról el lettek küldve, azok melyik köztéren vannak, és melyik köz-téren árulnak kábítószer.

Az a helyzet, kedves képviselőtársam, hogy nem februárban és nem márciusban kezdődött ez a prob-léma, amióta önök ezzel foglalkoznak, ez sokkal régebb óta tart. Az a helyzet, hogy iszonyatos mennyiségű in-formáció és probléma van, ami beáramlott hozzám mint egyéni képviselőhöz, és egyébként majdnem biz-tos vagyok benne, hogy például Ferencz Orsolyához is iszonyatos mennyiségű probléma - látom, hogy bólo-gat - és valószínűleg iszonyatos mennyiségű tetthely-szín áramlott be, amiről tudunk - megint bólogat -, úgyhogy akkor Nacsá képviselőtársamtól is azt szeret-ném kérni, hogy amiket nekem címzett az előbb, akkor

azokat Ferencz Orsolyának is címezze oda, merthogy ugyanabban a cipőben járunk józsefvárosi képviselő-ként. Köszönöm szépen.

(11.50)

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentke-zett Rétvári Bence államtitkár úr. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi állam-titkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisz-telt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót, mert elég a rendőrség sértegetéséből *(Jámbor András Imre: Én önt sértegettem, nem a rendőro-ket!)*, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim! Most hagy-ják abba ebben a vitában! Önök azért szidalmazzák a rendőröket, mert mérik azokat, akik túl gyorsan haj-tanak *(Dócs Dávid: Fonón kellett volna rendőröknek lenni!)*, pedig ezzel a rendőrök segítenek abban, hogy megelőzzünk baleseteket. Önök azt mondják, hogy nem feladata a rendőröknek betartatni a közlekedési szabályokat, és nem feladatuk fellépni a gyorshajtó-kkal szemben, akik balesetet okoznak, más emberek halálát is okoznak - egyrészt.

Másrészt elég abból, hogy önök sértegetik a rendőrségi iskolai programokat, amikor a rendőrség bemegy az iskolába, és bemutatja a gyerekeknek, hogy miért veszélyes a kábítószer-használat. A rend-őrségnek nemcsak a bűncselekmények felderítése, hanem megelőzése is feladata, ezért mennek be az is-kolába. Ne gúnyolódjanak a táskáikkal, ne gúnyolód-janak a programjaikkal, hanem köszönjék meg, hogy a rendőrök erre is időt és energiát fordítanak!

És nem pdf-eket, tisztelt képviselő úr! Mert lát-szik, hogy ön fel sem megy az Okosportálra, úgy szidja, hogy nem is látja, mi van ott, milyen videók, milyen interaktív anyagok vannak, csak mindent kisujjból próbál becsmérelni. Hagyják abba, hogy szidalmaz-zák a rendőröknek ezeket a programjait, amikor be-mennek oda, és az iskolákban tartanak felvilágosító órákat a diákoknak arról, hogy miért veszélyes a ká-bítószer.

Amit meg Jámbor András képviselő úr csinál, az pedig szégyen! Szégyen, tisztelt képviselő úr, hogy gú-nyolja, amikor van egy rendőrségi akció, ahol valóban a rendőrök aluljáróról aluljáróra, közterületről közte-rületre haladnak, hogy kiszorítsák azokat az embere-ket, akik kábítószerrel kereskednek, akik az ott levő embereknek a békés hétköznapjait zavarják. Valóban tudják, hogy honnan hova kell menni, honnan kell a következő közterületről is ezeket az embereket igazol-tatni, elvinni őket. Ilyenkor bűnözőket találtak meg *(Jámbor András Imre közbeszól.)*, röhöghet itt kínjá-ban, képviselő úr, de így találtak meg igazoltatás so-rán körözött bűnözőket, így értek tetten bűnözőket, és így tudtak büntetőeljárást lefolytatni! És ön röhög ezen az egészen, kigúnyolja ezt az egészet. Több tisz-teletet a rendőröknek!

Hála istennek, közel háromezerrel több rendőr van Magyarországon ma, mint 2010-ben volt, és sokkal szélesebb körű jogosítványaik vannak. Azért beszél mellé, mert fél nyilvánosan véleményt mondani arról (*Jámbor András Imre közbeszól.*), hogy ezt a törvényi szigorítást támogatja vagy ellenzi. Arról nem beszél, mellébeszél (*Nacs Lőrinc: Így van!*), mert őn mindig a bűnözők pártján áll, mindig a jogszabályok megszegőinek a pártján áll, és nem a törvények betartóinak az oldalán. Hagyják abba a rendőrség támadását! (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Visszatérünk az írásban előre bejelentett felszólalók listájához, ennek keretében pedig Ferencz Orsolya képviselő asszony következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. FERENCZ ORSOLYA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Asszony! Nagyon fontos az a téma, amely előttünk van, és nagyon fontos az a javaslat, amelyről szavazással dönthetünk. Szeretném kérni, hogy egy szívvel, egy lélekkel az egész Ház támogassa ezeket az előterjesztéseket.

Egy picit most akkor részletesebben belemennék. 2010-től kezdve három cikluson keresztül, három választáson bíztak meg a józsefvárosi választók engem az önkormányzatban az ügyeik képviselésével. Mindaddig, amíg ezt tehettem, a parlamenti mandátumom átvétele előtt, nagyon-nagyon sok munkát végeztem el azzal a területtel kapcsolatban is, ami most itt előttünk van. 2014-ben vettem át a józsefvárosi Kábítószerügyi Egyeztető Fórum vezetését. Ennek a kezdetén, még az elején, illetve azelőtt, hogy ebbe a munkába érdemben bele tudtam volna kapcsolódni, meg kell mondanom őszintén, hogy az akkor már évek, évtizedek óta a sajtóban is nagy visszhanggal, nagy elánal képviselt ügynevezett ártalomcsökkentés, alacsonyküszöbű ellátás, egy kicsit a fogyasztás relativizálása mentén elhangzó szakmai vélemények nagyon nagy hangsúlyt kaptak a Józsefvárosban is.

Ennek az egyik képviselője volt a Kék Pont, nagyon látványosan tudta képviselni ezeket a bizonyos álláspontokat. Annyira, hogy nagyon sokunkat, döntéshozókat és a közvéleményt is tulajdonképpen abba az irányba próbált meggyőzni, hogy igazából itt segíteni kell a fogyasztók ellátását valamilyen módon, nyilván ezáltal egy alacsonyküszöbű belépési ponton a rehabilitációba terelés is majd könnyebb lesz. Abszolút nem doktrínérként átvéve a Kábítószerügyi Egyeztető Fórum vezetését, rengeteg neves országos szakemberrel ültem le és beszéltem végig ezt az egész történetet, és egyértelművé, nyilvánvalóvá vált az álláspontjuk, hogy nemhogy konszenzus nincs abban, amit például a Kék Pont képviselt Józsefvárosban, hanem egy totális zsákutca, egy jól csengő, de valójában totálisan kudarcos elemélet volt, amit ráadásul a folyamatosan változó drogszcéna abszolút módon érvénytelenné is tett.

Hogy egy kicsit jobban értsük: a tradicionálisabb, például heroin típusú szerek helyére betörő

dizájnerdrogok öntötték el akkor már a társadalmat. Itt a biofűnél tipikusan a herbál vagy biofű, aminek köze nincs például a marihuánához sem, de ettől függetlenül a marihuánával kapcsolatban is súlyos tévedésben van ez a fajta liberalizációt szorgalmazó, magát szakértőnek kikiáltó kör. Nagyon sokukkal személyesen vitatkoztam a sajtó nyilvánossága előtt is, tehát végig lehet nézni nyugodtan az elmúlt évekből az összes olyan nyilatkozatomat és vitámat, amit aztán 2014 után a Kábítószerügyi Egyeztető Fórum elnökeként lefolytattam. Egyetlen hibát követtünk el ekkor, a 2014 előtti időszakban, amikor a Kék Pontnak még támogatottsága volt Józsefvárosban: túl sokáig hittünk nekik.

Ez változott meg 2014 után, és akkor döntöttük el, hogy ezt a liberalizációt nem fogjuk engedni. Én teljesen új alapokra helyeztem a Kábítószerügyi Egyeztető Fórum működését. Most csak a legutolsó éves beszámolómnak van itt, ami még az én vezetésemmel készült, de nagyon sok mindenben reflektálni fogok az előttem, Csárdi Antal, illetve Jámbor András képviselőtársam által elmondottakra. Önök azt szorgalmazzák, hogy legyen egy általános, preventív, az addiktológiát teljeskörűen figyelembe vevő prevenció - helyes. Mi úgy szerveztük át a kábítószerügyi ellátást, hogy részben a most a törvényjavaslatban nagyon helyesen célkeresztbe tett kínálatcsökkentést komolyan vettük. Ebben nemcsak a Józsefvárosi Rendőrkapitánysággal folytattunk nagyon komoly, sikeres akciót, adtunk részükre támogatásokat, és segítséget nyújtottunk nekik az akcióik végrehajtásában a kamerarendszer fejlesztésével, anyagi források biztosításával, de a józsefvárosi polgárőrség is ott volt mellettük, segített nekik a feladataik ellátásában, kicsit tehermentesítve magát a rendőrséget is. Pikó Andrásék, tehát az önök által támogatott, a kerületet most vezető politikusi kör az elsők között szüntette meg a polgárőrséget.

Emellett nagyon nagy hangsúlyt kapott a kezelésbe vonás, a rehabilitáció. Minden ember érték. Én végiglátogattam ezeket a kezelő intézményeket. Az egyik ilyen az Emberbarát Alapítvány, ahol a kezelésbe bevonható ágyaknak közel az egyharmada van, és többek között az én fellépésemre vált lehetővé, hogy női- és tinédzser-ellátás-bővülés történjen. Józsefváros a mi vezetésünkkel egy átalánydíjas szerződést kötött az Emberbarát Alapítvánnyal, hogy minden józsefvárosi illetőségű drogbeteg kezeléskébe lehessen vonni. Mi volt az első, amit felmondtak a Pikóék? Ez az egyezmény.

Mondok egy másik példát. Segíteni kell a drogbetegeket - és erre jött ez a bizonyos túosztogatós program. Nagyon megható volt. Százazrével heverték a használt fecskendők Józsefváros utcáin, amíg ezt hagytuk. Én magam beszéltem az ellátásba vont és egyébként ott sikeresen kezelt egyik beteggel, vagy akkor már gyógyulttal, aki 12 évesen életveszélyes állapotban, intravénás droghasználóként került az ellátórendszerbe. Négyéves korától súlyos traumák érték, nem akarok belemenni a részletekbe. Ő maga mondta

nekem azt, hogy képviselő asszony, ha én fecskendőt kapok akkor abban az állapotomban, én addig lövöm magam, amíg meg nem halok.

Ennyit arról, hogy palliatív, halálba segítő látszat-megoldásokat nyomtak rá a magyar társadalomra, mindenféle szépelgéssel körítve, viszont a valósággal szembe nem nézve. Mi szembenéztünk a valósággal.

Hiányolták a prevenciót? Ez volt a harmadik láb. Mi bevezettük, akkreditáltattuk, és az összes józsefvárosi illetőségű nevelési intézményben, az óvodáktól a középiskoláig, bevezettük az életvezetési ismeretek és készségek tantárgyat tankönyvekkel együtt a józsefvárosi önkormányzat finanszírozásában, támogatásával. Minden egyes pedagógus átment, aki jelentkezett, ezen a tanfolyamon, akkreditálva pontszámokat is kapott a továbbképzéséért. Ez pontosan azt a fajta megküzdési technikát támogatta, amivel a stresszmentesítést segítettük ezeknél a generációknál. Segítettük a DADA-programot is, „A drogokról másképpen” tanfolyamot, ami a tinédzsereknek volt egy óriási ébresztő, konferenciákat szerveztünk az egészségügyben dolgozóknak, a szociális ágazatban dolgozóknak, hogy észre tudják venni, ha probléma van. Utcai megkereséseket szerveztünk az esetleg csellengő, esetleg már vélhetően bajban lévő fiatalok számára.

(12.00)

Mi volt az önök tevékenysége 2019 után, Pikóék tevékenysége ezen a területen? Semmi! Szétverték a Kábítószerügyi Egyeztető Fórumot. Tehát azért ez egy picit, azt gondolom, hogy más fénytörésbe helyezi ezt a történetet.

Még annyit fűznék hozzá a Jámbor András által elmondottakhoz, hogy valóban, a lakossági panaszok minden, egyébként a munkáját végző képviselő asztalán landolnak. Ezért volt fontos az, hogy jó kapcsolatban a Józsefvárosi Rendőrkapitánysággal kamerarendszer-fejlesztésekkel hatékonyan tudtunk fellépni nagyon sok drogdílerhálózat felszámolásában, egész különleges depó-lakáshálózatokat tudtak felgöngyölíteni a rendőrök. Ezeknek a statisztikái és az eredményei az önök asztalán is ott vannak. Az az önök feladata Józsefvárosban, bocsánat, az önök által is támogatott Pikó Andrásék feladata, hogy ezeket a kapcsolatokat ébren tartsák és életben tartsák és ne rombolják a rendőrséggel például.

Azt kell hogy mondjam, hogy valóban az addikció egy nagyon általános probléma, ezért kell komplexen kezelni. De a legfontosabb láb, amikor ilyen borzasztó járványszerű problémaként van jelen nem csak Magyarországon, a világban, az az, hogy a kínálati oldalt el kell zárni. És természetesen közben minden ember érték, mindenkit kezelni kell, kezelésbe kell vonni. De mindaddig, amíg ömlik be ezeknek a pszichoaktív anyagoknak egész serege a társadalomba, addig hogyan akarjuk csökkenteni ezt a problémát?

És ön számonkéri azt, hogy folyamatosan adaptívan egy kormányzatnak reagálnia kell egy változó

drogscénára? Az Egyesült Államoktól kezdve Európán keresztül a Távol-Keletig folyamatosan változik a drogscéna, ezt önök is pontosan tudják. Szabályos drogjárvány van az Egyesült Államokban amiatt, hogy néhány évvel ezelőtt a fájdalomcsillapítókhoz való hozzáférést felszabadították. Erre most nekik reagálni kell. Tehát azért az az eszmei cél, hogy egy drogmentes országban szeretnénk valamennyien élni, azt gondolom, hogy egy követendő cél, ezt ne negatívumként ábrázolják, hanem mondják ki, hogy igen, ez egy fontos, magas szintű nemzeti álláspont vagy igazodási pont kell legyen. És mindent meg kell tenni, hogy erre a nagyon nemes célra törjünk, és minél magasabbra jussunk ebben a feladatban, ennek a feladatnak az elvégzésében.

Tehát azt tudom mondani, hogy zero tolerancia kell azok számára, akik a drogkereskedelmet fenntartják, üzemeltetik - a nagyokhoz egyébként igenis a kicsiknek keresztül is el lehet jutni, nagyon sokszor egyébként a drogfogyasztó maga is díler, tehát ez egy nagyon bonyolult képlet -, nem pedig relativizálni kell. Ezért van benne az elterelés most is a javaslatok között, de nem azzal a fajta visszaélésszerű kiskapuvallal, amit most becsuk ez a javaslat, ahol erre hivatkozva rendszerint vissza tudtak térni olyanok, akik egyébként aztán maguk is dílerként is dolgoztak. A nagyokhoz el kell jutni, de nem biztos, hogy rögtön az első pillanatban el tudjuk kapni a terjesztőhálózat központját, tehát ezeket fokozatosan és folyamatosan kell felépíteni.

Mi pontosan ezt tettük végig Józsefvárosban, amíg mi vezettük ezt a területet, az eredményeink egyértelműek voltak. Monitorozva utánkóvtuk mind a diákok, mind a pedagógusok, mind a szociális ágazatban, mind az egészségügyben dolgozók számára a továbbképzések hatékonyságát; újra és újra odaadtuk nekik ezeket a tankönyveket; rengeteg olyan programot, konferenciát valósítottunk meg, ahol egyébként a prevenciós lábat erősítettük. Teljesen egyetérték mindenki, aki a prevenciót is kiemelten fontosnak tartja, mert az a keresletcsökkentés egyik hatékony pontja, de aki már drogbeteg, aki már drogbeteggé vált, azt viszont minden módon ki kell emelni, és ténylegesen gyógyításba és kezelésbe kell vonni, ami nem palliatív. Nem lehet a drogozás fenntartását, ennek az állapotnak a fenntartását semmilyen módon segíteni, mert ez egy kétszínű, álszent és egyébként zsákutcs megközelítés. Ez a nagyon komoly, sokéves, szakemberekkel történő beszélgetéseimnek a számomra kialakult egyértelmű képe.

És emellé nagyon sürgősen, azonnali hatállyal meg kell érkezzen a szigorítás a törvényi eszköztárban a dílerek, a drogterjesztők, a drogot előállítók irányába. Le kell minimalizálni a kereslet számára az elérhető mennyiséget minden módon. Sok kiskapu be kell hogy záródjon. A C-lista - be kell zárni ezt a kiskaput, nem lehet erre hivatkozva visszaélni azzal, hogy a molekulákat módosítjuk.

És végül, mert az időm a végéhez ér most lassan, egy reflexiót szeretnék tenni az úrkutatásra tett méltatlan mondatára, annak fényében, hogy egyébként

sok évvel ezelőtt egyébként pont ön írt egy olyan cikket, amiben megvédte azt a törekvést, hogy egy magas, high-tech, kutatás-, tudásintenzív terület Magyarországon megerősödjön. Az a helyzet, hogy pontosan ezek a high-tech technológiai kutatások, egyébként közben az úrkutatás is, ahol például az úrállomáson egy gyógyszerészeti forradalom zajlik jelenleg - amiben egyébként magyar tudósok is részt vesznek - hatékonyabb molekulák előállítására az egészségügyben, pontosan ezek azok a területek, amelyeknek az eredményei egy jobb társadalmat segítenek kiépíteni, egy tudásalapú társadalmat segítenek kiépíteni. Ne rivalizáltassa ezt a két területet, mert ez egy nagyon olcsó, primitív és demagóg érv volt, képviselőtársam. Ezek a területek egymás mellett fontosak: fontos meggyógyítanunk a fiatalokat, fontos levennünk róluk a stresszt, fontos segítenünk nekik megküzdési technikákat adni a kezükbe, biztonságos környezetet, valóban elzárni előlük ezeket a gyilkos mérgeket, de ugyanilyen fontos az is, hogy egy olyan társadalomban élhessenek, ahol a tudás megszerzésével fontos, érdemi karriert tudnak építeni.

Ön nevésséessé igyekezett tenni egy félmondat tal több száz magasán kvalifikált munkahelyet és munkaerőt, olyan embereket, akik egyébként ezeknek az úrkutatási programoknak köszönhetik a tudományos nemzetközi sikereiket. Ne tegye ezt, azt kérem, ez egy rossz érv volt. Ha ön csak annyit mond, hogy valóban ez az érv nem volt szerencsés, higgye el, én ennek örülni fogok, ha ennyit mond, és azt gondolom, hogy ez önhez egyébként méltóbb, mint az, amit rosszindulatúan a beszédében elmondott.

Tehát köszönöm ezt a javaslatot, köszönöm, hogy a Ház előtt van, nagyon ideje volt már, mi Józsefvárosban nagyon sokat tettünk azért, hogy ezek a problémák megoldódjanak. És azt gondolom, hogy ez a javaslat és az ez után következő további javaslatok, amelyek majd érinteni fogják valóban a kezelést és érinteni fogják a prevenciót is - kormánybiztos úr biztatóan bólogat, tehát ezek még érkeznek -, együttesen egy olyan komplex választ fognak adni a folyamatosan változó nemzetközi kihívásokra a drogproblémák és az addikciós problémák terén, ami Magyarországot hatékonyabb fellépésre fogja tudni segíteni. Nagyon szépen köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: A következő hozzászólónk Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd frakciójából. Párancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): (*Kannabiszmin-tájú ruhát visel.*) Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem sok kétségem van annak kapcsán, hogy mit fognak majd reagálni (*Nacsa Lőrinc: Mi se, hogy mit fogunk mondani!*), mert azt hiszem, hogy Nacsa Lőrinc volt, aki elmondta, még mielőtt egy árva szót ki ejtettem volna a számon, önök már elmondták, hogy biztosan drogpárti vagyok, meg hogy a baloldal eleve drogpárti az önök véleménye szerint. Tehát igazából

önöknek valószínűleg mindegy, hogy mit fogok mondani, de azért szerintem fontos, hogy elhangozzanak ezek az érvek is itt az Országgyűlésben. Úgyhogy hátha önökön kívül még van, aki követi ezt a vitát, és én azt gondolom, hogy fontos, hogy így a józanság hangja is megszólaljon, és remélem, hogy én majd fogom tudni ezt produkálni.

Nem, nem vagyok drogpárti, tehát ezt azért szeretném leszögezni a vádaskodásokat kikerülve, de az az igazság, hogy azt kell hogy mondjam, hogy bár itt önök a szavak szintjén most nagy drogellenes harcot hirdetnek, de tulajdonképpen az önök kormánya drogpárti, nekem az a benyomásom (*Rétvári Bence: Na! Új fordulat!*), hiszen az a helyzet, hogy az elmúlt 15 évben súlyosan romlott a droghelyzet Magyarországon. (*Nacsa Lőrinc: A főváros! Karácsony!*) Önök, ugye, azt próbálják ismételtetni, hogy a fővárosban mi történt, de hát, önöknek 15 éve van kétharmados többsége ebben az országban, és 15 év alatt folyamatosan másra mutogatnak, a felelősséget próbálják hárítani, miközben már 2013-ban is kijelentették, hogy zéró tolerancia van, és 2020-ra drogmentes lett Magyarország. Sikert, kedves fideszes és KDNP-s képviselőtársaim? Tartok tőle, hogy súlyosan kudarcot vallottak, méghozzá azért, mert folyamatosan figyelmen kívül hagyják a szakma véleményét ebben a kérdésben, és kifejezetten nem hatékony módszereket választanak. Nagyon sajnálatos, sőt tragikus, sőt emberéleteket követel, hogy gyakorlatilag az elmúlt 10-15 évben nagyon nagy mértékben elterjedtek a dizájn drogok, azok, amikről önök is beszéltek, a rendkívül veszélyes, olcsó biofű, a herbál, és hogy ezek a szociálisan nehéz helyzetben lévő emberek esetében, leginkább akár hajléktalanok esetében, akár szegregátumok esetében mértéktelenül tudtak terjedni, hiszen ezek nagyon olcsók voltak.

(12.10)

Ráadásul nagyon sokan, akik a gyermekvédelmi rendszerből, az önök borzasztóan rosszul működő gyermekvédelmi rendszeréből kikerülve nem találtak talajt a lábuk alatt, ők is droghasználók, drogfüggők lettek. Cikkek nemcsak vidéki kistélepusléseken készültek, de sokat cikkeztek a kerepesi-gödöllői HÉV-ről, hogy ott is milyen állapotok uralkodtak, és őszintén szólva, nyugodtan lefotózhat Nacsa Lőrinc, attól sajnos még ez a helyzet. (*Nacsa Lőrinc: Fű...*)

Önök kudarcot vallottak Magyarországon a drogpolitika tekintetében. (*Rétvári Bence: Nem a ruha teszi az embert, vagy a ruha teszi? Tilos reklámozni a kábítószer...*) Tehát itt van, hogy példának említem, a gödöllői HÉV: nem értem, és nem tudom, hogy az önök rendőrsége miért nem tudott hatékonyan fellépni az ott lévő állapotok kapcsán. Tehát az a helyzet, hogy önök sajnos nagyon súlyosan elkéstek azzal az aggodalommal, amit önök most itt próbálnak bemutatni. De az az igazság, hogy ez nem őszinte az önök részéről, hanem ez egy politikai propagandaeszköz.

Kérdezem, hogy például miért szüntették meg 2016-ban a Nemzeti Drogmegelőzési Intézetet, ami egy nagyon fontos szakpolitikai háttérintézmény volt, és ami nagyon fontos módszertani támogatást adott az egész országban azon szakemberek számára, akik egyébként a drog ellen próbáltak küzdeni, nem kizárólag rendészeti eszközökkel, hanem megelőzéssel is. Az, hogy önöknek ezzel a törvénnyel politikai és propagandacéljaik vannak, nyilvánvaló az önök felszólalásaiból is. Itt egyes fideszes képviselők többször emlegették Karácsony Gergely nevét (*Nacsá Lőrinc: Így van!*), mint azt, hogy egyébként a drog káros, vagy hogy mit kellene tenni a drogfüggőkkel.

Sajnos azt kell hogy mondjam - megint csak a szakma álláspontja szerint -, az különösen egy egészen lehetetlen megközelítés, amit itt Horváth László is felsorolt az elején, hogy tulajdonképpen nem is baj, hogy ebben a javaslatban nem beszélnek a prevencióról, merthogy önök azt gondolják, hogy ha kevesebb lesz a kábítószer, kevesebb lesz a kínálat, akkor majd kevesebb lesz a fogyasztás. Elhangzott, ugye, hogy ha nincs kereskedő, akkor nincs fogyasztó. Hát, én nem tudom, mutassanak már egyetlenegy országot a világon, ahol teljes mértékben így sikerült megállítani a kábítószer-használatot!

A szakmai szervezetek elmondják, a szakemberek elmondják, hogy alapvetően a kereslet felől lehet ezt megközelíteni. Tehát mivel ez egy bűnözéssel összefüggő feketepiac, a kínálat valahogyan mindig megoldja, hogy ideérkezzen valahogyan. Ezeknek a drogoknak egy jelentős részét Távol-Keleten, Kínában vagy akár Afganisztánban állítják elő, tehát nem is itt, Magyarországon. Ezt valahogyan behozzák az országba, és ha önök nem azzal foglalkoznak, hogy a keresletet le kell csökkenteni, tehát hogy ne legyen ennyi embernek szüksége kábítószerre, és egyáltalán ne is jusson eszükbe, hogy drogot kellene használni, hogyha ezzel nem foglalkoznak, akkor teljesen hiába próbálnak itt ezzel a rendpárti megközelítéssel jönni, nem fogják a kellő eredményt elérni.

És egyébként pont a fiatalok azok, akiket a legjobban... - ahogyan egyébként Rétvári Bence mondja, önök mindig a fiatalokra vonatkoztatnak, de hát ezzel a törvényjavaslattal pont az ellenkezőjét fogják elérni: az a helyzet, hogy nem megvédeni fogják a fiatalokat, hanem egyrészt ugyanúgy, mint ahogy egyébként akár más dolgok kapcsán, önök az információtól próbálják elzárni a fiatalokat, hiszen ez a fajta megközelítés egyszerűen lehetetlenné teszi azt, hogy őszintén beszélgethessenek például a droghasználatról. Ha kizárólag egy rendőr megy be egy iskolába úgymond prevenciót végezni, mivel a rendőrnek, hogy mondjam, nyilván a bűnüldözés az elsődleges feladata, elképzelhető, hogy a kiskamaszok nem ugyanazzal az őszinteséggel fognak velük a problémáikról beszélni, mint ha megfelelően képzett szociális szakemberek, civil szervezetek munkatársai mennek be többször és beszélgetnek interaktívan, ismétlődően a kiskamaszokkal, a kamaszokkal a droghasználat veszélyeiről

(*Rétvári Bence: Kék Pont például...*), hiszen különösen az ő életkorukban ez valóban borzalmasan nagy veszélyeket rejt.

Mellesleg a Magyar Addiktológiai Társaság is megfogalmazta a véleményét a törvényjavaslatuk kapcsán. Ők is elmondták, hogy a drogjelenségre adandó politikai válaszok csak akkor lehetnek eredményesek, ha ezek átfogó és kiegyensúlyozott megközelítésen alapulnak; ha figyelembe veszik a tudományos bizonyítékokat és a komplexitást. Az önök jelenleg meghirdetett kampánya nélkülözi ennek minden elemét, egyoldalúan a kínálatcsökkentésre összpontosít, és nem veszi figyelembe a szakmai ajánlásokat, tehát ez a tisztán rendészeti megközelítés gyakorlatilag nem működik.

A történelmi tapasztalatok szerint az ilyen egyoldalú drogellenes háborúk nem képesek ténylegesen csökkenteni az illegális szerek használatát, miközben nagyon súlyos társadalmi következményekkel járnak. Tehát önöknél az eddigi drogtörvény is az egyik legszigorúbb volt akár európai viszonylatban (*Rétvári Bence: Köszönjük!*), de szemmel láthatólag a helyzet csak romlott, mert hogyha csak a bűnüldözésre és a rendészetre fókuszálnak, és megszüntetik a megelőzés és az ártalomcsökkentés lehetőségeit, akkor ez így nem lesz hatékony. Nyilván szükség van a rendészetre, szükség van a rendőrségre, szükség van a bűnüldözésre - azt senki nem állítja, hogy nem -, de emellé kell tenni a többi pillért is, különben önmagában ez csak azt fogja eredményezni, hogy például a fiatalokat kriminalizálják, és vannak fiatal fogyasztók, akik egyébként a statisztikák szerint sajnos már átlagosan 15 évesen elkezdhetik használni a drogot - egy kutatásban részt vett 9. és 10. évfolyamos diákok 28 százaléka már kipróbált valamilyen drogot -, tehát sajnos a fiataloknál elég jelentős mennyiségben ott van a droghasználat vagy legalább a kipróbálás, mert nyilván ez a kor amúgy is a kíváncsiságról is szól, de nagyon-nagyon fontos lenne, hogy megvéddhessük őket úgy, hogy őszintén tudjanak erről beszélni.

Ha Damoklész kardja, a nagyon szigorú... - már-már egy-egy kipróbálás vagy fogyasztás miatt is a teljes szigor ott van fölöttük, akkor nem fognak merni ezekről a dolgokról beszélni, ne adj isten, akár az orvosi kezelést sem fogják tudni megkapni, nem fognak oda eljutni, mert inkább titokban fogják ezt tartani. Ha egy 16-17 évesekből álló társaságban ne adj isten, valamelyik társuk rosszul lesz, mondjuk, valamilyen illegális drogtól, amiről azt sem fogják tudni, hogy pontosan mi az - mert ha nem lehet nyíltan beszélni arról, hogy mi a különbség egy marihuána vagy az úgynevezett biofű és a herbál között, akkor lehet, hogy nem is fogják tudni, mi a különbség -, rosszul lesz, és lehet, hogy nem fog merni elmenni orvoshoz, mert, ugye, félni fog a büntetőjogi következményektől. Tehát ezt gondolják már végig, hogy pont a fiatalokat milyen helyzetbe hozzák ezzel a kizárólag a büntetésre fókuszáló jogszabállyal! Tehát kriminalizálni fogják a fiatalokat, és nem kizárólag a bűnözők fognak börtönbe jutni ezzel a drogtörvénnyel.

Egy jó drogstratégiának négy pillére van: a megelőzés, az, hogy aki még nem próbálta, ne is tegye; a kezelés, hogy aki már függő, legyen lehetősége kezeléshez jutni. Megjegyzem, hogy mivel Magyarországon a gyermekpszichiátriai ellátás ezer sebből vérzik, nagyon-nagyon kevés a gyermekpszichiáter, egyébként nagyon nehéz oda bejutni, és ez már önmagában elég nagy probléma szerintem a kezelésben. Nagyon fontos lenne az ártalomcsökkentés, amit önök sajnos szitokszóként használnak, pedig ez is nagyon fontos véleményem szerint. És megint csak különösen a fiatalokra gondolok - ha már önök is mindig ezt mondják -, hogy ha egy fiatal esetleg mégiscsak drogot használ, akkor, ha lehet, ne legyen rosszul és ne haljon bele, ez szerintem elég fontos. Legyen már szégyennek lehetősége belátni később, hogy hibázott, és úgymond letenni ezt a szert. De ehhez meg kell akadályozni azt, hogy ennek súlyos egészségügyi következményei legyenek. Sajnos önök minden ilyen ártalomcsökkentő programot gyakorlatilag lehetetlenné tesznek. Már eddig is megtették, de ezzel most még rosszabb helyzetbe hozzák őket.

És nyilván ott van a rendészeti láb is, ami nagyon fontos. Tehát nyilván a kínálatcsökkentés is fontos, de nem lehet önmagában erre alapozni egy drogügyi intézkedést.

Ugye, az iskolai drogprevenció kapcsán nagyon fontos lenne, azt már jeleztem, hogy ne csupán a rendőrség végezze ezt, és ennek, ahogyan Rétvári Bence elmondta, nem csak az elrettentés a célja. Ez nem ilyen egyszerű! Ha így működne a világ, hogy ha valamire rámutatunk, és azt mondjuk, hogy: hú, ez nagyon rossz, ezt ne csináld, és akkor ezt senki nem csinálná, akkor az szuper lenne. Csak akkor például nem értem, hogy miért van ennyi alkoholista Magyarországon, mert egyébként gyakorlatilag az alkohollal - ez elég nagy probléma szerintem - mint olyannal itt senki nem foglalkozik. Az alkohol gyakorlatilag egy olyan legális drog, amit a Fidesz-kormány még támogat és népszerűsít is.

Nagyon érdekes volt itt az elején Rétvári Bence felhívásában hallgatni többek között azt, hogy a drogok olyan szerek, amiknek a hatására emberek például balesetet okoznak; emberek például úgy viselkednek, ahogy nem akarnak, akár agresszívek lesznek és másokat bántanak, vagy rosszul lesznek és belehalnak.

Az a helyzet, hogy ez mind igaz az alkoholra. Nézzük meg az ittas vezetési statisztikákat! Nézzük meg azt, hogy alkoholos befolyásolás alatt hányan követtek el súlyos testi sértést! Itt egyébként pont a fideszes Győrffy Balázs karrierje is derékba tört, ahogyan Rétvári Bence mondta, mert sikerült ittasan verekednie és egy nőt megütnie egy szórakozóhelyen.

(12.20)

De számos olyan eset volt, amikor ittasan családok, apák a saját gyerekeiket súlyosan bántalmazták, sőt leszúrták; súlyos testi sértést, akár gyilkosságokat

is elkövetnek ittasan. És most egy konkrét példát szeretnék említeni, Orosz Bernadett bántalmazásának az ügyét talán mindenki ismeri. Ezt a hatgyerekes édesanyát a volt élettársa súlyos ittas állapotban konkrétan félholtra verte, nagyon súlyosan bántalmazta, ennek már több előzménye is volt - első fokon egy év tíz hónap letöltendő börtönt kapott. Csak összehasonlításként egy másik, sajtóból ismert esetet hozok, amit talán mindenki ismer: Herczeg Zoltán divattervezőt pedig marihuána birtoklásáért (*Nacsa Lőrinc: Ne védjed!*), nem ölt meg senkit, nem ütött meg senkit, csak birtokolta a kábítószer, jelenleg két év nyolc hónap letöltendő börtönbüntetést kértek rá. Én csak úgy érdeklődöm, hogy az önök jogszabályai szerint vajon tényleg helyes-e, hogy valakit félholtra vernek, és feleannyi büntetést kap, mint másvalaki, aki birtokolta a kábítószer. Szerintem itt valami nem stimmel, és szerintem ha droghasználatról beszélünk, akkor igenis az alkoholhasználat veszélyeiről is beszélni kellene, de legalábbis nem kellene egy kormánynak ilyen felelőtlenül népszerűsíteni az alkoholfogyasztást, mint ahogyan azt önök teszik.

Emellett még szeretném azt is elmondani, hogy gyakorlatilag az, hogy szigorítják az elterelés körülményeit, szintén nagyon komoly kockázatokat rejt magában. Gyakorlatilag ezek az új kényszerintézkedések megint csak ahhoz fognak vezetni, hogy olyan fogyasztókat fognak kriminalizálni, akiket egyébként még vissza lehetne hozni a drogfogyasztás útjáról, és egyáltalán nem indokolt, hogy ők bekerüljenek a börtönök és a kriminalizálás világába. Gyakorlatilag az a helyzet, hogy egy olyan józan drogpolitikára lenne szükség, amit a tudományos bizonyítékokkal és az emberi jogokkal összhangban állítanak össze - és önök nem ezt végzik.

Még az utolsó fél percben szeretném azt is elmondani, hogy az is szerintem nagyon szomorú, hogy Magyarországon az orvosi kannabisz használatáról sem lehet beszélni az önök rendkívül rendparti és szigorú megközelítése miatt, pedig számos olyan európai ország van, ahol tudományos bizonyítékok alapján már engedélyezik a kannabisz orvosi - orvosi! - felhasználását, akár súlyos betegeknél a fájdalomcsillapításban ennek nagyon fontos szerepe lehet, és ez egyáltalán nem eredményezi a drogozás növekedését. De e miatt az egész megközelítés miatt Magyarországon gyakorlatilag ez sem lehet téma, és ezen sem lehet dolgozni, ami, azt gondolom, szintén rendkívül káros a társadalomra nézve.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ismételten kétperces felszólalások következnek. Elsőként a Jobbik frakciójából Ander Balázs képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Minden normális emberbe beleégett annak az iszonyata, amikor nem olyan régen Török-szentmiklóson várandós anyukák - mondjuk, én ezeket a lényeket más jelzővel illetném - csoportosan

kábítószereztek. Rohammentő lett a vége, meg császarmetszés, a megmentett magzatoknak, csecsemőknek pedig élethosszig tartó károsodás lett ennek az egésznek az eredménye.

Versenden, Baranya megyében - nincs ezerfős az a település - a független polgármester szerint 150-200 ember napi használója ezeknek a kotyvasztott gettómérgeknek. Legalább 50 családról van szó. Ezekben a családokban a gyerekek gyakrabban találkoznak ezekkel a drogokkal egyébként, mint meleg étellel. Így annyi lesz az integrációnak; ha nem fékezik meg ezt a drogpanémiát, ez az utolsó szög lesz az integráció koporsójában, annyi lesz az együttélésnek, és higgyék el, nem lesz hova menekülni ebben az országban, mert utolér a pusztulás mindenkit sajnos.

Ne hallgassanak egyébként a liberális kretenségekre - gondolom, hogy ettől nem fognak megismogni - nem kellene a belövészobák, viszont igenis szükség van a szigorú föllépésre, a rendészeti fellépésre, a kínálati oldalnak az elfojtására, a dílerek betonba taposására. Rettegjenek csak ezek a bűnözők! Viszont hallgassanak miránk, mert szükség van azért másra is, például szükség van az iskolai mentálhigiéné kiterjesztésére. A Jobbik részéről egyébként ebben az évben is be fogjuk nyújtani azt a költségvetési módosító javaslatot, amely ezt támogatná meg, mert szükség van rá, hiszen ezeknek a fiataloknak a fele még 16 éves kora előtt szokik rá ezekre a mérgekre.

És hadd olvassak föl valamit, Forgács Istvántól, a kiváló cigány integrációs szakembertől vannak az alábbi sorok: Senki nem vitathatja, hogy elsősorban vidéken több tízezer, többségében kis cigány gyerek hiszi azt, hogy ez a flow, ez a vágy, ez a minden, és az élet valóban csak ennyit adhat. Pusztulat minden - ezt a legkönnyebb mondani. És szaladgálnak az olcsó drog után, lopnak, fenyegetnek, ütnek, néha gyilkolnak is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.)*, aztán úgy tesznek, mint akik nem értenek semmit. A drog öl, erőszakot szül, és elsüllyeszt egy olyan korosztályt, amelyre amúgy is komoly feladat várt volna, hogy felzárkózzon. Köszönöm a türelmet.

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkező Jámbor András Imre képviselő úr, a Párbeszéd frakciójából. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Teljesen meglepődtem az adatokat nézve, hogy Nacsa képviselő úr ennyire rosszban van Tarlós Istvánnal. Ugyanis megnéztem azt az adatsort, amit ön mondott, hogy a kábítószerhelyzet hogyan alakult Budapesten. 2017-től 2021-ig vannak adatok, azt az adatsort néztem meg, amire az ön fővárosi képviselőtársa hivatkozott.

2021-ben az összes magyarországi kábítószeres halálesetnek a 33 százaléka volt budapesti, 2017-ben ez a szám 37 százalék volt, 2018-ban 36 százalék, 2019-ben 32 százalék. Én egyébként nem gondolom - lehetnék én is demagóg, de nem gondolom -,

hogy ebben lényeges különbség van sajnos; nyilván minden egyes ilyen haláleset szörnyű. Az van, hogy egy állandósult szinten van a halálesetek száma, miközben azt viszont tudjuk - az ORFK honlapján Nacsa képviselőtársam is meg tudja nézni ezt az adatsort -, hogy 2019-ben a BRFK rendőrségi létszáma 24 ezer fő fölött volt, 2024-ben pedig a BRFK rendőrségi létszáma 15 ezer fő alatt van. Szerintem azzal kellene foglalkozni, ha a fővárost akarjuk itt végignézni, hogy hogyan tudunk a fővárosba több rendőrt szerezni, egyébként az egész országba. És itt nyilván képviselőtársaim máshonnan is el tudnák mondani, hogy milyen kevés rendőr van, de az a szám brutális, hogy 40 százalékkal van kevesebb rendőrségi állomány Budapesten, mint 2019-ben volt. És ez egy óriási probléma, amivel kell valamit kezdeni.

Szerintem ha a fővárosról beszélünk, akkor például ebben kellene előrelépést tennünk, és erre önöknek van lehetősége kétharmaddal, van lehetőség a költségvetés számait nézve. Ha valaki Budapestért aggodik, akkor azzal fog foglalkozni, hogy hogyan lesz több rendőr, aki például ezeket a terjesztői hálózatokat képes felszámolni. Köszönöm. *(Szabó Rebeka tapsol.)*

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkező Rétvári Bence államtitkár úr. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel úgy látom, Jámbor képviselő úr nem tud leszokni a hazudozástól, és mivel sokszor mond el egy hazugságot, ezért szeretném most már helyrebillenteni.

Tehát 2010-ben a rendőrség hivatásos állományának munkajogi létszáma 33 450 fő volt, ez idén január 1-jén 36 023 fő, tehát 2573 fővel több. Amit ön mond, az hazugság; a valóság az, hogy 2573-mal több rendőr van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Visszatérünk az írásban előre bejelentett felszólalókhoz, ennek keretében pedig a Fidesz frakciójából Nagy Csaba képviselő úr következik. Parancsoljon!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A mai napon előttünk fekvő törvényjavaslat, mely a kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének és népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvény módosításáról szól, rendkívül fontos és sürgető probléma megoldására próbál választ adni.

A kormány zero toleranciát hirdetett a kábítószerekkel szemben. Ezzel összhangban Horváth László képviselőtársunk törvényjavaslatának elfogadásával olyan jogi eszközöket biztosít a rendőrség, illetve a bíróságok, bírók részére, amelyek lehetővé teszik a drogokkal szembeni határozott fellépést, különös tekintettel a

fiatalok, a gyermekek védelmére és az ország közbiztonságának megerősítésére.

Képviselőként a választókerületemben személyesen tapasztalom a dizájnerdrogok terjedésének súlyos következményeit. Ezek a kábítószeresek rövid idő alatt terjedtek el, és használatuk sajnálatos módon nemcsak a nagyvárosokban, a kisvárosokban, hanem a még kisebb településeken is egyre aggasztóbb méreteket ölt. Számunkra nem csupán törvényalkotási kérdés, hanem húsbavágó, a mindennapi életünket - sajnos azt kell hogy mondjam - negatívan befolyásoló helyi közösségi ügy is, ezért a törvényjavaslat mielőbbi elfogadása közös érdekünk.

A dizájnerdrogok megjelenése választókerületem településein valós és jelentős problémát okoz. A fiatalok egészségét teszi tönkre, családokat szakít szét, és tragikus esetek sora figyelmeztet bennünket arra, hogy sürgősen meg kell állítanunk e mérgező szerek terjedését.

(12.30)

A helyi lakosság aggódik, a szülők, a pedagógusok, a falut vezető polgármesterek fordulnak hozzám, kérve a törvényhozás, a kormány mielőbbi és határozott fellépését.

Tisztelt Országgyűlés! A kábítószeresek, különösen az új típusú, ismeretlen összetételű dizájnerdrogok súlyosan veszélyeztetik társadalmunk jövőjét, különösen gyermekeink és fiataljaink egészségét és életét. A droghasználat súlyos egészségkárosító hatása mellett számos bűncselekmény, baleset, tragédia eredője is egyben.

Az előttünk lévő törvényjavaslat világosan meghatározza a célkitűzést: a kábítószer és az illegális tudatmódosító szerek használatának, terjesztésének, népszerűsítésének teljes felszámolása a cél. Különösen üdvözlendő, hogy a jogszabály-módosítások világos és hatékony intézkedésekkel járnak hozzá a rendvédelmi és egészségügyi szervek sikeresebb munkájához.

A rendőrségről szóló törvény módosításával lehetővé válik a közbiztonsági őrizet alkalmazása olyan személyek esetében, akik bódult vagy módosult tudatállapotban másokra vagy önmagukra veszélyt jelentenek. Így a hatóságok rövid időn belül elháríthatják a veszélyhelyzeteket, ezzel megelőzve az esetleges bűncselekményeket vagy tragédiákat.

Ugyanígy támogatom, ha lehet így fogalmazni, az üzlethelyiségek ideiglenes bezárásának lehetőségét, melyet a helyi jegyző alkalmazhat, amennyiben azok kábítószerhez kapcsolódó bűncselekmények helyszínei lesznek. Ezáltal gátat szabhatunk a bűnözői tevékenység újabb gócpontjai kialakulásának vonatkozásában. Ez jelentős visszatartó erőt is gyakorolhat mindazokra, akik ilyen bűncselekményeket terveznek elkövetni.

Hangsúlyozandó továbbá, hogy a büntető törvénykönyv módosítása szigorúbb szankciókat rendel

mind a fogyasztók, mind a terjesztők és a kereskedők számára. A törvényjavaslat elsősorban a terjesztőket, a kereskedőket célozza meg büntetési tételekkel az új tényállások bevezetésével. Ezzel a jogalkotó egyértelmű üzenetet küld a társadalom számára: Magyarországon nincs helye és toleranciája a kábítószernek. A tervezet szerinti szigorítások lehetővé teszik a hatóságoknak, hogy eredményesebben lépjenek fel mindazon személyekkel szemben, akik veszélyes anyagok révén ártanak polgártársaiknak és közösségeiknek.

Jó javaslatnak tartom a magam részéről a kábítószer-használat megelőzését célzó bűnmegelőzési felügyelet bevezetését is, amely lehetőséget teremt arra, hogy még a kábítószer-függőség kialakulásának kezdeti fázisában megakadályozzuk a további romlást. Ez olyan preventív intézkedés, amely alkalmas lehet arra, hogy hosszabb távon csökkentse a fogyasztók számát és megvédje a potenciális áldozatokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt törvényjavaslat elfogadásával nem csupán a közvetlen és sürgető problémákra reagálunk, hanem hosszú távon hozzájárulunk településeink élhetőségének, mindennapi biztonságának és közösségeink egészségének a megőrzéséhez. A drogok, a dizájnerdrogok, az új szerek elleni hatékony fellépés közös felelősségünk, amely túlmutat a politikai pártokon, személyes érdekeken. Olyan ügy ez, amelyben közös célunk csakis egy lehet: gyermekeink, a fiatal generációk biztonságos, egészséges jövőjének megteremtése.

Arra kérek mindenkit, aki elkötelezett az egészséges és biztonságos közösségek megőrzése mellett, hogy támogassa a Horváth László kormánybiztos úr, képviselőtársunk által benyújtott, a kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének és népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvényt módosításokról szóló javaslatot.

A valóság hangját meghalló képviselőtársaimat kérem arra, fogjunk össze, adjunk erős és határozott választ a drogok tisztító hatására, és építsünk együtt egy olyan Magyarországot, ahol az emberek, a családok, a közösségek biztonságban érezhetik magukat. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk Jámbor András Imre képviselő úr, a Párbeszéd frakciójából. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Ferencz Orsolya képviselőtársamnak válaszolnék. Szerintem az egy jó eszmei cél, hogy drogmentes legyen Magyarország, szerintem ezt az eszmei célt egyébként valószínűleg mindannyian valljuk ebben a teremben. Az a kérdés, hogy amikor egy stratégiát alkotunk, akkor mit írunk bele, és ha egy stratégiába azt írjuk bele, hogy 2020-ra drogmentes legyen Magyarország, akkor az már nem eszmei cél, hanem egy konkrét célkitűzés konkrét dátummal, amiből következően egy stratégia utána konkrét feladatokat ad

a különböző államigazgatási szerveknek, konkrét költségvetési lábakat kell hozzárendelni, és a többi, és a többi. Magyarországon a legutoljára elfogadott drogstratégiába ez a konkrét dátum volt beleírva és ez a konkrét cél volt kitűzve.

És ha most megint ezt a nem eszmei, hanem konkrét célt tűzzük ki, akkor megint egy olyan stratégiát fogunk alkotni, ha lesz például drogstratégia... - mondjuk, lehet, hogy ennek egyébként ezt a Btk.-módosítást meg kellene előznie, hogy van a kormánynak elfogadott drogstratégiája, de ez most egy másik kérdés. Tehát ha van egy ilyen drogstratégia, és ott megint ezt az eszmei célt egy konkrét számos céllá tesszük, mint ahogy miniszterelnök úr tette ezt a pénteki rádióinterjújában, akkor rossz következtetések fognak kijönni a végén.

Tényleg az a probléma, hogy 15 éve kormányoznak, és ez alatt a 15 év alatt csomó minden történt, ahogy ezt Ferencz Orsolya is elmondta, Nacsa képviselőtársam is elmondta, Horváth képviselőtársam is elmondta, de hát február óta foglalkoznak azzal, hogy mi történt itt az elmúlt 15 évben. Tehát itt nem volt az, hogy társadalmi vita legyen például erről a törvényjavaslatról vagy a következő törvényjavaslatokról, most egy plenáris ülésen kell megtudnunk azt, hogy lesznek még törvényjavaslatok ebben a témában; bár ez nem igaz, mert én tegnap láttam Horváth úr interjóját, ahol ezt már elmondta, tehát már tegnap óta tudjuk, hogy lesznek a rendészeti lábat kiegészítő javaslatok, de például nem tudjuk, hogy mi van benne.

Nagyon egyetértek Ferencz Orsolya képviselőtársammal, aki azt mondta, hogy a segítség, a prevenció, a szociális munka, az egészségügy mellé kell a szigorítás a Btk.-ban, mert szerintem is mellé kell, és ez egy nagyon nagy kérdés, hogy hogyan kezdünk neki annak, amikor a kábítószerhellyel akarunk valamit kezdeni; hogy úgy kezdünk neki, hogy van egy stratégiánk, ami kimondja, hogy hogyan megyünk végig azon az úton, hogy minél kevesebb ember legyen szerhasználó, és minél több szerhasználó jöjjön ki ebből a betegségből. Az a baj, hogy a parlament előtt nem fekszik olyan törvényjavaslat, és nem fekszik olyan költségvetési módosítás, ami ezt a konkrét útíttervet végigkíséri, ami elmondja, hogy A-ból hogy lesz B, B-ből C, C-ből D, amiből látjuk azt, hogy a következő, mondjuk, tíz évben mi fog történni ebben az iszonyatosan fontos kérdéskörben.

Az a baj, hogy ha nem látjuk ezt, és nincs ebben egy konszenzus, akkor nagyon nehéz egyébként azt mondani az adott Btk.-módosításokra, az adott módosításokra, hogy milyen célt szolgálnak, milyen stratégiai érdeket. Önök például azt mondják, hogy a kínálat csökkentésével kell a kábítószer ellen küzdeni, mi meg azt mondjuk, hogy egyébként a kereslet csökkentésével kell. Ez egyébként egy nagyon fontos szakmai és egy nagyon fontos elvi vita, amit le lehetne folytatni, és egyébként valószínűleg konszenzusra is tudnánk jutni egy csomó kérdésben, ahogy a magyar társadalomban is konszenzusra lehetne jutni egy csomó kérdésben, de hát ez nem történik meg valójában.

Ha igaz lenne az a közgazdasági abszurdum, hogy a kínálat csökkentésével lehet a kábítószer-fogyasztók számát csökkenteni, akkor ennek visszafelé is módosulnia kellene, és ez mondjuk, azt jelentené, hogy ha tízszeresére nő a magyarországi kábítószer-kínálat, akkor Magyarországon, mondjuk, a lakosság 60 százaléka kábítószerfüggő lesz, ami nyilván abszurdum. Nem attól lesz valaki kábítószerfüggő, hogy sokkal több szert kínálnak az utcán, hanem különböző társadalmi problémák miatt, mentális probléma miatt, egyéni problémák miatt, lehetne hosszan sorolni. És ha jó kábítószer-törvényt akarunk csinálni, ha jó kábítószer-stratégiát akarunk csinálni, akkor ezeket az egyéni és társadalmi gondokat kell feltérképeznünk, és ebből kiindulva kell stratégiát gyártani, ami igen, az én nézőpontom szerint nemcsak a kábítószerre terjed ki, hanem az alkoholizmusra kiterjed, és - még egyszer ezt a döbbenetes számot el kell mondanom - kiterjed egyébként a nyugtatók használatára. 80 millió darab Xanaxot adtak el 2023-ban Magyarországon. Ez egy brutális szám. Ez például egy olyan tény, ami az elmúlt időszakban bukkant föl, erre is kellene a törvényalkotónak reagálnia, hogy mi az, amit teszünk ebben a helyzetben.

Egyébként itt valószínűleg ugyanaz a fajta oktatás, szociális munka, segítségnyújtás tudna segíteni, aminek egyébként a kábítószerhelyzetben is a rendészeti láb mellett kellene megjelennie, még egyszer mondom, mellett megjelennie.

Pontosítom akkor azt a számot, amit Rétvári Bence az előbb hivatkozott. A közrendvédelmi ágban van az a BRFK-nál az ORFK honlapján megtalálható számok szerint, hogy 2019 szeptemberében 24 047 fő volt a BRFK közrendvédelmi ágában, és 2024 januárjában 15 215 fő. Ez például a rendőrfárörözést érinti, a lakossággal leginkább kapcsolatot tartó rendőröket érinti.

(12.40)

Szerintem ennek a 40 százalékos csökkenése probléma, tehát én sajnos nem tudok eltekinteni attól, hogy ezt problémának tartsam, már csak azért is, mert ez a lakossági tapasztalat az I. kerülettől a IX. kerületig, a XVII. kerülettől a VIII. kerületig, hogy eltűntek a rendőrök, sokkal kevesebb rendőr van, mint a korábbi években, és egyébként tudok olyan rendőrkapitányságról, budapesti rendőrkapitányságról, ahol 40 százalékos a rendőrség feltöltöttségi aránya, tehát a 40 százaléka van meg a szükséges rendőri létszámnak. Ezek tehát problémák, és hogyha rendészeti megoldást akarunk, és azt akarjuk, hogy ez a Btk.-módosítás egyébként betöltsse a célját, akkor ahhoz kell emberanyag, kell pénzanyag, enélkül nem fog működni. Úgyhogy én tényleg azt kérném képviselőtársaimtól, hogy szülessen meg az a költségvetési módosító, amely a rendészeti célok eléréséhez, az egészségügyi célok eléréséhez, az oktatási célok eléréséhez, a szociális célok eléréséhez is megfelelő mennyiségű

pénzt ad, mert enélkül az a küzdelem, amibe belefogtak, egyszerűen nem fog működni.

És akkor még az úrkutatás kapcsán csak Ferencz Orsolya képviselőtársamnak hadd reagáljak, hogy alapvetően nyilván nem gondolom azt, hogy az úrkutatás egy teljesen fölösleges dolog lenne, nagyon örülök, hogy felemlegette azt a cikket, amelyet a védelmében írtam még majdnem egy évtizeddel ezelőtt, azt hiszem, de azt gondolom, hogy józsefvárosi-ferencvárosi képviselőként van feladat abban, hogy milyen pénzeket milyen költségvetési lábba viszünk át. És akkor, amikor a kormánypárti képviselő, vagyis két kormánypárti képviselője is van Józsefvárosnak, hiszen ott van Ferencz Orsolya mellett Kocsis Máté, lényegében nulla forrást szerez a kerületnek, amikor - és itt reagálnék még más Ferencz Orsolya-hozzászólásokra is - minden budapesti kerület közül Józsefváros fizeti a legtöbbet a Budapesti Rendőr-főkapitányságnak azért, hogy megfelelő rendőri ellátás legyen, évente most már majdnem félmilliárd forintot fizet be Józsefváros az államkasszába azért, hogy az állam biztosítsa azt a szolgáltatást, amely egyébként az ő feladata lenne, akkor szerintem van felelősségük a józsefvárosi képviselőknek abban, hogy milyen pénzekért lobbiznak, és milyen pénzeket hoznak alapvetően.

A polgárórság kapcsán pedig: szerintem helyes volt annak a polgárórságnak a megszüntetése, amelynek az önkormányzattól kapott kocsi-jait a Kőbányai úton találták meg kibelevé. Nem biztos, hogy ez a polgárórság jól szolgálta a józsefvárosiak érdekeit, illetve elég sok történet van különböző szavazatvásárlásokról és a polgárórság különböző tagjainak összefüggéseiről. És megnyugtathatom Ferencz Orsolyát, nemsokára lesz polgárórság Józsefvárosban, úgyhogy ez a probléma is meg fog oldódni.

Én még egy dolgot érintenék a felszólalásomban, az pedig az, hogy az a hajtóvadászat, amit önök végeznek, vagyis amit önök által a rendőrség végez, az milyen célt szolgál. Alapvetően azt gondolom, hogy ez az egész törvényjavaslat meg ez az egész téma a nyomordrogok miatt van, azok miatt a drogok miatt, amelyek brutálisan olcsók, iszonyatosan szennyezettek, tényleg emberéleteket követelnek, és amelyeket egyébként a társadalom alsó harmada fogyaszt azért alapvetően. Az a kérdés, hogy ha ezek ellen a kábítószer ellen akarunk fellépni, akkor mi az az intézkedés, amelyet, mondjuk, a rendőrségnek meg kell tennie, tehát, mondjuk, egy debreceni egyetemi diszkóban való razzizálás hasznos-e ezeknek a nyomordrogoknak a felszámolásához. Én azt gondolom, hogy nem biztos, hogy ez az az erőforrás-terület, amelyre erőforrást kellene alapvetőenallokálni, én azt gondolom, hogy máshol van itt a probléma, és másfajta fellépésre van szükség, már csak azért is, merthogy például a diszkórazziákról tudjuk, hogy még a 2000-es évek végén, a 2010-es évek elején maga az ORFK hozott arra egy belső utasítást, hogy ezeket a diszkórazziákat ne végezze a rendőrség, merthogy alapvetően hatékonytalanok, viszont

sokkal nagyobb kárt okoznak, és sokkal jobban zavarják az állampolgárokat, mint amennyit el lehet velük érni.

Nem biztos tehát, hogy ebbe az irányba kéne elmenni, és én azt gondolom, vagy száz százaléig biztos vagyok benne, hogy például a csepeli elfogáshoz nem diszkórazzia vezetett, és nem, mondjuk, gimnazistákkal vagy egyetemistákkal vagy szakközépiskolásokkal szembeni rendőri fellépések. Márpedig pont a rendőrhány miatt adott mennyiségű energiája van a rendőrségnek a fellépésre, és hogyha ezt az adott mennyiségű energiát nem annak szenteljük, ami a legfontosabb feladat, hogy ezeket a csavarlazítóval, patkányméreggel dúsított kábítószeret eltüntessük az utcáról, akkor rossz munkát fogunk végezni, rossz irányba fog elmenni az a feladat, amit itt egyébként az állampolgárok akarata jelöl ki a számunkra.

Úgyhogy én azt szeretném kérni itt az államtitkár úrtól meg a kormánybiztos úrtól, hogy alapvetően inkább a nyomordrogok felszámolására koncentráljuk ezeket az energiákat, mert az most a feladat és az az a probléma, amely a leginkább érinti szerintem az országot, és a legtöbb kárt okozza emberéletben, tönkretett életekben, tönkretett családokban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ismét kétperces hozzászólásra van lehetőség, ennek keretében Dudás Róbert képviselő úr jelentkezett, a Jobbik frakciójából. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Ha az a kérdés, hogy támogatjuk-e a drog korlátozását a legerősebb mértékben, hogy az megjelenjen az Alaptörvényben is, akkor igen. Ha az a kérdés, hogy pusztán az megoldást jelent-e, hogy ez az Alaptörvényben rögzítve van, akkor viszont azt kell mondanom, hogy nem. Ez az elméleti oldal. Nekünk nem az elméleti oldalon van pusztán teendők, azt gondolom, sokkal inkább a gyakorlati oldalon, hiszen meg kell nézni azt, hogy mi vezetett ide, és mi lehet a megoldás. Mi történt az elmúlt 5 évben, 10 évben, 15 évben, illetve miért nem történtek szigorú lépések? Miért van az, hogy egyébként 2020 óta nem létezik - az európai uniós országok közül egyedülként - Magyarországon drogstratégia, majd pedig most hirtelen az Alaptörvényben rögzítjük? Ennek van egészségügyi, szociális, gazdasági, rendvédelmi vetülete, a társadalom nagyon sok részéből, nagyon sok szegmenséből táplálkozik ez, ami egyébként most így kialakult főleg vidéken, de egyébként a városok bizonyos részeiben is, amit, igen, meg kell szüntetnünk. De, még egyszer mondom: támogatjuk-e az Alaptörvényben való rögzítését? Maximálisan. Ugyanakkor viszont ezzel nem érünk el konkrétan semmit.

Amikor azt mondta Rétvári államtitkár úr, hogy a rendőrséget bírálja itt bárki, én biztosan nem fogom bírálni a rendőrséget (Rétvári Bence: Helyes!); a kormányt annál inkább, amely egyébként olyan intézkedéseket hozott, hogy például budapesti kerületben,

mondjuk, 40 százalékos a feltöltöttség, nincs megbeszéltség - többek között ez vezetett ide.

Gondoljanak bele, hogy mennyire nem oldja meg pusztán ez az Alaptörvényben való rögzítés, hogyha, mondjuk... - nem tudom. Úgy gondolják, hogy, mondjuk, egy díler, amikor felkel reggel, és elolvassa az Alaptörvényt, és mivel rögzítve van benne, azt mondja, hogy hát, akkor én most már ezt nem is fogom folytatni? Vagy azt mondja két fogyasztó: te olvastad, hogy benne van az Alaptörvényben? Nem. Benne van. Akkor már most ne csináljuk! (Az elnök csenget.) Nem. De nem akarom ezt elviccelni. Ez az elméleti része, nekünk sokkal inkább a gyakorlati oldalon van teendők, ott viszont nagyon nagy.

ELNÖK: Visszatérünk az írásban előre bejelentett felszólalókhoz, és így a Fidesz frakciójából Pócs János képviselő úr következik, aki jelezte, hogy a felszólalását a pulpitusról kívánja elmondani. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm. Alaptörvény- és törvénymódosítás. Szavak helyett tettek. Zéró tolerancia a kábítószer-kereskedőkkel szemben.

Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Léven, hogy járszági országgyűlési képviselőként információ birtokában kell hogy legyek a lakossággal, a kábítószer-fogyasztó áldozatokkal, a hozzátartozóikkal, a rendőrséggel, a pedagógussal kapcsolatban, így személyes kezdeményezője voltam a kábítószer-kereskedelemmel szembeni hajtóvadászatnak és az előttünk lévő szigorú törvénymódosításnak. Igen, az Alaptörvény meg fogja határozni, hogy Magyarországon tiltott tevékenységnek számít a kábítószer előállítás, forgalmazása és reklámozása, a benyújtott törvénycsomag ennek a részleteit tartalmazza.

A törvény szigorításának indokaira és az előttem szóló ellenzéki képviselők kritikus, illetve mindenáron ellenző érveire reagálva, kérem, engedjék meg, hogy mondanivalómat négy pillérben tárjam a tisztelt Ház elé. Az első, hogy miért; a második, hogy miért épp most; a harmadik, hogy kikkel szemben, és miről szól a törvénymódosítás; valamint a negyedik pont: igazolás az elmúlt hónap, a hajtóvadászat eddigi eredményeiről.

A miért kapcsán. - A miért kapcsán a kábítószer-kereskedelem átlépte azt a számunkra szent és sérthetetlen határt, amikor kiskorú gyermekek váltak a kábítószer áldozatává.

(12.50)

Járszági választóközteremben az egyik településen az elmúlt hónapokban általános iskolából emeltek ki négy gyermeket kábítószer-fogyasztás miatt. Egy másik járszági településen a kábítószer-kereskedelem miatt olyan mély szintre süllyedt a közbiztonság, hogy

az éjszaka közepén a megyei készenléti szolgálat fékezte meg a lakosság önbíráskodását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kell-e annál súlyosabb érv, amikor az iskolában a tanár azt mondja, hogy a legújabb drog hatása, amikor a diák látványosan fogyni kezd, mert csak a vizet kívánja, az ételt nem? Igen, beszélő viszonyban vagyok a kábítószer-fogyasztókkal és a hozzátartozókkal, akik elmondják, hogy ha egyszer kipróbálják a kábítószer, másnap mindenre képesek csak azért, hogy újra megszerezzék a drogot. De nehéz úgy leszokni, hogy az ma már bárhol megvehető. Ők mondják, hangsúlyozom, ők mondják, ha nem lenne kínálat, nem lenne kereslet sem. Ezek a példák is bizonyítják, hogy míg évtizedekkel ezelőtt a drogfogyasztás a nagyvárosokban mint egyfajta úri passzió volt jelen, mára a legkisebb településeken burjánzik a leghatékonyabban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen a ponton is szeretném kiemelni, hogy tisztelet a rendőrségnek. Lehetőségük szerint áldozatos munkát végezve mindent megtettek az eddigi jogszabályi keretek között. Ismétlem, az eddigi jogszabályi keretek között. De látnunk kell, a kábítószer-kereskedelemben olyan nagy pénz van, hogy - idézőjelben - szakértők készítgetik fel a dílereket és találják meg a joghézagot, hogy a bűnözők sok esetben mindig egy lépéssel előbbre járnak, mint a hatóság vagy a rendőrség.

Csak a közérthetőség miatt szeretnék néhány példát kiemelni. Az olykor elkapott terjesztők nehogy vádalkut tudjanak kötni, ma már zárt Facebook-csoportokat hoznak létre, s úgy adják ki az instrukciót, hogy a települések határában, egy villanyoszlop tövében befőttesüvegben van a kábítószer, és abba kell tenni az érte járó pénzt. Kistelepülésen mindenki mindent tud, mindenkit ismer. Tudják, ha a drogdílnél a rendőrség házkutatást tartott, majd rémülve látják, hogy eredménytelenül távoztak, mert például az emésztőben zárt szigetelt dobozban leengedve őrizték a drogot. Más esetben a kábítószer-kereső kutyát úgy játszották ki, hogy az udvaron ketrechen harci kutyát tartottak, és a szigetelt kutyaól egy részéből hiányzott a hungarocell, annak a helyére tették a kábítószer.

A miértre a legerősebb érv: nemrég egy édesanya sírva keresett meg engem, és átadta a saját fiával szembeni bizonyítékokat, mondván, hogy inkább lássa a fiát börtönben, mint koporsóban.

Arra a kérdésre, hogy miért épp most: napi aktuális hír, hogy a rendőrség hosszú operatív munkával számolt fel Csepelen egy droglabort, ahol 7,5 tonna kábítószer-alapanyagot foglaltak le - ezúton is tisztelet a rendőrségnek -, és a lakosság legnagyobb közfelháborodására a jelenlegi törvények értelmében a bíróság elutasította a rendőrség által elfogott bűnöző személyek letartóztatását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szóló Csárdi Antal képviselőtársam is hátha megérti: a kormány az elmúlt 15 évben minden erőfeszítésével mindent megtett, hogy a hajtóvadászatot a prevenció

előzze meg. Igen, voltak drogprevenációs programok. Mára kevésnek bizonyultak. Számos prevenációs programot szerveztünk általános iskolában, gimnáziumban szülőknek, gyerekeknek, pedagógusoknak, felhívva a figyelmet, hogy mire kell figyelni. Lakossági fórumokat tartottunk, neves előadókat, szakértőket hívtunk meg a lakossági fórumra. Kiemelt felzárkóztató programokat indítottunk szinte minden településen. A kormány ingyenesen biztosította minden fogyasztónak a leszoktató rehabilitációs terápia lehetőségét. A rendőrség heti szinten számolt be egy-egy nagy hálózat felszámolásáról, és láthattuk, heteken belül egy helyett lett kettő.

A miért épp most kérdésre az egyik fontos tény, hogy kiskorú gyermekek sodródtak a kábítószer hatása alá mára. A másik ok, amikor a rendőrség szakemberei azt a tényt állapítják meg, hogy a bűncselekmények több mint 70 százalékának a kábítószer-kereskedelem az alapja. A miért pont most kérdésre a válasz, hogy nem engedhetjük tovább, hogy töménytelen mennyiségű pénzt fordítunk különböző pszichoaktív anyagok laboratóriumi vizsgálatára az adófizetők pénzéből, és mára ez elérte részben az eredménytelenség határát, másrészt a beazonosíthatatlanság érdekében a kereskedők maradandó egészségi károsodást jelentő anyagokkal hígítják a kábítószer. Például van olyan település, ahol kimutatható, hogy megduplázódott a Frontin és a Xanax forgalma, különböző ragasztóanyagokat és igen sok esetben patkánymérget kevernek a dizájnernedrogbá, hogy azt ne lehessen beazonosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt 15 évben széllel szembe kellett mennünk ezen a téren is, mert az európai balliberális lobb, sőt Magyarországon, Budapesten a főpolgármester tucssereprogramot hirdetett, belővőszobákat biztosított, mindezzel nem tiltani, nem büntetni akarják a kábítószer-kereskedelmet, hanem legalizálni, engedni és biztosítani a lehetőséget. Ezen folyamat és a prevenció minden lépcsőfokát végigjárva jutottunk arra a pontra, hogy eddig és ne tovább.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném határozottan cáfolni az előttem elhangzott ellenzéki demagógiát, hogy azért most, mert most kampányévről beszélünk, és azért most, mert ez csak a szavazatokról szól. A Fidesz-KDNP-kormány az elmúlt 15 év alatt soha nem a mát, hanem mindig a jövőt szolgálta. Ma is hallhatunk olyan eredményeket, hogy a kábítószer-kereskedelemben milyen nagy pénz van. Olyan nagy pénz van a kábítószerdílereknél, hogy ők majd mindent megtesznek a szavazás érdekében, hogy majd olyan politikai erőt támogassanak, amely nem támadja őket. Ez a törvénymódosítás, ha szavazatokban kellene mérni, nem vagyok benne biztos, hogy kinek hoz meg kinek visz. De ez is értékes példája, értékes bizonyítéka annak, hogy a gyermekeink egészségét mi nem szavazatokban mérjük.

Végül kérem, engedjék meg, hogy szóljak arról, hogy kikkel szemben és miről szól ez a törvénymódosítás. Kiemelten szeretném hangsúlyozni, a mi

szemléletünk szerint a fogyasztó és a fogyasztó hozzátartozója áldozat, a kábítószer-kereskedő a bűnös.

Szeretnék a módosításokról néhány pontot megemlíteni. Ennél a pontnál, amikor a módosításokról és a szigorításokról beszélünk, megértem az előttem szóló Jámbor András aggodalmát. A közbiztonsági őrizetbe vétel jelentősége, hogy magatehetetlen, öntudatlan állapotban lévő személyek kijózanító egészségügyi állomásra kell kerüljenek, hogy se önmagukban, se bódult állapotukban másokban ne tudjanak kárt tenni. A kezelőorvosoknak eddig csak azt kellett jelenteniük, ha nyolc napon túl gyógyuló sérülésekkel találkoztak. Ezután jelentési kötelezettségük van akkor is, ha kábítószerrel vagy pszichoaktív szerrel való befolyást tapasztalnak. Fontos kiemelni, hogy mindez nem a fogyasztó ellen szól, hanem a bűnös bűnhődése miatt. A fogyasztó az áldozat.

Nagyon helyes, hogy a helyi jegyzőnek végre lesz végleges bezárási jogköre, amellyel kell élnen olyan üzlethelyiségekben, szórakoztatóhelyeken, ahol a kábítószer-kereskedelemmel összefüggésbe hozható a szórakoztatóhely. Többé nem létezik az a fogalom, hogy a pszichoaktív anyaggal való visszaélés, az kizárólag csak szabálysértési kategória lehessen.

Pár perccel ezelőtt Szabó Rebeka képviselő asszony arról beszélt, hogy a fiatalokat inkább tájékoztatni kellene, és név szerint említette - én név szerint nem ismerem - a kábítószereseket, azt, hogy az egyes kábítószeresek között mi a különbség. Nem értünk egyet Szabó Rebeka képviselő asszonnyal!

(13.00)

Valljuk, hogy ezután minden tudatmódosító kutyvalék kábítószernek kell hogy minősüljön, és súlyos bűncselekmény kategóriába kell azokat sorolni. A fentebb említett kikapuk bezárása érdekében nincs pszichoaktív vagy dizájner kategória, nincs hígítás, nincs különböző kutyvaszok előállításának lehetősége, csak tudatmódosító kábítószer van. Kábítószer, melynek bármely formájával, előállításával, kereskedelmével összefüggésbe hozható minden eszköz, minden ingóság, minden gépjármű, minden vagyon, minden vagyontárgy elkobzásra kell hogy kerüljön. A településünk biztonsága érdekében távoltartás helyett a kitiltás lép életbe a kábítószer-kereskedőkkel szemben.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Új tényállás, hogy aki kábítószerrel, azaz bármely tudatmódosító anyaggal való visszaélést követ el, az, aki ilyet kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, minimum három év szabadságvesztéssel büntetendő. A tudatmódosító anyaggal való visszaélés bűncselekményének felderítéséhez eddig bírói engedélyhez kötött eszközök ezután szabadon a hatóság részére is bevonásra kerülhetnek a nyomozás érdekében. A bíróságnak nem lesz méltányossági jogköre,

hogya a jövőben feltételes szabadlábra bocsássa azt, aki a kábítószerrel összefüggésben két olyan vagy ugyanolyan bűncselekményt követ el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen szigorú módosítások szolgálják a lakosság biztonságának érdekét, a kábítószer-kereskedők súlyos büntethetőségét és az elrettentést, az elrettentést a kábítószer-kereskedelemmel szemben. Összességében így, csak így lehet a kábítószer-kereskedelmet végleg kitiltani a forgalomból.

Végül számos eredményről tudnánk beszámolni a hitetlen képviselőknek. Jász-Nagykun-Szolnok megyében csak egyetlen hét alatt közel 20 hálózatvezető személyt tartóztattak le. Több mint 800 gramm kábítószernek minősülő drogot foglaltak le. Több mint kétmilliárd forint értékű drogot foglaltak le. A múlt hét eseménye, amikor Jászapáti egy olyan személyt tartóztattak le, aki az emeleti ingatlanában, a lakásán egy fóliasátorban kábítószernövényt termesztett, 300 gramm kész anyag volt nála. Jászládányban olyan férfit kapott el a rendőrség, aki több kiskorút is kiszolgált.

Miniszterhelyettes úr, kérem, engedje meg, itt, az országgyűlési képviselők nevében ezúton is szeretnék köszönetet mondani a rendőrségnek, mert az előttem szóló ellenzéki képviselőtársaim már-már nem a kábítószer-kereskedő drogdílereket tartották bűnbaknak, hanem a rendőrséget.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meggyőződésem, hogy ez a törvénymódosítás politikai hovatartozástól függetlenül minden gyermek, minden ember érdekét szolgálja. Aki úgy érzi, hogy mégis kétsége van a törvénymódosítás kapcsán, tisztelt képviselőtársaim, javasolom, hogy olvassák el a 24.hu cikkét, mely szerint egy húszéves fiú igen veszélyes, alpha-PVP nevű szert használt, amely olyan agressziót váltott ki belőle, hogy hatására úgy elvesztette az önkontrollját, hogy az egyébként teljesen rendben lévő barátnőjét halálra verte, a mentősökre, a rendőrökre fegyvert szegezett. A gyilkost csak a terrorelhárítás emberei tudták leszerelni, de már későn. Dolgunk és felelősségünk mindent megtenni addig, amíg lehet, amíg nem késő.

Mindezek jegyében tisztelettel kérem önöket, hogy a kábítószer-kereskedelemmel szemben indult hajtóvadászathoz a szükséges törvénymódosítást képviselőtársaim fogadják el, és szavazzák meg bizalommal. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Folytatjuk a munkánkat. A Fidesz képviselőcsoportjából Balla Mihály képviselő úr következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kiemelten fontos törvénymódosítás megszavazására készülünk, mert hiába segítjük a családokat, a gyermekes édesanyákat, a pályakezdő fiatalokat, a vállalkozókat, hiába a különböző felzárkóztató programok,

ha egy olyan, mindent leromboló veszély leselkedik közösségeinkre, mint a kábítószer. A drogfogyasztó ugyanis egyszerre teszi tönkre a családi és munkahelyi kapcsolatait, az egészségét, tulajdonképpen a saját és egész környezete életét. Tudom, nehéz szavak ezek, de ahogy Jókai mondja: „a szép szavak nem mindig igazak, s az igaz szavak nem mindig szépek”.

A kábítószerkérdésben az óvatoskodás kora lejárt, helyette egy határozott, azonnali, radikális intézkedéssorozatnak kell következnie, figyelembe véve, hogy a drogok esetében nem állíthatunk fel rangsort, hanem azt kell tudatosítanunk magunkban és másokban, hogy minden kábítószer ugyanolyan veszélyes. Ahhoz, hogy megnyerjük ezt a háborút, ugyanolyan hatékonyan kell lecsapnunk a kábítószerek előállítására és terjesztőire, elérve ezáltal, hogy a szerhasználók ne juthassanak utánpótláshoz. Igen, a közbeszédben enyhébben beállított drogok esetében is így kell cselekednünk, hiszen a közelmúltbeli tragikus példa, a brutális kettős gyilkosság elkövetője, a fonói fiatalember, többféle kábítószer befolyása alatt állt tettekor.

És akkor még nem beszéltünk a legújabb mérgekről, az úgynevezett dizájnerdrogokról. Választókerületemben, Nyugat-Nógrádban, 84 település tartozik a körzethez, és legalább az ötödében jelent óriási problémát a dizájnerdrogok terjedése, de más településeken is jelen van valamilyen formában. Azt lehetett látni, hogy az elmúlt két-három évben drasztikusan növekedett a droghasználat és az abból adódó bűncselekmények száma.

Személyesen is tapasztaltam, számtalan történetet is el lehetne mondani, amikor polgármesterekkel, helyi közösségek vezetőivel, polgárőrökkel, civil szervezetek vezetőivel, iskolában tanító pedagógusokkal beszélünk ilyen ügyekről, és mondják el azokat a történeteket, amelyek egyértelműen azt mutatják, hogy kábítószer hatására nemcsak azok a személyek vannak bajban és veszélyben, akik fogyasztók, hanem a közvetlen környezetük is, az iskoláskorú gyermekük, a családjuk, a szüleik és mindannyian, akik valahol tagjai annak az adott közösségnek.

Tudjuk jól, hogy ezek a szerek embertelen módon készülnek, mert azt gondolom, hogy azok az anyagok egyenként akár halálos veszélyt is jelenthetnek az emberi szervezetre. A készítőik sokszor olajszármazékokból, patkányméregből, rovarirtóból, növényi társukból és mindenféle más hasonló vegyszerből kotyvasztják ezeket a dizájnerdrogokat, amelyek akár már az első használatra is tartós függőséget vagy akár halált is okozhatnak.

Tisztelt Ház! Sokan teszik fel a kérdést: miért pont most kerül ez a probléma az Országgyűlés napirendjére? A válasz egyszerű: bár a kábítószer elleni küzdelemben a hatóságok folyamatosan fellépnek, a terjesztők mostanra átlépték azt a lélektani határvonalat, amely már radikális eszközöket, zero toleranciát követel.

Eddig is voltak megelőző, prevenciós programok, közösségi programok, iskolai programok, azzal ellentétben, amit ellenzéki képviselőtársaim mondtak az

előbb, hogy milyen dolog az, hogy bemegy a rendőr, és akkor előadást tart egy iskolában; ezeket az előadásokat, foglalkozásokat a rendőrség kötelékében dolgozók tartják, olyan emberek, akik civil ruhában vannak, pedagógus-végzettséggel rendelkeznek, nagyon felkészültek a drog elleni küzdelemben, a tájékoztatásban nagyon felkészült emberek. Az én választókerületemben is számtalan iskolában teszik ezt meg rendszeresen.

Tudjuk jól, hogy azért is kell a zéró tolerancia, mert a legsérülékenyebb társadalmi csoportokat és korcsoportokat célozzák meg. Olyan esetről is tudni, hogy ezek a dílerek már nem kímélik az általános iskolák környékét, ott folytatnak bevetést, akár kiskolások között is.

(13.10)

Az Országgyűlés elé terjesztett törvénymódosítás szigorításai világosak és egyértelműek. A kábítószer-terjesztőkkel és a -gyártókkal szemben nincs irgalom, egytől egyig a börtönben van a helyük. Úgy gondolom, ez a törvény is ezt célozza.

A fogyasztókkal szemben pedig jó szándékkal, de erős akarattal és határozottsággal kell fellépni. Esélyt kell nekik adni arra, hogy újra teljes életet élhessenek, hogy segítségünkkel kimászhasanak a pokol bugyraiából, és újra azok lehessenek, akik valóban lenni szeretnének. Mert a drog - bármiféle drog - nem más, mint valamilyen szeretetnek a pótléka, a megoldás hamis illúziója. Már a nevében sem az áll, hogy a használójának örömet szerez, hanem hogy kábulatba ejti, azaz elszakítja a használót a valóságtól.

A szerhasználó egy idő után nem törődik a szüleiével, gyermekeivel, családjával, környezetével. Lényegtelenné válik számára a munka, de még a rendszeres étkezés vagy alvás is, és bármit pénzzé tenne, hogy hozzájusson a szerhez. Számtalan történetet hallani eladott szociális tűzfáról, családi értékekről, vagyon elleni bűncselekményekről, erőszakos pénzszerzésről.

Aztán egy idő után valóságos zombivá válhatnak, olyan akarattal nélküli bábbá, aki egyre több és több drogot akar magába tömni, míg végül ezek a mérgek végeznek vele. És mivel mindez sokunk szeme láttára játszódik le, hadd említsek végezetül egy másik lényegi szempontot. Az új törvénymódosítás, a törvény szigorítása fontos és szükséges. Azonban csakis úgy érhet el teljes eredményt, ha mellé társadalmi összefogás is társul.

Gondolok itt a legjobban rászorultak társadalmi felzárkóztatására vagy a pedagógusok, az egészségügyi vagy rendvédelmi dolgozók felvilágosító előadásaira az iskolákban vagy a helyi közösségekben. Ugyancsak fontos része lehet a társadalmi összefogásnak, ha a közösségek tagjai kivetik, kiközösítik maguk közül a kábítószerből élőket. Térségünkben erre is látom a szándékot a helyi közösségekben, az önkormányzatoknál, a helyi polgárőrnél, akikkel rendszeresen találkozunk, és az elmúlt hónapokban rendszeresen jön is elő ez a

probléma a súlyos problémák között, és kifejezetten ezeknek a dizájnerdrogoknak a terjedése a településeinken, de látom bennük az akaratot, hogy csökkentsék a bajokat.

A törvény ebben tud segítséget adni számukra is, hogy a helyi közösségeiket is megvédhessék. De azt is megemlítem, hogy ennek a törvénynek az egyik sarokpontja volt - talán vissza lehet emlékezni -, amikor 2001-ben már létrehozott az akkori első Orbán-kormány egy telefontanú-programot, amely arra is szolgált, hogy a kábítószergyártókat vagy drogterjesztőket bejelentő személy anonimitása biztosítva legyen.

Tisztelt Ház! A tét most nem kevesebb, mint a jövőnk, főként gyermekeink, unokáink jövője és ezzel együtt egész nemzetünk jövője. Mert a családtámogatás, a munkahelyteremtés, a vállalkozók támogatása, a települések és a közösségek támogatása, a kormány által adott bármilyen egyéb támogatási forma csak és csakis akkor működhet zökkenőmentesen, és csakis akkor fejtheti ki a társadalomra gyakorolt pozitív hatását, ha a kábítószer pusztítását, veszélyét kizárjuk az egyén és a közösségeink életéből.

Ezért is kérem, és ezért is köszönöm Horváth László kormánybiztos úrnak, képviselőtársamnak a törvényjavaslatot. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassuk mindannyian. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Bányai Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyra becsült Képviselőtársaim! Az eddigi vitában számtalan pokoli történetet hallottunk. Számtalan emberi tragédiát, közösségi tragédiákat taglaltak képviselőtársaim, akik értik ennek a törvénynek a fontosságát, és elhangzott egy fontos kifejezés, hogy ezek az emberek pokolban élnek, hogy a pokolból akarjuk megmenteni azokat, akiket még meg lehet menteni ezzel a törvénnyel; hisz Horváth László törvényjavaslata legalább hat törvényt fog módosítani, ami elég mélyre fog nyúlni a magyar jogalkotásban.

A lényeg az, hogy emberek az életükben poklot teremtenek saját maguknak és családjaiknak, szomszédaiknak. Ebből kell nekünk most kiutat találni, mert ez egy ördögi harc volt eddig is, és nincs illúzióm: ezután sem lesz különbség. Azt is elmondhatom, hogy a vita lényegében legtöbbször számunkra egyértelmű és támogatható, mind a törvénymódosítások, mind maga az új törvény; mi pedig legtöbbször megértettük, hogy miről szól.

Akik nem értették meg, azokat nem bántjuk, de jelezzük, hogy nem szabad hagyni az erősebbeknek a gyengéket pokolra jutni, éppen ezért kell nekünk ezt a törvényt megerősíteni, ami korábban működött, de az idő túllépett rajtuk. Számtalan helyről halljuk a

rém történeteken kívül különféle drogoknak a hatásait, keverési módszerét, és szinte a világ minden részéről érkezhetnek hozzánk ilyen termékek. Az látszik, feltétlenül látszik, ami a tragédiája a mai Európai Közösségnek is, hogy nem tudott egy ország sem igazándiból ellenállni ezeknek a kísértéseknek.

És ami nagyon fontos, hogy honfitársaink százezeit kellene megmenteni a mindenféle addiktív, tudatbefolyásoló, kémiai anyagok okozta egészségügyi, szociális, oktatási és társadalmi károktól. Ez most tényleg a közös ügyünk; ez most tényleg az.

Engedjék meg, hogy saját példákat hozzak, illetve az otthoni, Bács-Kiskun megye déli részén folyó ügyek, mondjuk azt, nyomozati anyagaikból, tapasztalatokból, sértettektől, családoktól származó információkat és a rendőrségnek nemcsak hozzáállását, hanem véleményét is kicsit próbáljam tolmácsolni, akik sziszifuszi munkát végeznek ezekben a bűnesetekben.

A kábítószer-bűnözés szempontjából a korábbi évekhez hasonló bűncselekmény-struktúra és -mérték jellemzi egyébként Dél-Bács-Kiskun járásait, de valószínűleg az egész megyénket, illetve az ország többi megyéjét is, amelyben a kábítószerrel összefüggő jogsértő cselekmények, valamint részben a hozzá kapcsolódó vagyon elleni bűncselekményi háttér adta a fő irányvonalat, a legtöbb nyomozati anyagot. Nem életellenes cselekmények, nem balesetek, nem pénzügyi csalás és egyéb garázda tevékenységek, hanem a kábítószer elleni küzdelem fogja meg leginkább a magyar rendőrséget. A járási központokban is idesorolhatók nemcsak a központok, hanem a kisebb városkák, amelyek nem központok, de ott vannak a környékünkön. Számottevő az a lakossági réteg, akik alacsony iskolázottságúak, alacsony a munkaképességük és az akaratuk is alacsony, ezáltal bevételeik, jövedelmük igen korlátozott.

Élethelyzetüket a rászorultság, a kilátástalanság jellemzi, amelyet saját identitásuk hiánya és a közvetlen szociális környezet lehúzó hatása miatt nem tudnak elhagyni. Tehát ők áldozatok. A folyamatos negatív impulzusok a problémákból való időleges menekülésre készítik ezeket az embereket. Ezért igen gyakran fordulnak az olcsó tudatmódosító szerekhez, amelyekkel ha időlegesen is, de tudatilag kilépnek a megoldhatatlannak tűnő problémákkal sűrűn tarkított életükből.

Ehhez eszköz számukra a kristály nevű szer, amely ha rövid időre is, de feledtetni velük élethelyzetük realitását. Ezen személyek nyilván nem mérik fel, nem tudják, de tapasztalataink szerint nem is érdekli őket, hogy milyen, a személyüket közvetlenül, illetve környezetüket közvetetten érintő negatív következményekkel kell számolniuk rövid és középtávon egyaránt.

Megyénk járásait érintően főként ez a kristály elnevezésű új pszichoaktív anyag van jelen 85-95 százalékban a statisztika szerint. A klasszikus kábítószerek, a marihuána, az ecstasy, a kokain jelenléte, fogyasztása, terjesztése jelenleg elenyésző mértékű. Ennek

oka, hogy a fogyasztói társadalmi réteg szinte egészét a legalsó szociális réteg adja, akiknek egzisztenciális, edukációs szintje és jövedelme igen alacsony; magyarul: ezt tudják csak megfizetni.

A fogyasztók a kristály iránti vágyukat kevés jövedelmükből, illetve szabálysértési vagy kisebb értékre elkövetett vagyon elleni bűncselekményekből megszerzett tárgyak eladásából finanszírozzák.

(13.20)

Így lesz a tyúkból kábítószer. Az orgazdák több esetben maguk lehetnek terjesztők is, mert minden értéket képviselő dolgot átvesznek, amelyért ezután kristállyal fizetnek nekik. Az orgazdai magatartás is vizsgálat tárgyát képezheti és képezi a vagyon elleni bűncselekmények mögött. Több személlyel szemben járt el így a rendőrségünk sikeresen. A fogyasztók generálta terjesztői réteg is ennek alapján szerveződik. Jellemző, hogy a talpraesettebb fogyasztók saját szükségleteik kielégítése érdekében, valamint más lehetőség híján terjesztői szintre lépnek, mint egy arcade játékban. Előfordul, de nem jellemző módon, hogy a terjesztők jelentősebb vagyont, lakóházakat, járműveket, ékszereket, pénzt, műszaki berendezéseket tudnak felmutatni bűnös tevékenységből, és számos ilyen videófelvételt láttam, amikor a rendőrség lecsapott ezekre a gazdagabb drogterjesztőkre.

Tisztelt Ház! A terjesztői oldalra inkább jellemző, hogy alacsony egzisztenciális szinten vannak. Romos, alacsony komfortfokozatú vagy anélküli ingatlanokban élnek, járműveik régiak, rosszak, kis értékűek, vagyontárgyaik nincsenek. A terjesztésből befolyó jövedelmüket felélik, vagyont nem, vagy csak minimális szinten tudnak felhalmozni, így tőlük bűnösen szerzett vagyon lefoglalásának kevés lesz az esélye.

De a kábítószer-bűnözés elleni fellépést nehezíti még, hogy a kereskedői, terjesztői körök viszonylag zárt rétegből kerülnek ki, ezáltal egy sikeres akció alkalmával felszámolt csoport rövid úton újra tud szerveződni. A fogyasztókat átveszik, ezáltal néhány nap elteltével a korábbiakhoz hasonló módon terítene. A kapott büntetések sem feltétlenül hatnak visszatartó erővel, hiszen az életszínvonalukat látva túlzott veszítenivalójuk nincs. Mint egy hidra: egy fejet levágunk, kettő nő helyette; ilyen ez a magyarországi drogterjesztő rendszer.

Hatékonyabb büntetőjogi eszközökre van szükség, ami pusztán alkalmazásánál fogva visszatartó erőt képviselne, különösen a terjesztők vonatkozásában. A bűnügyi felügyeletbe helyezett elkövetők több esetben folytatták terjesztői magatartásukat, így ennek a jogintézménynek nem volt túl nagy visszatartó ereje. A tapasztalatok szerint a szabadságvesztés sincs mindenkire érdemi hatással, hisz ezek a személyek, akik bekerülnek a börtönökbe, sok esetben jobb körülmények közé kerülnek, mint amiben addig éltek. Szóval mondhatnánk, szinte megélhetési bűnözőknek is mondhatnánk őket, akiknek jobb a börtönben, mint otthon.

Mind a terjesztői, mind a fogyasztói oldal felszámolására nagy erőket fordít a helyi rendőrségünk, aminek eredménye a bennünket támogató, ott élő állampolgáraink szerint lehet, hogy kevés, de miután sokan ismerik nemcsak a bűnügyi filmekből, hanem saját tapasztalatból, akiknek a térségében ezek a bűnök előfordulnak, hogy nagyon nehéz a rendőrség dolga, hisz fel kell mutatni eredményt, és nemcsak egy-két szem kristállyal kell odaállni majd az ügyesség, majd a bíróság elé, hanem sokkal többet vártak el eddig tőlük. Ez a törvénymódosítás ezen változtat.

Felénk, a Kiskunhalasi, a Jánoshalmi, a Majsai járásban 2022-ben 10, '23-ban 17, '24-ben pedig 23 fogyasztóval szemben tudtak eljárni, de sokkal többen vannak, ezt tudjuk. A terjesztői oldalon sincs sokkal több, hisz bizonyítani kell, és majd a bíróságról pár mondatot én is próbálok vagy merek majd mondani, a döntéseikről. 2022-ben a három járásban 12, '23-ban 17, '24-ben pedig 24 személlyel szemben tudtak eljárni a terjesztők körében a rendőreink. Ezek már lezárt ügyek. Az elmúlt egy évben viszont már 65 fő terjesztővel gyanúsítottként jártak el, és a rendőrséget - amit elmondanak - nagyon bántja az, hogy nagy munka árán, hisz volt tavaly egy 200 nyomozóval lefolytatott nagy razzia, ahol viszonylag sok terjesztőt vagy terjesztési hálózat-főnököt kaptak el, de sokan pár héten belül már kint voltak, és újra megjelentek a piacon. A hidra fejét levágták, és végül tényleg 2-3-mal is több lett belőlük.

A nyomozati munkában mondhatjuk... - hogy a bejelentések, hisz mindannyian kapunk bejelentéseket ezekről a kereskedőkről, a fogyasztókról kevésbé. Az nem érdekel különösebben, sajnálom őket, de bár ők az igényt támasztják, a piacot adják, a terjesztők és a kereslet-kínálat viszonya egy nagyon fontos kérdés ebben, de a nyomozók számtalan esetben, amikor beszélgetünk velük, mondják, hogy hiába, képviselő úr, nem tudunk mást tenni, nem mehetünk minden bejelentésre, mert ha nincs ott a drog, nincs ott az anyag, a kutya alatt van elásva, ahogy hallottuk, vagy bármilyen más módon, nem tudjuk elvinni őket, mert gyakorlatilag csak lejáratjuk a rendőrség munkáját és önmagunkat.

A tettenérés nem nagyon működik, ha nincs előtte komoly nyomozati munka, és heteket, hónapokat kell várni arra - eddig legalábbis kellett -, hogy megfelelő mennyiséget tudjanak lekapcsolni és az esetek gazdáit pedig elvinni. Mondtak olyat is, hogy a kisebb terjesztők, akik valószínűleg életükben soha nem dolgoztak, vagy ritkábban dolgoznak, 400-600 ezer forintot tisztán keresnek egy hónapban. Ezekben a rétegekben, ezekben az embercsoportokban ez egy óriási jövedelemkülönbség a segélyezett világhoz képest. Gondolják el, hogy hányan vállalják, hányan lehetnek azok a kisebb drogkereskedők, akik a nagyoktól átvett drogot adják tovább. 400-600 ezer forint havonta a kapálás, paprikapalántázás vagy bármilyen kemény munka helyett. Nem csoda, hogy ilyen sokan vannak, sokat keresnek vele. Magam is részben ezért

támogatom a törvényt, hogy ezeket az embereket lekapcsoljuk.

A kereslet és a kínálat viszonyával kapcsolatban nem a kínálat a lényeg, hanem a kereslet. Itt kell egy nagyon fontos dolgot valahogy elindítanunk, megértetnünk a szülőkkel, a pedagógusokkal, hisz mi magunk hozzuk a törvényeket, de ennek a végrehajtása nagyrészt rajtuk áll. Hisz nem azt akarjuk, hogy a gyerekeink, az ő gyerekeik, az unokáink kriminalizálva legyenek, nem azt akarjuk, hogy a rendőrség nyomozzon a házaikban, kutassanak bennünket, éppen ezért a teljes magyar társadalmat kell ezzel a törvénymódosítással megszólítani. S éppen ezért köszönöm a munkáját Horváth László képviselőtársamnak magam is.

Végtelen háború ez, eddig sem volt más, ezután még inkább az lesz, de szerintem megéri az elvárt eredmény, hogy megvédjük egymást, megvédjük a családjainkat, a gyermekeinket, unokáinkat és végső soron az országot és a nemzetünket. Ezért kérem mindannyiukat, hogy támogassák a törvénymódosítás összes fázisát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az írásban előre bejelentkezett képviselők felszólalása véget ért.

Most a nyomógommbal a helyszínen bejelentkezett képviselői felszólalások következnek. Ennek megfelelően elsőnek megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vitát végighallgatva azt láthattuk, hogy a kormánypárti képviselőtársak igyekeznek úgy keregetni a drogjárvány történetét, mintha ők mindig is a maga súlyossága szerint ítélték volna meg ezt a témát és foglalkoztak volna vele, az ellenzék részéről pedig inkább azok az észrevételek dominálnak, hogy végre fel tetszettek ébredni, és bár kampányidőszak van, azért végre egy kiemelt, exponált témaként kezdték el ezt kezelni.

Hogy igazságot lehessen tenni, mindig érdemes esettanulmányokhoz fordulni. Én is ezt teszem most, hiszen a saját választókerületem, Óbuda-Békásmegyer tekintetében talán első látásra senki nem gondolná, hogy drogjárvány van. Hiszen miről szoktunk itt beszélni? Magyarországnak bizonyos olyan régióiról, járásairól, ahol talán már több évtizedes távlatban ismert ez a probléma, és egyesek megemlítették itt Budapestnek a belső kerületeit, ahol más okokból burjánzik el.

Én szeretném felhívni a figyelmet egy eddig kevésbé tárgyalt jelenségre. Nálunk Óbuda-Békásmegyer összeér Budakalással, egy kicsit összeér az ófalu rész Ürömmel. Itt a három településnek a határán található egy klasszikus víkendházas övezet; tehát, ahol régen honfitársaink előszeretettel vásároltak

nyaralót, akár költöztek ki nyugdíjas éveikre annak érdekében, hogy nyugodtan tölthessék el ezt az időszakot. Ahogy ez a terület - tudatosan vagy kevésbé tudatosan - elkezdett lepusztulni, az önkényes lakásfoglalók sorra jelentek meg, és ahogy megjelentek, és észrevettük azt, hogy innen nem zavarja el őket azokra a bizonyos helyekre senki, az önkényes lakásfoglalók között megjelentek a drogot árusító, elosztó személyek is, méghozzá igen nagy tömegben.

(13.30)

Bár a helyi kormánypárti képviselők is - most éppen ott ellenzékiből Óbuda-Békásmegyeren - hangzatos videókat raktak ki erről, és helyesen tették, mert addigra én is túl voltam több mint tíz helyi bejárásom, a probléma nem most kezdődött. A 90-es évek második felében, amikor én a közélettel kezdtem foglalkozni, akkor ott, ezen a békásmegyeri részen az önkényes lakásfoglalók okozta gondokra már fel kellett hívunk a figyelmet. Akkor átmenetileg rendeződni látszódtott ez a helyzet, de a 2010-es évek elején megint újratermelődött a probléma, akkor még számottevő drog nélkül, és most, a 2020-as években pedig ismételt.

Most újszerű jelenség az, hogy az érintettek hozzák magukkal ezeket a szintetikus, néhány száz forintos vackokat, és ahogy a víkendházas övezetben egy hatvanezres lakóteleptől néhány száz méterre megjelennek, bizony a 60 ezres lakótelepen is, a hajléktalanok létszáma is meglehetősen megnövekedett, beindult az erőszakos kéregetés. Az önök által előszeretettel preferált dohányboltok környéke olyan, mint egy korábbi, de nagyon-nagyon elhanyagolt kiskocsmá, tehát szemét, csikkek, és ez egy olyan övezet, ahol én is neveltem a gyerekeimet, tehát babakocsis és a békés együttélésre korábban teret adó játszótérek környéke, orvosi rendelők környéke és a többi.

A helyzet az, hogy az önkényes lakásfoglalók kitakarítása együtt jár nálunk a drogjárvány felszámolásával, és bár szerencsére a rendőrség is megteszi a tőle telhetőt - most éppen egy decemberi razziájukról raktak ki egy nagyon jó videót, ami tényleg hatásos, nagyon sok embert igazoltattak, be is gyűjtöttek érintetteket -, mégiscsak azt látjuk, hogy a hiányos létszámokán ez a probléma bizony újratermeli önmagát. Ott egyébként nagyon korrekt módon tájékoztatott engem a rendőrség és a készenlétek is, elmondták, hogy bizony létszámmal nem feltétlenül és nem minden esetben bírják. Én ezért elmentem a polgárőrséghez is, és megkérdeztem, hogy hogyan tudnak együttműködni. Elmondták, hogy kiválóan, tehát a rendőrség és a polgárőrség között kiváló az együttműködés, de a létszám és az eszközhiány továbbra is fennáll.

Gondoljunk végig egy életszerű helyzetet! Önkényes lakásfoglalók között egy drogterjesztőt fognak, mondjuk, a polgárőrök. Van nekik lehetőségük érdeemben intézkedni? Ugye, nincsen a hatályos jogszabályok szerint, nyilván szólni fognak a rendőrségnek.

A rendőrség egy idő után megjelenik. Kérdés, hogy ez az esetleges fáziskésés megnehezíti-e az intézkedést. De azt látjuk, hogy eszközök és akár jogkörök tekintetében is meg lehetne erősíteni mind a két közületet annak érdekében, hogy akár a közteressekkel kiegészülve már érdemi fellépési lehetőségük legyen ezekben a kérdésekben. De amíg a rendőri létszám olyan, amilyen - és most nem akarok számháborút nyitni, mert megértem, hogy minden oldal védi a saját álláspontját -, amíg a kezdő fizetés adott esetben kettessel kezdődik a nettóra gondolva, addig nem életszerű elvárni azt, hogy akár életveszélyes helyzetekben 110 százalékos hatékonysággal dolgozzanak nagyon-nagyon sokan, főleg, ha tömegesen nincsenek jelen.

Éppen ezért mi a saját lakókörnyezetünkben kerestük a megoldást. Én személyesen végigjártam ezt a víkendházas övezetet is, és a környező panelházak jó részét végigkoptattuk. Nem volt még olyan politikai kampányunk az életben, volt olyan nap, hogy százszázalékos sikerrátával tudtunk dolgozni, tehát aki kinyitotta az ajtót, pártállástól függetlenül aláírt, és egyetértett abban, hogy ezeket a tarthatatlan helyzeteket fel kell számolni, mert ha a mindennapi biztonságérzetünk sérül, akkor minden sérül.

És most odáig jutottunk, hogy a helyi önkormányzat is megfogta a munka végét, és egyelőre elkezdte letakarítani, tehát a szemetet, a mocskot eltávolítani erről a dombvidékről, hegyvidékről. De van egy olyan követelésem, ami nélkül nem lehet rendet tenni, és ez más országrészekre, más városrészekre is igaz. Úgy gondolom, hogy egy országos dózerolási programot kell hirdetni. Tehát olyan telepeken, amelyeknek nincsen gazdájuk, és az ilyen, méltó emberi lakhatásra már alkalmatlan vityillókba a drogelosztó elemek be tudják magukat fészkelni, akikkel egyébként találkoztunk ezeken a területeken az utóbbi időben, addig ezt a problémát nem lehet felszámolni.

Éppen ezért szerencsére a helyi önkormányzat is partner abban, hogy le kell dózerolni ezeket a vityillókat. De van egy problémánk, és azért fordulok a témafelelőshöz nagy bizalommal, mert nálunk, ha végigmegyünk egyúttal, mondjuk, a Meggy utcán, vagy a Mély utcán, vagy a Barackosnál, azt látjuk, hogy az egyik ingatlan önkormányzati tulajdon - és akkor nyilván számon lehet kérni a helyi önkormányzatot, már amennyire a korrektség foka ezt megengedi, hiszen miután elvonták a helyi önkormányzat forrásait, érdekes dolog számonkérni, hogy teljesítsen minden feladatot maradéktalanul, de kérjük tőle azt, hogy teljesítse -, a szomszéd ingatlan viszont már állami tulajdon.

Most, ahol egy erőszakos bűncselekmény, egy emberölési kísérlet történt, két ilyen elvetemült bűnöző megkínzott és kifosztott egy magyart, még egyszer mondom, néhány száz méterre attól a helytől, ahol én a gyerekeimet neveltem, ebben az esetben is először meg kellett vizsgálni Google Mapsszel, értik, hogy ez most Budapesten belül vagy kívül történt. Végül, úgy tudom, hogy ez budakalászi részre esett, tehát az ottani

életvédő vagy életellenes bűncselekményekre szakosodott ügyosztály foglalkozott ezzel. De itt lakásonként, ingatlanonként, telkenként eltérő tulajdonosi háttér, eltérő közigazgatási háttér lelhető fel.

Ezt megoldani egyféleképpen lehet: az összes felelős üljön egy asztalhoz, és akkor jöjjön ki a tárgyalóból, amikor meg tudott állapotodni a megoldás lehetőségeit illetően. Tehát legyen ott az állam, amely egy tömeges dózerolási program tekintetében költségvetési forrást biztosít, enélkül ezeket a jobb sorsra érdemes területeket nem lehet rendbe rakni. Legyen ott az önkormányzat, amelynek alapfeladatai közé tartozik ez is, nálunk a hajléktalanellátás is; ott aztán van reklamációm feléjük bőven, és ezt meg is fogjuk velük beszélni. Legyen ott nyilván a rendőrség mint ennek a témának a szakértője és az egyik felelőse, de legyenek ott szerintem a különböző polgárőrök, köztereseik, tehát minden érintett testület.

Ha ezt így a kormány tudja vállalni, akkor várhatjuk mi, óbudaiak, békásmegyeriek, csillaghegyiek nagy reményekkel azt, hogy változás lesz ebben a helyzetben. Addig az a helyzet, hogy bárhova rakjuk le a mi kis standunkat, és nagyon sok köztéri fogadóórát tartok a területen, az első három probléma között mindig visszaköszön ez és a hajléktalankérdés - van, ahol az első számú probléma -, és mindenki elképedve nézi azt, hogy a XXI. század közepén ezt nem tudjuk megoldani.

A másik lehetséges megoldás: térfigyelők kamerákkal egyszerűen teletűzdelni az érintett területeket, de ennek is csak akkor van értelme, ha a kamera végén élő ember és nem a mesterséges intelligencia figyel, elemez, és beavatkozik, amikor kell. Tehát nálunk van egy ilyen kezdetleges rendszer, én nagyon sokszor kapok egy telefont, hogy figyelj, Dani, gyanús alakok bevásárlókocsikban tolnak fel éppen két matracot az Égető utcán, és ez azt jelenti, hogy valaki oda most éppen beköltözik. Ennek volt az eredménye az is, hogy kigyulladt egy ingatlan, egy családi ház. A gyerekeim szívták az égett műanyag szagát azért, mert önkényes lakásfoglalók beköltöztek, és megpróbáltak befűteni. Ennek az eredménye az, hogy egy egész telken minden leégett, ami csak leéghetett.

Tehát ezek a problémák napi szinten jelentkeznek, de egy térfigyelőkamera-rendszer, ha van élő ember és élő személyzet a végén, akkor nagyon-nagyon sokat segíthet ezen. Még hatékonyabb lenne, ha a budapesti kerületek nem külön-külön mókólnának ezen, hanem hálózatszerűen, akár Budapest plusz az érintett Budapest környéki agglomerációs települések együtt tudnának fellépni. Ez viszont már kormányzati felelősség. Tehát erre már nem mondhatják azt, mint a helyi kormánypárti képviselő kollégák, hogy ezt csak az önkormányzatnak kell megoldania. Nem! Az önkormányzatnak van része és van felelőssége a kérdésben, de legyen az államnak, legyen a kormánynak is. Ha ezt a többszereplős rendszert helyre tudjuk tenni, akkor várható az, hogy a polgárok mindennapi életminősége tekintetében érdemi változás következik be.

Én arra kérem a kormányt, hogy nézzen szembe a tényekkel. Igenis vannak létszámproblémák a rendőrségnél, és nem feltétlenül a rendőrség hibájából, és vannak hálózatszervezési problémák, tehát a különböző testületek nem mindig tudják egymás munkáját úgy segíteni, mint ahogy egyébként a tehetségük és a szorgalmuk alapján tudnák, ha a munkájuk össze lenne szervezve és hálózatosítva - de csúnya és nem is annyira magyaros szó.

A helyzet az, hogy ha ezt a hálózatot önök összerakják, mert önök vannak abban a döntési pozícióban, hogy ezt megtehetik, akkor ezekben a kérdésekben rövid időn belül, néhány hónapon belül a szubjektív biztonságérzet nagyfokú erősödését lehet elérni. Én azt kívánom, őszintén azt kívánom, hogy a következő évi köztéri fogadóóráimon egyre kevesebbszer jöjjön szembe ez a probléma, mert ha ez így lesz, az azt jelenti, hogy valami végre elindul.

De azt is megígérhetem, hogy mi ott leszünk Óbudán, Békásmegyeren, figyelni fogjuk ezeket a folyamatokat, és ha ez a dózerolási program egyszer bekövetkezik, akkor nem állunk meg félúton, akkor azt fogjuk kérni, hogy az elbontott házak helyén minőségi, megfizethető bérlakások legyenek a magyarok számára. Tehát mi ezt a saját lakhatási programunkkal úgy tudjuk tökéletesen összefűzni, hogy nemcsak bontani akarunk - nyilván nem rombolni akarunk -, hanem elsősorban építeni, épüljenek oda olyan bérlakások, amelyek magyar családok boldogulását segítik. Ne tűrjük el a közállapotok lerohasztását, és ne tűrjük el azt, hogy egyes emberek mások tulajdonát úgy ragadják magukhoz, hogy ehhez semmi joguk nincsen!

Mi ott leszünk a terepen, ott leszünk ezen a területen, de elvárjuk a kormánytól azt, hogy érdemben beavatkozzon, vegye észre a problémát, és szervezzen egy hálózatot a megoldás érdekében. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Herczeg Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(13.40)

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Kormánybiztos Úr! Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Először is szeretnék köszönetet mondani képviselőtársamnak, Horváth Lászlónak, aki - ellentétben az itt elhangzó állításokkal - nem a kormánybiztosi kinevezése után, nem a közelmúltban, hanem sokkal korábban kezdett el dolgozni ezen a problémán, illetve ennek a problémának a megoldásán.

A másik, amit így előjáróban szeretnék elmondani, az az egyetértésem azzal kapcsolatban, hogy valóban célszerű egy ideális, ideáltípusos helyzetet felvázolni, ahogyan erről Ferencz Orsolya beszélt, és emellett mondhatjuk azt, hogy a kábítószerek elleni küzdelem egy örökké tartó harc, ahogyan Nacs Lőrinc

említette, de nem lehet gúny tárgya az, hogy egy ideáltípusos helyzetet vázolunk föl. Ezt a helyzetet föl kell vázolni, és törekedni kell arra, hogy a lehető legközelebb jussunk ehhez a helyzethez.

De természetesen a köszönetnyilvánítás és az egyetértés okán nem kértem volna szót. Azért nyomtam gombot, mert szeretnék megcáfolni néhány állítást, ami részben a baloldaltól jött, részben pedig arról is beszélni, hogy mi van ebben a jogszabálycsomagban, és mi nincs, és ha nincs, akkor miért nincs.

Először is szeretném leszögezni azt, hogy a kábítószer-fogyasztás terjedése nem a magyar kormány bűne egyrészt, másrészt pedig nem magyar sajátosság. Nagyon könnyű kiguglizni azt, hogy az elmúlt évtizedekben, illetve az elmúlt években, pláne a Covid-járvány óta szerte a világon növekszik a drogfogyasztás az Egyesült Államoktól Dél-Amerikáig, a Távol-Keletről Európa más országaig. Ez az egyik dolog.

A másik, az is elhangzott, hogy Magyarország vezető, világelső az alkoholfogyasztás tekintetében. Talán érdemes akár együtt is beszélni a különbözőféle egészségromboló, kockázatot nem kerülő deviáns viselkedésmódokról. Nos tehát, ez nem igaz: csak Európából tudunk számos országot, Németországot, Csehországot, a balti államokat, és a világ más pontjairól is tudunk országokat sorolni, ahol nagyobb mértékű az alkoholfogyasztás, a mértéktelen alkoholfogyasztás. Természetesen ezzel nem akarom azt mondani, hogy ez helyes lenne, azt azonban hozzátenném, hogy nem reklámozza a korlátlan alkoholfogyasztást a magyar kormányzat, ahogyan ez itt elhangzott. A kulturált, mértéktartó alkoholfogyasztás messze nem jelenti azt, ami itt elhangzott, és csak hozzátenném, hogy például az autózás és az alkoholfogyasztás között zéró toleranciát hirdetett a magyar kormány. A jogszabályokban is ez van, és nem is tervezzük a KRESZ-szabályok módosítása kapcsán, hogy ez megváltozzék.

Elhangzott itt több körben, hogy kevés rendőr van. Akkor egy picit hadd fókuszáljak Békés vármegyére! A schengeni határok megszűnése, illetve Románia schengeni határon belüli kerülése azt eredményezte, hogy Békés vármegyében körülbelül kétezer rendőrből 511-nek a határrendészeti feladata megszűnt, és ebből 170 maradt a vármegyében rendőrségi állományban, akik nem a határon dolgoznak, nem ott teljesítenek szolgálatot, hanem a vármegyében, és ez jól érzékelhetően, már ebben a rövid időszakban is a lakosság szubjektív biztonságérzetét növelte.

Egyébként pedig, hogy hogyan alakulnak akár a kábítószer-fogyasztással, akár más ilyen önsorsrontó magatartásokkal kapcsolatos tendenciák, azzal kapcsolatban egy rövid összefoglalást szeretnék mondani. 2000-ben, 2024-ben a Szegedi Egyetem munkatársainak irányításával, 2005-ben, 2012-ben és 2019-ben pedig az én kutatásvezetésem mellett, a közreműködéssel zajlott olyan adatfelvétel - első sorban kérdőíves adatfelvétel - nyolcadik osztályosok, illetve középiskolások körében, amely ezeket a magatartásokat próbálta fölmérni. Természetesen ez

alatt a húsz esztendő alatt néhány változástendenciáról is beszélhetünk, de nagyjából - azt hiszem, hogy összefoglalóan - elmondható néhány fontos megállapítás. És ez már a következő gondolatmenetbe is elvisz minket, hogy mi van ebben a jogszabálytervezetben, és mi nincsen.

(Földi Lászlót a jegyzői székben
dr. Aradszki András váltja fel.)

Ugye, számos törvényt változtat majd meg, ha elfogadjuk ezt a csomagot: a fogyasztóvédelemről szóló, a szabálysértésekkel foglalkozó, az egészségügyi adatok kezeléséről, a rendőrségről, a szervezett bűnözésről, illetve a büntetőeljárásról és a Btk.-ról szóló törvények módosulnak, és nyilván, teljesen természetes módon a kormányzat számára prioritás, a kormányzat számára fontos a megelőzés is. Ahhoz azonban, hogy a megelőzés jó legyen, pontosan célozzon, nyilván adatokat kell tudnunk. Ezek a kutatások, ezek az adatfelvételek ezt valamilyen mértékben támogatták, illetve alapot szolgáltatottak ahhoz, hogy például Békés vármegyében mit hogyan cselekedjünk ez ügyben.

És akkor én most nemcsak a konkrét prevencióról beszélnék, hanem azt mondanám el, hogy áttételesen nagyon sok olyan kormányzati intézkedés van, vagy a kormány és a kormánypártok filozófiája nagyon sok elemet tartalmaz, ami tulajdonképpen a deviáns magatartások vagy a drogfogyasztás korlátozását vagy csökkenését is szolgálhatja.

Mondom ezeket a megállapításokat. Az egyik az, hogy tulajdonképpen szinte minden adatfelvétel azt igazolta, hogy azok a tizenévesek, akik vallásosak, vagy a hitéletet, hitéletüket gyakorolják, ők kevésbé vannak kitéve a deviáns magatartások kockázatának. Azok a tizenévesek, akik közösségekben is élnek, egy, kettő vagy több közösségnek a tagjai, szintén kevésbé vannak kitéve ilyen kockázatoknak. Nem véletlen, hogy a kormányzat a sportinfrastruktúrát fejleszti, merthogy a sportolás, az ilyen típusú szabadidős tevékenységek szintén csökkentik a kábítószer-fogyasztás kockázatát. Nem véletlen az a családpolitika, az a családról való gondolkodás, amit a kormánypártok képviselnek, hiszen pontosan látjuk, hogy azok a tizenévesek, akik a szülőkkel jobb kapcsolatot tartanak, akiknek a szülőkkel való kommunikációjuk egészségesebb, teljesebb, ők szintén kisebb kockázattal élnek a deviáns magatartások tekintetében. És még sorolhatjuk azokat az összefüggéseket, amelyeket az ilyen kutatások alá tudnak támasztani.

Azt szeretném tehát mondani, hogy most van egy jogszabály előttünk, amely tartalmazza, jogosan, helyesen tartalmazza azokat a szigorításokat, amelyek szükségesek, de álságos állítás azt mondani, hogy prevencióval nem foglalkozik a kormányzat. Álságos állítás, már csak azért is, mert tudjuk, hogy működnek, jól-rosszul működnek kábítószerügyi egyeztető fórumok, működik az iskolai pszichológusi szolgálat, működik az iskolai szociális munkások hálózata, és ha

mondjuk, korrekcióról vagy rehabilitációról beszélünk, akkor mondhatjuk, hogy az áldozatsegítő szolgáltatokkal kapcsolatos vagy az ott zajló tevékenység is a korrekciót, a rehabilitációt szolgálja. Az iskolarendőrhálózat szintén szolgálja részben a prevenciót, részben a korrekciót is, vagy a valamiféle rehabilitációt is.

A tegnap tárgyalt törvényjavaslatok, a családoknál maradó nagyobb jövedelem vagy jövedelemtöbblet, én úgy gondolom, hogy szintén azt szolgálja, hogy azokban a nagyon nehéz helyzetben lévő régiókban vagy kistérségekben, amelyekről itt elhangzott néhány gondolat, a családok kedvezőbb helyzetbe kerüljenek.

Egy szélesebb kontextusban tehát azt mondhatjuk, hogy természetesen van rehabilitáció most is, és ha minden igaz, akkor az őszi időszakban kerülnek majd elének azok a jogszabályok, amelyek ezzel is foglalkoznak.

Békés vármegyével kapcsolatban csak még egy gondolatot hadd mondjak! Nem egy olyan adatunk van, ami a vármegyét illetően nem kedvező, akár demográfiai szempontból, akár a gazdasági fejlettség vagy a jövedelem szempontjából, de van olyan, amire büszkék lehetünk. Büszkék lehetünk arra, hogy az elmúlt három évben a legjobbak vagy a legjobb három között szerepelt Békés vármegye a bűncselekmények elkövetését tekintve, mondjuk, a tízezer lakosra jutó bűncselekmények számát tekintve, és a drogfogyasztás szempontjából is a legkedvezőbb vármegyék közé tartozunk. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps a kormánypartok soraiban.)

(13-50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem önöket, hogy kíván-e valaki még a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Horváth Lászlót mint előterjesztőt, hogy kíván-e zárszót mondani. *(Horváth László jelzésére:)* Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen a vitában részt vevőknek a hozzászólását. Sajnálom, hogy a vitában felszólaló ellenzéki képviselők közül már csak, azt tudtam, hogy jegyző úr itt van, de a többiek már nincsenek jelen. De azért elmondanám azt a jelenlétük nélkül is, hogy milyen reflexióim vannak az általuk tolmácsolott gondolatokkal kapcsolatosan.

Én a felszólalásomban nagyon világosan próbáltam elmondani, hogy mi az előterjesztés célja, miről szól, és miről nem szól. És azt is próbáltam világosan érzékeltetni, hogy mi az, amiért a zéró tolerancia álláspontja szerintem az egyedüli helyes kiindulási pont és álláspont. Itt többen felrötták nekünk, hogy ideális célt tűzünk ki akkor, amikor a drogkereskedelem felszámolását határoztuk meg elérendő célként. Ez valóban - és ezt a legelején elmondtam - egy nagyon nehéz és hosszú küzdelem, de mondják meg nekem,

hogy van-e más cél, amit ebben az ügyben ki lehet tűzni. Mert ha azt mondjuk - volt ilyen javaslat -, hogy szorítsuk vissza, akkor azt kérdezném önöktől: meddig? Mikor lesz már elég? Itt már jó? Mivel az elején elmondtam azokat a nyilvánvaló tényeket, ami a kábítószer-használattal együtt jár, azokból adódik az, hogy itt nem lehet alku. Nincs olyan, hogy azt mondom, hogy ez a drogkereskedelem már most elviselhető - mert az életünkre tör, nem viselhető el, sehol, semmilyen mértékben! Tehát ez a célkitűzés.

Másrészt elmondtam azt, hogy ez a javaslat az első, nem megkerülhető, szükséges lépés. Ez az első és nem az utolsó lépés. De azt is elmondtam világosan, hogy első lépésként azt tartjuk fontosnak és azokkal értünk egyet, akik azt mondják, hogy első lépésként a kábítószer fizikai jelenlétét kell drasztikusan visszavetni, mert a fizikai jelenlét megszüntetése, jelentős csökkentése azt hozza magával - és egyébként ez prevenció -, hogy kevesebb lesz a drogfogyasztás, a kábítószer-használat; a kevesebb kábítószer-használat kevesebb új belépőt jelent. Nekünk pedig az egyik legfontosabb célunk az, hogy kevesebb új belépő legyen, mert ha kevesebb új belépő van, akkor kevesebbet kell majd egyébként prevencióra is, meg rehabilitációra is fordítani. A legjobb rehabilitáció az, amit el sem kell végezni.

A legjobb prevenció meg az, amikor már kevesebb az új belépő. Tehát amit most csinálunk, úgy mond rendészeti eszközökkel a hajtóvadászat során, az egyébként prevenció. Ne róják már fel nekünk, de most ezt kell csinálni, és most ezt lehet csinálni, és nincs mire várni. Meg fogjuk tenni a következő lépést, igen, ide fogjuk hozni a prevencióval, azaz a megelőzéssel és egyébként a rehabilitációval kapcsolatos javaslatokat is. De ezt az elején elmondtam, hogy nem azt mondjuk, hogy ez az egyetlen lépés van, hanem ez az első, megkerülhetetlen, szükséges lépés. Ezt egyébként sorozatban figyelmen kívül hagyta az ellenzéki felszólalók egy része.

Van itt még egy dolog, amit azért jó tudni, hogy annyira gyorsan változnak a viszonyok, a dinamika, a bejövő szerek, úgymond a fogyasztói szokások, hogy itt napról napra rugalmasan kell alakítani, mondjuk, azt a politikát, amit ez ügyben folytatunk. Mondok egy példát. Nem beszélt itt senki róla, és csodálom, hogy nem hozták szóba, hogy bizony a Covid idején új szokások jöttek be ezen a piacon is; megjelent az online térbe való visszahúzóds, csomagküldő szolgáltatoknak a folyamatos és tömeges igénybevétele, a kábítószer-kereskedelemben pedig megjelent az internetes kábítószer-kereskedelem.

Léteznek weboldalak, külföldi weboldalak, ahonnan a mai napig is lehet interneten kábítószerrel rendelni, de a kábítószerek egy része most már egészségtermékként jelenik meg az interneten. Egyébként a javaslat beszél arról is, hogy ezeket az internetes oldalakat blokkolni kell, de a csomagküldő szolgálatok nota bene házhoz viszik a drogot. Most, hogy a hajtóvadászat révén visszahúzódtak a kábítószer-kereskedők, és

most már tartózkodnak a személyes találkozóktól, átadásoktól, kábítószer-átadásoktól, most például az egy új módi, hogy postán vagy csomagküldővel adják fel a kábítószerrel, akár közeli településre is. Ezt csak arra mondtam példaként, hogy itt nagyon gyorsan változnak a dolgok.

Mi még abban nőttünk fel, vagy azt tanultuk - és ez nagyon sok felszólalásból visszajött -, hogy a kereslet határozza meg a kínálatot. Az a helyzet, hogy ez csak részben igaz. A kínálat most már önmagát gerjeszti, gyakorlatilag már a nappalinkban nyomják az arcunkba a kábítószerrel. Nézzük meg, hogy milyen agresszív kínálási vagy bevetési jelenlét van: nagyon sok fiatal nem tudja kikerülni, egyszerűen nem tudja kikerülni, mert agresszívan mennek rá. És ott van persze a közösségi médiában elhelyezett reklám, meg bűjtött reklám, hogy egyéb kulturális elemekről ne is beszéljek. Tehát ne higgyük azt, hogy ez ilyen egyszerű és mechanikus! Ne higgyük azt, hogy maga a kínálat nem tudja gerjeszteni a keresletet; de, tudja gerjeszteni a keresletet. Nekem is vannak személyes tapasztalataim. Megkérdeztem egy kis falu polgármesterét - cigány faluról van szó, cigány a polgármester is -, mondja meg, polgármester úr, miért nyúlnak hozzá. Azt mondta: viszik egymást. Ennyi volt. Kérdeztem, hogy ha egy kérése lehetne, mit kérne: azt kérné, hogy tüntessük el a drogot, tüntessük el a kábítószerrel.

*(A jegyzői székben Z. Kárpát Dánielt
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Sajnos jó néhány ellenzéki felszólaló nem tudott szabadulni attól a kísértéstől, hogy mindenért a kormányt tegye felelőssé ebben az ügyben, mindent a kormány hibájának, szégyenének és felelősségének tudjon be. Ez egy csapdahelyzet volt, ebbe bele is sétáltak. Csak az a helyzet, hogy ha ez a logika igaz lenne, akkor például minden európai kormány alkalmatlan. Mert minden, minden országban romlik a helyzet - akkor mindenki rossz! Azok is rosszak, akik egyébként a barátaik ott Nyugaton. Csak hát nem ilyen egyszerű ez a dolog!

És persze az sem olyan egyszerű, hogy mivel nyomor van az országban - nyomordrogról is beszéltek már, új kategóriákat hoznak be itt a szakértők -, és az a baj, ugye, hogy a kormány nagyon rossz, nyomor van az országban, és a nyomorból pedig belemenekülünk a kábítószer-fogyasztásba.

(14.00)

Tessék már nekem elmondani: egy 11-12 éves gyerek miből menekül bele, miből menekül bele a kábítószer-fogyasztásba? És azt is nézzék meg, hogy azokon a területeken, amelyek tényleg nehéz helyzetben vannak, a szegregátumokra is gondolok, mennyi, de mennyi lehetőséget, forrást biztosítottunk az elmúlt időszakban, a munkalehetőségek tömegével - tömegével mentek is

el dolgozni a cigány emberek -, a családtámogatási rendszerrel, az ingyenbölcsődével, az ingyenóvodával, az ingyenes bölcsődei, óvodai, iskolai étkeztetéssel, az ingyentankönyvvvel, az ingyenes lappal, a tanodával, a falusi CSOK-kal, a 25 év alattiak személyijövedelemadó-mentességével vagy a munkáshitellel; mennyi, de mennyi lehetőséget próbáltunk kínálni arra, hogy egy réteg ki tudjon kapaszkodni a nehéz helyzetéből, hogy értékes munkát végző emberként tudjon önmagára nézni! És pontosan a Covid utáni időszakban lehetett tapasztalni, hogy elindul egy folyamat, majd hirtelen megtorpan, és most az a kérdés, és azt kell eldöntenie ennek a rétegnek - (A képviselői helyén felállt Z. Kárpát Dánielnek) azért, kérem, képviselő úr, hogy maradjon, mert mindjárt adok választ, rögtön -, és dönteniük kell nekik is, hogy merre mennek, hogy bevágnak egy hátraarcot, és visszabandukolnak oda, a kábítószer vonzásába, ahonnan elindultak, vagy pedig nem, de ehhez az ő közösségeiknek is lépniük kell.

És akkor hadd reagáljak nagyon röviden Z. Kárpát Dániel képviselő úr, jegyző úr felszólalására! Az a probléma, amelyet felvetett, magyarul: az elhagyott ingatlanok kérdése, nem volt ismeretlen. Jó néhány faluban is egyébként, meg, gondolom, városban is, meg ahogy ön elmondta, még Budapesten is probléma, hogy jó néhány gazdátlan ingatlan áll egy településen, az önkormányzat nem tud vele mit kezdeni, mert nincsen jogosultsága, és az Állami Vagyongazdálkodásnál vannak ezek az ingatlanok. Arra tettem javaslatot a kormánynak, hogy az ilyen, az Állami Vagyongazdálkodásnál lévő ingatlanok kerüljenek önkormányzati tulajdonba, ha úgy tetszik, egy tollvonással, még azt vizsgálják, hogy egy település nagyságához mérten lehessen most ezt a lehetőséget biztosítani, vagy sem. Azaz, hogy itt országos dózerprogram legyen, azért óvatosabb lennék, mert vannak olyan önkormányzatok, amelyek direkt akarnak valamit kezdeni az elhagyott ingatlannal, és nem feltétlenül akarják eldózerolni.

De amire az ön felszólalása nagyon jó példa, az az, hogy társadalmi összefogásra szükség van, és ez viszont nem a kormány... Hogy is mondjam? Ez nem annak a függvénye, hogy éppen ki kormányoz. Nem is annak a függvénye, hogy milyen jogszabályok vannak. Még annak sem feltétlenül a függvénye, hogy a rendőrség jelen van, vagy nem. De a társadalomnak, ahogy a felszólalásom elején mondtam, joga van az önvédelemre, az önvédelemhez pedig hozzátartozik az, hogy megszervezzük magunkat. Nem azt akarom mondani, mert ez rossz hangzású lenne, hogy önvédelmi csoport, de a lényege ez lenne.

Mondok egy példát arra is, hogy hogyan lehet egyébként eltévedni bizonyos dolgokban, tehát hogy ugyanazt az eseményt látjuk, de mivel nincs több információnk vagy nem teljes körű az információnk, vannak politikai percepcióink, eltévedünk a területen. Itt van például a fonói kettős gyilkosság ügye. Én is jártam ott, én is beszéltem polgármesterrel, akivel tudtam. Ugye, mi is történt ott? Az történt, hogy az egész településen, azon a kistelepülésen egyetlenegy

kábítószer-használóról tudtak, erről a férfiről, aki aztán kettős gyilkos lett. És mit csinált ő? Egyébként általában marihuánát szívott. Hollandiából jött haza egyébként a gyilkosság előtt pár héttel - zárójel és egyetlenegy kis felkiáltójel. És ezen a településen a tavalyi évben a rendőrségnek háromszor kellett három közlekedési vétség miatt - közlekedési vétség miatt! - cselekednie. Na most, mondják meg nekem, hogy ilyen helyzetben - mert volt itt ellenzéki képviselőktől felszólalás, hogy merthogy nem volt itt elég rendőr, mert bokrban van a rendőr - egy olyan településre, ahol három darab közlekedési vétség volt egy év alatt, milyen rendőri erőket kéne kivonultatni! Nem azt kellett volna...? És ez a tanulság, merthogy az elkövető az elkövetés előtt fél órával még örjögött. Hazament. És mi történt valószínűleg? Marihuánát kevert valamivel.

Na most, ezért van az, hogy a marihuána, az nem egy veszélytelen dolog, egyébként ha valaki éveket fogyasztja, az nagyon komoly kognitív és mentális pusztuláson megy keresztül. De nem, merthogy nem tudni, az a baj ezekkel a vegyi anyagokkal, hogy akik árulják, azok sem tudják, hogy mit árulnak, és hogy mi lesz a hatásuk. És ezt kell a fiataloknak és a gyerekeknek is elmondanunk, hogy nem tudod, hogy mit vesz. Lehet, hogy múltkor jó volt, most fogalmad sincs, hogy mi történhet veled, senki nem tud erre neked garanciát adni. És arra kéne megtanítanunk a fiatalokat és a gyerekeket, hogy a veszélyt felismerjék, és amikor felismerték, akkor legyen arra technikájuk, hogy kikerüljék a veszélyt.

De visszatérve Fonóra: ott is kérdezte a polgármester, hogy akkor most mit csináljunk. Mondtam: azt, hogy figyeljenek, tehát tudjanak arról, hogy az önök településén van ilyen, tudjanak a gyerekeikről, tudjanak róluk! Mert itt felvetődött az, hogy, ugye, ki miért nyúl a kábítószerhez - ez egy komoly kérdés -, meg hogy a fiataloknak a leterheltsége meg a szorongásos állapota, meg egyéb. De hát tudok mondani más középiskolai felméréseket egyébként Budapestről is, amelyekből kiderül, hogy a szülők a középiskolás gyerekekkel átlagban napi hét percet beszélgetnek. (Z. Kárpát Dániel: Volt ilyen statisztika, igen.) Tehát lehet itt mindenről beszélni, de van itt társadalmi felelősség is, kérem szépen, a családoknak is nagyon komoly felelősségük van, hogy egy csomó szorongás van, gondoljanak bele, egy fiatal hányféle szorongást él át! Tele van minden válsággal: ökológiai, gazdasági, pénzügyi, migrációs, háborús, értékrendi (Herczeg Tamás közbeszólására:), a klímaválságot mondtam, ezek csak úgy a válságok. Aztán ott jön a rettenetes online erőszakvilág, a vágyipar, zúdítt rájuk, hogy milyen vágyaidnak kell lenniük, és ezeket hogy kell elérni, jön az egyébként az online térben meglévő agresszió - és akkor most ne folytassam a sort! És jön az elhanyagoltság, ha a fizikai nem is, de az érzelmi elhanyagoltság ott van. Tehát mielőtt azért... Igen, ez egy tükör a társadalomnak.

De mielőtt azt mondanánk, hogy mindenért ez a gonosz kormány a hibás, és minden ennek a gonosz

kormánynak a bűne, azért jó lenne, hogyha tényleg komolyabban vennénk ezt az ügyet, és nem jutnánk el oda, ahova egyébként Varga Zoltán eljutott, hogy ebben a témában a 15. másodpercnél már Szájer Józsefnél járt, meg a csatornánál meg Belgiumnál. Ez körülbelül jelzi, hogy mi az a hozzáállás, mi az a komolyság, amivel kezeli a témát, és aztán miután ezt elmondta - azt nem is értettem, hogy mi az, hogy a jelenlegi szabályok, amelyek egyébként szigorúak, azok a legmocskosabb szabályok, ezt nem is értem, ez így értelmezhetetlen -, és miután minden ilyen sztereotíp vád elhangzott, és persze az is be lett lengetve, hogy most aztán a DK előáll egy javaslattal, ezután el is viharzott, és ennyiben ki is merült a dolog. Nem akarom hosszúra nyújtani a reakciómat.

(14.10)

Azt is elmondtam a felszólalásom legelején, hogy igen, a 2012-es drogstratégia, amely 2020-ban lejárt, nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, és az nem tudta elérni azokat a célokat, amiket önmagára, önmagával szemben meghatározott. Ezért van az egyébként, hogy szerintem nem kell stratégiát csinálni. Nem a stratégia a lényeg, a cselekvés. Mire egy stratégiát csinálunk, addigra az idő már meg is változik, a körülmények már meg is változnak, és az a helyzet már alapjaiban változik meg, amire egyébként a stratégiát megalkottuk. Most cselekedni kell, egymást követő lépéseket kell végrehajtani a kábítószer fizikai jelenlétének a visszaszorításáért, és nyilvánvalóan a megelőzés és a rehabilitáció területén is.

De még egyszer mondom, hogy ezt a lépést, ahol most tartunk, nem lehet megkerülni, nem lehet megspórolni, mert aki csak azt mondja, hogy csak a szép szóval és egyébként a használók támogatásával meg kezelésével ebben a problémában bármit el lehet érni, az nem mond igazat. Az a helyzet, hogy aki álhumánumból - mert azt kell mondanom, hogy ez álhumánus - azt mondja, hogy a kábítószer-használót segíteni kell a használatban, vagy akár meg kell könnyíteni a használatot, az gyakorlatilag cinkosként tovább tessékeli azon az úton, ami a pusztulásba visz. Az ilyen használatsegítő magatartások egyébként a kereskedők malmára hajtják a vizet.

Lenne még mit mondani, nem akarom húzni az időt, nyilván majd még lesz lehetőség arra, hogy beszéljünk erről a témáról. Azért egyet még előhoznék. Tehát az, aki relativizálja a problémát és például az alkoholfüggőséggel akarja ezt összemosni, az megint csak sumákol, mert valóban probléma az alkoholfüggőség kérdése is, csak az a helyzet, hogy az alkoholfogyasztásnak mégiscsak van egy kultúrája, meg van egy hagyománya, meg ott van a turizmusban, meg ott van a gasztronómiában, meg egyébként 18 év alatti nem lehet kiszolgálni alkohollal, de van egy ennél lényegesebb különbség is, az, hogy egy szintetikus szer társaságában eltöltött hétvége, pár nap olyan hatással lesz, mintha valaki éveken keresztül

masszívan alkoholizált volna, és mindezt egy fiatalnál, egy tinédzsernél.

Úgyhogy ne tessenek összemosni ezt a két témát, mert minden ilyen összemosás csak azt mutatja, hogy megint ilyen mismásolás van, sumákolás. Egyszer azért vagyunk felháborodva, mert sok a rendőr, egyszer meg azért, mert kevés a rendőr. Egyszer azért vagyunk felháborodva, mert a bíróság így döntött, utána meg azért, mert úgy döntött. Egyszer azt mondjuk, hogy nem független, utána meg az a baj, hogy független, és ezek mind-mind ilyen mismásolós magatartások. Ezzel nem megyünk előre.

Én nagyon köszönöm a vitát. Ha ezzel segítettünk abban, hogy erről a problémáról őszintebben, nyíltabban és világosabban beszéljünk, akkor már ez nem volt hiába, és köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat is. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására holnap, csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejövő megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/11420. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Elsőnek megadom a szót Tállai András úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ENSZ tengerjogi egyezménye keretében 2023-ban fogadták el a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló nemzetközi szerződést, melyet hazánk a megállapodás szövegének elfogadásakor szinte azonnal aláírt. A tisztelt Ház előtt lévő törvényjavaslat e megállapodás kihirdetéséről és ezáltal a kötelező hatályának elismeréséről szól.

A nemzeti joghatóságon kívül eső tengeri területek, vagyis a nyílt tengerek a teljes földfelszín több mint 60 százalékát borítják, ami az összes tengerfelület mintegy kétharmadát, vízmennyiségének mintegy 95 százalékát teszi ki, és ezek a területek az emberiség számára nélkülözhetetlen ökoszisztéma-szolgáltatásokat nyújtanak. Az elmúlt évtizedekben azonban a tengeri élővilág változatosságának rohamos csökkenése tapasztalható, amit az éghajlatváltozás, a túlhalászás, a szennyezés és egyéb emberi tevékenységek okoztak. Ennek ellenére a nyílt tengerek egységes, átfogó védelméről eddig nem jött létre nemzetközi megállapodás. Ez az új nemzetközi egyezmény hosszú évek tárgyalásainak eredménye, és egy történelmi lépés a világ tengeri környezetének védelme érdekében.

Mivel Magyarország szárazföldi ország, a megállapodáshoz való csatlakozás kevés közvetlen hatással jár az országra nézve, ugyanakkor számos előnye van. Egyrészt hozzájárul hazánk nemzetközi kapcsolatainak erősítéséhez, a biológiai sokféleség megőrzésével összefüggő nemzetközi kötelezettségeink teljesítéséhez és Magyarország nemzetközi megítéléséhez. A megállapodás teljes mértékben illeszkedik az Európai Unió környezetvédelmi célkitűzéseire és vállalásaihoz, valamint elősegíti a 2022 decemberében elfogadott kunning-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia célkitűzéseinek teljesítését, amely 2030-ra az óceánok legalább 30 százalékának védelmét írja elő.

Fontos továbbá kiemelni, hogy az óceánok állapota közvetlen hatással van a globális éghajlati rendszerre a klíma szabályozásán keresztül, így közvetve hazánk ökológiai viszonyaira is, különösen a csapadék mennyiségére és eloszlására, ami meghatározó tényező a mezőgazdaság szempontjából. Azt tehát, hogy itt Magyarországon milyen aszályal szembesülünk, hogy a homokhátság sivatag lesz-e vagy sem, nagyban befolyásolja az, hogy milyen állapotban vannak a tengeri területek, milyen ökoszisztéma-szolgáltatásokat tudnak nyújtani, vagy mennyi légköri széndioxidot tudnak megkötni.

Emellett fontos stratégiai kérdés az is, hogy Magyarországnak beleszólása legyen a nyílt tengereket érintő globális döntésekbe, hiszen ezek nem tartoznak egyetlen ország joghatósága alá sem, így hazánk ugyanannyi beleszólása van ezeken a területeken, mint például Japánnak vagy Norvégiának. Éppen ezért Magyarország nevében Szijjártó Péter külügyi és külügyminiszter úr 2023. szeptember 21-én aláírta ezt a megállapodást, amely egyértelműen kifejezi elkötelezettségünket a tengeri természeti erőforrások védelme mellett.

A törvényjavaslat elfogadása lehetővé teszi, hogy hazánk aktívan részt vegyen a megállapodás végrehajtásában, elősegítve az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak teljesítését, különösen a 14. célkitűzés, az óceánok és tengerek védelme és fenntartható használata megvalósítását. Emellett hozzájárulhat ahhoz is, hogy a tengeri ökoszisztémák egészsége helyreálljon, ami közvetve, de hosszú távon segítheti a klímaváltozás negatív hatásai elleni küzdelmet itt Magyarországon is.

Kérem ezért önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot, amely biztosítja, hogy Magyarország nemzetközi szinten is hozzájáruljon a tengeri biológiai sokféleség megőrzéséhez, a fenntartható gazdálkodás előmozdításához és óceánjaink jövőjének megóvásához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felhatalmazás következik. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Balla Mihály képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

BALLA MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Bolygónk ökoszisztémája rendkívül bonyolult, összetett és sérülékeny. Hazánknak bár nincs tengerpartja, de a tőlünk néhány száz vagy ezer kilométerre történő tengeri környezeti károsodás is hamar begyűrűzhet a Kárpát-medencébe. Az óceánok állapota ugyanis közvetlen hatással van a globális éghajlati rendszerre a klíma szabályozásán keresztül, így közvetve hazánk ökológiai viszonyaira is, különösen a csapadék mennyiségére és eloszlására, amely meghatározó tényező a mezőgazdaságunk szempontjából. De azt is el lehet mondani, hogy egy ilyen ENSZ tengerjogi egyezmény, amelynek a betartása fontos, akár hatással lehet a nógrádi, a Pest megyei vagy a békési gazdák mindennapjaira is, hiszen nem mindegy, hogy az aszály és az esőzések hogyan segítik az ő munkájukat, az ő gazdálkodásukat.

A törvényjavaslat rögzíti, hogy a jövő nemzedékek érdekében a nemzeti joghatóságon kívül eső területeken is a tengeri környezet védelmére, gondozására, felelősségteljes használatának biztosítására, az óceáni ökoszisztémák integrálásának megőrzésére és a biológiai sokféleség jelentette eredendő érték megőrzésére kell törekednünk. A nyílt tengerek az összes tengerfelület mintegy kétharmadát, vízmennyiségének mintegy 95 százalékát teszik ki, ennek ellenére egységes, átfogó védelmükről eddig még nem jött létre, nem született igazi nemzetközi megállapodás.

A biológiai sokféleség fenntartását szolgáló nemzetközi erőfeszítéseket elkötelezetten támogatjuk. Ezért is írta alá Magyarország is a szóban forgó egyezményt, ahogy államtitkár úr is mondta, 2023. szeptember 21-én. Az egyezmény elfogadását a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja természetesen támogatja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Aradszki András képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk levő és tárgyalandó javaslat értelmében az ENSZ tengerjogi egyezményének keretei között és annak alapján egy megállapodás került aláírásra, amely megállapodás egy hiánypótló jogi aktus, ugyanis olyan területeken szabályozza nemzetközi jogi relevanciával a tengerek használatát, amire eddig még nem volt példa, mert pontosan azokat a területeket próbálja megvédeni, illetve azoknak a területeknek a biológiai sokféleségét próbálja ez a rendszer biztosítani, amelyek nemzeti joghatóságon kívül állnak. Mint ahogy az előttünk szólók is elmondták, itt a fő cél nem is a különböző tengerjogi eszközök és szabályok kiterjesztése ezekre a területekre, hanem globális

szempontú megközelítést tartalmaz az egyezmény, amely arra figyel, hogy a földgolyó egyensúlyának, légköri, környezeti és éghajlati egyensúlyának szempontjából rendkívül fontos területeket is szabályozása alá vonja, illetve annak a védelmét szolgáló eszközöket tudja biztosítani.

Az előttünk álló törvényjavaslat az előttem elhangzottak szerint azért is fontos, mert ugyan Magyarországtól, hazánktól ezek a területek földrajzi értelemben távol vannak, de hatásukat, egyensúlyuk megbomlásának a hatását tekintve igenis érzékelhetővé válnak itt Közép-Európában és Magyarországon is. Ebből lehet azt látni, hogy változik az időjárás, melegebbek a nyarak, csapadékosabbak és enyhébbek a telek, és azok a kultúrák, azok az ökológiai feltételrendszerek, amelyeket megszoktunk, amelyekhez alkalmazkodtunk az elmúlt ezer év alatt, újfajta kihívásokat okoznak számunkra.

Ezért nagyon fontos, hogy Magyarország aláírja ezt a megállapodást, részese legyen, mert ahogy elhangzott, a Magyarországot veszélyeztető helyzeteket is képesek vagyunk ezáltal befolyásolni, vagy a biológiai sokféleség megsértésének esetén közös gondolkodással a nemzetközi joghatóságon kívüli területek vonatkozásában is tudjuk érvényesíteni azt az elvet, hogy a klímaváltozás elkerülése érdekében lehetőség szerint tegyen meg mindent az ENSZ-államok közössége azért, hogy az itt keletkezett problémákat szakszerűen és globális szempontoknak alávetve is meg tudjuk oldani. Ezért nagyon helyes az a megközelítés, hogy a megállapodást Magyarország aláírta. Magyarország csatlakozik ehhez a megállapodáshoz, mert ezekben a nemzetközi erőfeszítésekben nekünk is van hozzáadott értékünk, van felelősségünk.

Mindezeket figyelembe véve a Kereszténydemokrata Néppárt feltétlenül támogatja az előttünk levő törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Tállai András államtitkár urat, hogy kíván-e az elhangzottakra válaszolni. *(Tállai András: Nem kívánok.)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/11418. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőnek megadom a szót Steiner Attila úrnak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi

pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az energiabiztonság kérdése ma nem pusztán szakpolitikai ügy, hanem stratégiai kérdés is gazdasági, nemzetbiztonsági és szuverenitási szempontból egyaránt. Az elmúlt időszakban ismételten nemtelen támadások érték a kormányt azért, mert következetesen a magyar emberek érdekeit tartja szem előtt az energiaellátás területén is. Egyes nyugati országok és a brüsszeli bürokraták nem nézik jó szemmel, hogy mi a nemzeti szuverenitás talaján állva hozzuk meg a döntéseinket, legyen szó a földgáz beszerzéséről, a villamosenergia-rendszer fejlesztéséről vagy éppen a lakossági árak alacsonyan tartásáról. A magyar modell igenis működőképes, biztosított az eddigi válságok, így az energiaválság idején, és biztosítani fog a jövőben is.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat több, hazánk energiabiztonságát és energiapolitikáját érintő törvényt szabályoz. Módosul ezáltal a villamos energiáról szóló és a földgázellátásról szóló törvény is.

Habár több jogszabályt módosít, a törvény középpontjában három alapvető célkitűzés áll, egyrészt az uniós jogharmonizációs kötelezettségek teljesítése, másrészt a hazai energiarendszer rugalmasságának és átláthatóságának növelése, harmadrészt pedig a jövő energiahordozóira, mindenekelőtt a hidrogénre vonatkozó szabályozási keretek megteremtése.

Magyarország elfogadja, hogy az Európai Unió tagjaként közös szabályrendszer szerint működünk, ugyanakkor a közösségi célok teljesítése érdekében való jogharmonizáció számunkra a magyar emberek érdekeinek figyelembevétele mentén lehetséges.

(14.30)

Mert nekünk van egy világos célunk: megvédeni Magyarország szuverenitását, biztosítani a magyar családok energiaellátását és megerősíteni a magyar gazdaságot. Ezt vállaltuk, és ezt is fogjuk teljesíteni.

Most pedig részletesen a módosításokról. A villamos energiáról szóló törvény módosítása elsősorban az uniós villamosenergia-piaci irányelvvel való összhang megteremtését szolgálja, amely keretében a hazai jogrendszertől jelenleg sem idegen új fogalmak kerülnek definiálásra, illetve meglévőket aktualizálunk, mint például a végső menedékes fogalma vagy az aktív felhasználó fogalma. Ezek révén a hazai szabályozás még korszerűbbé és pontosabbá fog válni.

A javaslat további célja a felhasználók és a rendszerhasználók jogainak erősítése. E körben szeretném kiemelni, hogy a határozott idejű, fix áras szerződéssel rendelkező fogyasztók rugalmassági szolgáltatásokban

való részvételi lehetőségét is elősegítjük. A fogyasztóvédelem megerősítése a törvényjavaslat egyik kiemelt törekvése, amellyel részletesebbé válnak a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések. Megerősítésre kerülnek a felhasználói panaszokkal kapcsolatos garanciák, egyúttal a visszaélés-szerű fogyasztói magatartások kezelése is szabályozásra kerül.

A hálózathoz való csatlakozás folyamata is átláthatóbbá válik azzal, hogy a jövőben a hálózati engedélyes köteles lesz rendszeres tájékoztatást nyújtani a csatlakozási eljárás egyes elemeinek az előrehaladásáról. Ezenfelül pedig a rendszerhasználó választása esetén az elosztóknak biztosítaniuk kell a digitális eljárást a rendszerhasználók számára a csatlakozási eljárási folyamatban, illetve az is kimondásra kerül, hogy az elosztók kötelesek tartózkodni különösen az energiaközösségekkel szembeni hátrányos megkülönböztetéstől.

A törvényjavaslat ezenkívül technikai és deregulációs módosításokat is tartalmaz. A módosítás révén egyértelműsítésre kerül például az is, hogy a szabadvezetékek földkábelre történő cseréje esetén a tervezési költség kizárólag az elosztó társaságot terheli, illetve új szabályok lépnek életbe a földkábel és a légvezeték párhuzamos üzemeltetésének elkerülésére vonatkozóan.

A jogalkalmazási és -értelmezési bizonytalanságok elkerülése érdekében egyes szabályokat egyszerűsítettünk, pontosítottunk, többek között a mérési és elszámolási szabályokat, illetve a kereskedőváltás végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket.

Tovább erősítjük a Független Energetikai Adatközpont szerepét, amely az energetikai adatszolgáltatási platform működéséért felel. A módosítás a fogyasztásmérő berendezések adataira és a mérési adatokra vonatkozó új adatkezelési előírásokat vezet be, amelyek kizárólag az elosztói oldalon jelentenek új feladatot, a végfelhasználók számára ugyanakkor nem keletkezik semmilyen új kötelezettség.

A másik törvény a földgázellátásról szóló törvény módosítása, amely elsősorban, ahogy említettem, a jövő fenntartható energiaellátását szolgálja azzal, hogy elősegítsük a megújuló alapon előállított hidrogén energiahordozóként való elterjesztését, különösen olyan iparágakban, ahol az elektrifikáció technológiai okokból nem kivitelezhető, mint például a magas hőigényű ágazatokban. A jogszabálytervezet lehetővé teszi egy országos hidrogén-gerincvezeték kiépítését, amely illeszkedik a délkelet-európai hidrogénfolyosó nemzetközi infrastruktúrájába, amely Magyarországon keresztül, Görögországból indulva, egészen Németországig húzódik. A módosítás továbbá kijelöli a hazai hidrogénrendszer-üzemeltetőt és meghatározza annak működési feltételeit, összhangban az uniós gázdekarbonizációs irányelv előírásaival.

Tisztelt Képviselők! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egyszerre szolgálja az uniós kötelezettségeink teljesítését és a magyar emberek érdekvédelmét, illetve

a fogyasztóvédelem erősítését, a piacunk rugalmasságának fokozását, valamint hosszú távon a zöldátállás és a hazai energiaszuverenitás további erősítését. Ezért kérem a tisztelt képviselőket, hogy a magyar fogyasztók védelme érdekében hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal és a végén majd szavazatukkal is támogassák ezen törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felhívások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szeberényi Gyula képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló T/11418. számú törvényjavaslat elsődleges célja az uniós jogból eredő kötelezettségek teljesítése és a jogharmonizáció. A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXVI. törvény módosításának célja a 2018/2001. és a 2019/944. számú irányelvnek az uniós villamosenergia-piac szerkezetének javítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2024. június 13-ai 2024/1711. európai parlamenti és tanácsi irányelvvel kapcsolatosan a villamosenergia-ágazatot érintő egyes jogharmonizációs kötelezettségek teljesítése.

Az irányelvvel összefüggésben a módosítás további célja a felhasználók és rendszerhasználók jogainak erősítését szolgáló kiegészítések beépítése a törvénybe. Így például kimondásra kerül az, hogy a határozott időre kötött, fix árat tartalmazó villamosenergia-vásárlási szerződést kötő felhasználó sem zárható ki a rugalmassági szolgáltatásokban való részvételből. A hálózathoz való csatlakozási eljárás transzparenáciájának növelése érdekében a hálózati engedélyes feladatává válik, hogy a csatlakozási igényt bejelentőt a folyamat haladásáról, státuszáról rendszeresen tájékoztassa. A jogszabály kimondja, hogy a rendszerhasználó választása esetén az elosztó köteles a digitális eljárást biztosítani a csatlakozási folyamat során, és hogy tartózkodni köteles különösen az energiaközösségekkel szembeni hátrányos megkülönböztetéstől.

Tisztelt Ház! A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosítása is szükséges az energiaszuverenitás fokozása és a fosszilis energiahordozók csökkentése érdekében, hiszen a jövőben fokozatosan teret fog nyerni a megújuló alapon előállított hidrogén. Ezt az energiahordozót ugyanis jól tudják majd hasznosítani azon iparágak, melyek zöldítése technológiai okokból nem oldható meg elektrifikációval. Ilyenek tipikusan a magas hőigényű iparágak, ezért a hidrogén-gerincvezeték kiépítése elengedhetetlen a hazai ipari szereplők megfelelő ellátásához. Az európai gerincvezeték-hálózat egyik ága, a délkelet-európai hidrogénfolyosó fog áthaladni Magyarországon; ahogy

államtitkár úr is mondta, Görögországból indul és Németországban végződik. A hazai hidrogén-gerincvezeték építéséhez és üzemeltetéséhez szükséges a hidrogénrendszer-üzemeltető kijelölése.

A szállítási hálózat üzemeltetésének feltételrendszerét és a kijelölés módját határozza meg a földgázellátásról szóló törvény módosítási javaslata. A módosítási javaslat összhangban van a gázdekarbonizációs irányelv előírásaival is.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország energiaszuverenitása úgy erősíthető meg, ha a magyar családok és vállalkozások igényeit minél nagyobb arányban az országhatáron belül kitermelt nyersanyagokkal, saját erőműveinkben előállított energiával szolgáljuk ki. A nemzetközi energiaválság miatt még sürgetőbbé vált feladat teljesítésében, az importkitettségek csökkentésében több fontos előrelépést tettünk tavaly. 2024-ben földgázban megközelítette az 1,9 milliárd köbmétert, kőolajban pedig meghaladta az 1 milliárd tonnát a belföldi lelőhelyeken kitermelt energiahordozók mennyisége. A 2023-as 1 milliárd 765 millió köbméterrel szemben tavaly 7,3 százalékkal többet, 1 milliárd 893 millió köbméter gázt hoztak felszínre Magyarországon. A belföldi fogyasztást a korábbi 10-11 milliárd köbméterről az elmúlt években nagymértékben, 8,5 milliárd köbméterre tudtuk leszorítani. A hazai szükségletek és a kimagasló kapacitású gáztárolóink maximális készletmennyisége közötti különbséget a bővülő kitermelés révén túlnyomórészt hazai forrásból fedezhető.

Az energiabiztonság nem csupán gazdasági kérdés, hanem egyben stratégiai és nemzetbiztonsági ügy is.

(14.40)

Ennek kulcselemei az atomenergia, a megújuló energiaforrások és a földgázellátás stabilitása.

A pontos számokat tekintve a nemzetközi energiaválság előtti utolsó évben, 2021-ben 11,2 milliárd köbméter földgáz fogyott Magyarországon. A felhasználást azóta mintegy negyedével sikerült visszaszorítani. A jelentős megtakarítás a 2024. év adataiból is kimutatható. A földhő hasznosításának felfutása 2035-ig 1-1,2 milliárd köbméter földgáz kiváltását eredményezheti környezetkímélő alternatívával.

Magyarország földgázfogyasztása az utóbbi években jelentős átalakuláson ment keresztül. Az ipar és a háztartások energiaellátása számára továbbra is kulcsfontosságú a földgáz, de az energiahatékonysági intézkedések és az alternatív források térnyerése miatt a fogyasztás csökkenő tendenciát mutat.

A hosszú távú szerződések és az új beszerzési útvonalak, például az LNG-terminálok és a közép-ázsiai források hozzájárulnak Magyarország energiafüggetlenségének növeléséhez. A cél az, hogy a földgáz szerepe fokozatosan csökkenjen, és helyét minél inkább a nukleáris energia, valamint a megújuló források vegyék át. Ehhez szükség van az energiahatékonyság javítására, az

épületek korszerűsítésére, valamint a hazai biogáz- és hidrogénprojektek fejlesztésére is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek ismeretében úgy vélem, hogy a törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák annak elfogadását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt gondoltam, hogy egy ilyen törvényjavaslat tárgyalása során, amikor kifejezetten az ember egy szakmai vitára készül, akkor államtitkár úr nem azokkal a szokásos fideszes bevezető mondatokkal indítja a megszólalását, amiket itt hallottunk öntől. Önnek sikerült egy ilyen, egyébként az uniós jogelvet átültető törvényjavaslat kapcsán is brüsszeleznie, illetve támadásokról beszélnie Magyarországgal szemben. Még szerencse, hogy utána a szakmai részben kénytelen volt elmondani, hogy Magyarország az Európai Unió tagja, és mint ilyen, teljesítjük egyébként a kötelezettségeinket.

Ezen kis kitérő után engedjék meg nekem, hogy rátérjek akkor a konkrét törvényjavaslatra. Nem fogom most már harmadszor ismételni államtitkár úr és a Fidesz vezérszónoka után, hogy mely törvényjavaslatokat is módosítja ez a törvénymódosítás. Annyit azért engedjenek meg nekem, és igazából erről fog szólni az én felszólalásom, hogy akkor, amikor önök nagyon átfogó és nagyon nagy területet felölelő törvényeket módosítanak, így például a villamos energiáról szóló törvényt, a földgázellátásról szóló törvényt, sőt a villamos energiát 2020-ban a CLXXVI-os törvénnyel módosított törvény kapcsán, vagyis amikor ezeket megindítják, és idehozzák a tisztelt Ház elé, akkor azt gondolom, hogy ez alkalmat adott volna arra önöknek, hogy a kormány tényleg érdemben lépjen a fogyasztók érdeke védelmében, csökkentse Magyarország energiafüggőségét az orosz energiától, támogassa a szél- és a napenergia felhasználásának elterjedését hazánkban.

Ahogy ezt a DK több országgyűlési határozati javaslatban benyújtotta már ide, a tisztelt Ház elé, ezeket a javaslatokat önök rendre a Törvényalkotási Bizottságban elkaszálták, tehát még ide, az Országgyűlés elé sem engedték, hogy tényleg a magyar fogyasztók érdekében a védelmében, a biztonságos energiaellátás megteremtésének érdekében vitatkozni lehessen itt. Így ezt az alkalmat ragadom meg, hogy néhány fontos tételét ezeknek a határozati javaslatoknak a plenáris ülésen ismertessem.

Azt javasoltuk, hogy az Országgyűlés a fogyasztói jogvédelem megerősítése, a transzparens és igazságos energiapiaci működés, a szolgáltatók elszámoltathatóságának növelése, az energiaellátás megbízhatóságának

és minőségének javítása, a fenntartható és fogyasztóbarát energiafelhasználás elősegítése érdekében a következő határozatokat hozza. Hívja fel legelőször is a kormányt, hogy hozza létre az energiafogyasztó-védelmi szolgálatot. Ez minden magánszemély és közületi előfizető számára biztosította volna a panasztétel lehetőségét az energiaszolgáltatással, energiaellátással kapcsolatos jogsérelmek esetében, mégpedig oly módon, hogy ez az energiafogyasztó-védelmi szolgálat ezeket a panaszokat személyesen, írásban és e-mailben is fogadni tudta volna. Ennek az energiafogyasztó-védelmi szolgálatnak a feladata lett volna, hogy indítson vizsgálatokat, valamint vizsgálja az energiaszolgáltatók tevékenységét a fogyasztók védelme érdekében. Ez az energiafogyasztó-védelmi szolgálat jogosult lehetett volna kötelezni a szolgáltatót a fogyasztó számára kedvezőtlen döntések megváltoztatására, valamint ezeknek a határozatoknak a be nem tartása esetén szankciókat, bírságokat szabhatott volna ki, és az érintett fogyasztókat kártalaníthatta volna.

Azt javasolta szintén a Demokratikus Koalíció, hogy az áram- és gázszolgáltatókkal közösen dolgozzon ki a kormány egy egységes számlaformátumot, ennek a szabályait dolgozza ki, biztosítva azt, hogy a valós energiafogyasztási adatok után fizessenek a fogyasztók, és egyértelműek és átláthatók legyenek ezek a számlák.

Kötelezte volna a DK az áram- és gázszolgáltatókat az alapidíjak megszüntetésére és a fogyasztásárhoz való számlázásra való áttérésre.

Az áram rendszerhasználati díját 2025. január 1-jei szinten javasoltuk - természetesen még tavaly -, hogy fagyassza be a kormány, és a további rendszerhasználati díjak emelésére csak átlátható módon, az igazolt költségek alapján kerülhetett volna sor.

A DK álláspontja szerint a magyar energiafogyasztók védelme széles körű reformot igényel, az elmúlt évek tapasztalatai rávilágítottak arra, hogy az energiaellátással kapcsolatos panaszok kezelése, a számlázás átláthatósága és a szolgáltatók ellenőrzése nem megfelelő módon történik. Az energiaárak alakulása és az ügyfélszolgálati problémák tovább növelik a fogyasztók kiszolgáltatottságát, amely rendszerszintű megoldást igényel.

Önök ezeket a javaslatainkat még ide, a tisztelt Ház elé sem engedték behozni.

Tisztelt Ház! Már 2022-ben javasoltuk, hogy csökkentse a magyar kormány az orosz energiától való függőségünket. Míg az Európai Unió és tagállamai az orosz nyersanyagimportot kiváltó intézkedések sokaságát jelentették be, Magyarország egyedüli országgént nem változtatott a fennálló helyzeten; teszem hozzá: azóta sem.

Akkor, 2022-ben azt javasoltuk, hogy a kormány ismertesse meg az Országgyűléssel, milyen lépéseket kíván tenni az energiafüggetlenség elérése érdekében; ismertesse, hogy mikorra kívánja az ország energiafüggetlenségét elérni. Azt javasoltuk, hogy kezdjen konzultációba a kormány az Európai Unió tagállamaival a

közös gázbeszerzésről. Kezdje meg minden olyan kapcsolódási pont és vezeték megépítését, ami hazánkat jobban integrálná az Európai Unió gáz- és árampiacába. Bővítse a kormány a szél- és napenergián alapuló beruházásokat, illetve kezdje meg a napenergián kívül más alternatív, fenntartható energiaforrások beruházásait is. Ahogy az előbbi javaslatunkat, úgy ezeket is önök leszavazták.

Tisztelt Ház! Ez a törvényjavaslat ismét egy elszálasztott lehetőség arra, hogy korrigálják az elmúlt 15 év kormányzati bűneit. De önök most sem élnek ezzel a kínálókozó lehetőséggel - lelkük rajta. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Aradszki András képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy európai uniós szabályozás következtében került a Ház elé, amelynek az a lényege, hogy deregulációs és jogharmonizációs kötelezettségeket hajtson végre a jogalkotó, és biztosítsa bizonyos kapcsolódó fogalom meghatározások tisztázását, például a végső menedékes, aktív felhasználó és a villamosenergia-megosztás.

(14.50)

Úgy gondolom, hogy maga a törvényjavaslat egy szakmailag kiérlelt és az adott helyzethez kellő módon igazodó javaslat, amely fogyasztóvédelmi szempontból is igyekszik tisztázni, illetve orvosolni azokat a hiányosságokat, amelyek esetleg fennállnak. Így például azt, hogy a határozott időre kötött, fix árat tartalmazó villamosenergia-vásárlási szerződést kötő felhasználó sem zárható ki a rugalmassági szolgáltatásokban való részvételből.

De az is fontos eredménye, hogy megfelelő reakciót is biztosít a fogyasztó részére például azzal az eszközzel, hogy a hálózati engedélyes feladatává vált, hogy az adott csatlakozási igény-bejelentőt folyamatosan tájékoztassa az adott folyamat státuszáról, és rendszeresen közölje azt, hogy hol tart maga a csatlakozási eljárás és az igény teljesítése. Azt gondolom, hogy ezek mind részletkérdések - fontos részletkérdések -, de alapvetően hozzájárulnak ahhoz a célhoz, amit egyébként a magyar energiapolitika már 2010 óta a sajátjának tekintett. Emlékszem rá, amikor az első ciklusban elfogadtuk az energia-irányelvet, helyesebben stratégiát: akkor is azt mondtuk, hogy az első lépéseket meg kell tenni. Azt a szót használtuk, hogy függetlenedjünk a függőségtől.

Ha végignézzük az elmúlt évtizedek eredményeit, akkor azt kell mondanom, hogy egyre jobban teljesítjük

ezt a 2010-ben vagy '11-ben megfogalmazott célt, amit az akkori energiastratégia alkalmazott, mert egy nagy fordulat állt be az energiafelhasználásban Magyarországon. Egyrészt tudjuk teljesíteni azokat az elvárásokat, amelyeket az Európai Unió - nagyon helyesen - előírt a tagállamok részére, hogy meghatározott százalékban megújuló energiaforrásokat felhasználva biztosítsák a fogyasztók, benne az ipar és a lakosság energiaigényét.

De hozzá kell tennem azt is, hogy elindult egy olyan folyamat, hogy Magyarország a szénhidrogénpiacon is aktívabban tudjon részt venni. Emlékezzünk: 2010-ben földgáz tekintetében két határkeresztező vezeték volt Magyarországnak. Az egyik jött Ukrajnából Magyarországra áramló gázzal, a másik jött Ausztriából, szintén Magyarországra áramló gázzal. Ehhez képest a függetlenségünk biztosítása érdekében ma már több határkeresztező vezeték van mind a két esetben a visszavezetés kapcsán, tehát Magyarországról Ausztriába is lehet gázt szállítani, és Ukrajnába is lehet Magyarországról.

Emellett elkészült a magyar-szlovák vezeték; a Török Áramlat részeként elkészült a szerb-magyar vezetékszakas; elkészült a román-magyar vezetékszakas; és elkészült a horvát-magyar vezetékszakas. És tudomásom szerint Szlovénia részéről is nyitottság van, illetve azt hiszem, már el is kezdődött a szlovén-magyar gázvezeték előkészítése. Ezt azért fontos aláhúzni, mert földgáz szempontjából ez biztosítja a függetlenedésünket a kizárólagos beszállítóktól, és ezáltal - a piac remélhető előnyét is élvezve - a gáz területén is csökkenni tud a beszerzési ár.

Természetesen vannak olyan körülmények, rajtunk kívül álló körülmények, amelyek a földgáz árát befolyásolják. Ezt mintegy orvoslandó és tompítandó meg kell említenem, hogy 2014-18 között az akkori energetikai vezetés egyszerűsítette a földgáz szénhidrogén-kutatási koncessziók eljárását, és ennek következtében a koncessziók szempontjából nyitottabbá tette a magyar piacot. Milyen eredménnyel járt? Azzal az eredménnyel járt, hogy azokon a területeken, amelyek akkor megkutatásra kerültek, az elmúlt időszakban mind földgázban, mind pedig kőolajban is saját forrású, saját kitermelésű energiacsomag kerülhet a magyar rendszerbe, ami szintén egy nagyon fontos siker.

Mindemellett elindult a megújuló energiák felé fordulás is, és ennek egyik nagyon fontos eleme a napenergia fokozottabb felhasználása. Ma már ott tartunk, hogy a napenergia szempontjából teljesítettük azokat az elvárásokat, amelyeket egyébként az Európai Unió számunkra előírt. Chile és Görögország után Magyarország az egyik legaktívabb a fotovoltaiikus energia termelésében, és az ipari naperőművek kapacitása 4204,3 megawattra nőtt. A háztartási méretű napelemes rendszerek száma 2021-hez képest 296 ezer. Tehát azt kell mondanom, hogy azokat az alappontokat, azokat a stratégiai kiindulópontokat, amelyeket az energiaellátásunk függetlenedéséhez vezethetnek, az elmúlt 15-20 évben a kormány meglépte.

És biztosíthatom önöket, hogy ez az előttünk lévő törvényjavaslat is egy jelentős előrelépést tartalmaz ebben a kérdésben, amikor egy szintén fontos alternatív energiaforrás infrastrukturális hozzáférési lehetőségét biztosítja. Gondolok itt a hidrogénirányelvhez kapcsolódó vezetékiépítési elképzelésekre, ezek dicsérendők és üdvözlendők. Annak idején mindenki, de elsősorban az ellenzék, nem azt mondom, hogy szidalmazta, de ellenezte, mondjuk, a határkeresztező vezetékek létesítését, és lám, most ez biztosítja azt, hogy Magyarország például a földgázellátás tekintetében függetlenebb és a különböző kilengésekkel szemben biztosítottabb legyen.

Én úgy gondolom, hogy ez a törvényjavaslat, amely például a hidrogénvezetékek megépítését, azok ütemezését és azok működtetését tartalmazza, szintén az energiaellátásunk biztonságát és még hatékonyabb felhasználását szolgálja. Megjegyzem, az is egy nagyon fontos eredmény, hogy több nukleáris energiát termelő országgal összefogva az energiával kapcsolatban sikerült elérnünk az Európai Uniónál, hogy az atomerőműből származó áram is a megújuló források közé számítható. Ez megint egy fontos hozzáadott értéket ad az energiafelhasználásnak, különös tekintettel a hidrogén előállítására és szállítására, amely biztató energiaforrás lehet az ipar számára is és a lakosság meghatározott szegmensére is.

Azt gondolom, hogy ez a két jogszabály, illetve törvényt módosítás, ami előttünk van, összességében szolgálja azokat a stratégiai célokat, amelyek a magyar energiabiztonságot, az energiaellátást és a szuverenitásunkat támogatják. És ami a legfontosabb dolog, hogy segít megvédenünk a rezsicsökkentés értékeit; segít minket abban, hogy a magyar családok érzékelhetően kevesebbet fizessenek a háztartásukban használt gázért és villamos áramért, ami minden bizonnyal biztosítja a magyar jóléti intézkedések stabilitását.

Meg kell mondanom, hogy e tekintetben az Európai Unió többször indított támadást a rezsicsökkentéssel szemben. Az egyik 2014-18 között volt, rögtön, ahogy bevezettük, de azt sikeresen megvédtük még a Bíróság előtt is. És most is azon vannak, hogy különböző eszközökkel, mondvacsinált okokkal támadják a rezsicsökkentést, és sajnos ebben a magyar baloldal tevékeny szerepet, egyetértő bólogatást tanúsít.

Én úgy gondolom, hogy mindent összegezve és figyelemmel arra, hogy az energiaellátás biztonsága egy nagyon komplex, nagyon érzékeny rendszer, és a jogi szabályozás tekintetében is óvatosan kell hozzányúlni, hogy ez a rendszer működni tudjon és szolgálni tudja a magyar társadalom energiaellátását, ezeket a nagyobb célokat is figyelembe véve a benyújtott két törvényt módosítási javaslat megfelelő eszközöket alkalmaz a célok elérése érdekében. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabadi István képviselő úr,

aki vezérszónoki felszólalását az emelvényen mondja el. Megvárjuk, míg felérkezik. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A Mi Hazánk Mozgalom minden törvényjavaslatot alaposan áttekint, és így történt ez az előttünk fekvő energetikai tárgyú javaslatcsomag esetében is, ami alapvetően európai uniós jogharmonizációs kötelezettségek teljesítésére irányul.

(15.00)

Célja a megújuló energiaforrásokból előállított energia termelésének támogatása, a megújuló hidrogén elterjedéséhez szükséges szállítási infrastruktúra kiépítése, továbbá a földgázpiacot sújtó gazdasági búncselekmények ellen való fellépés és a földgázpiaci ügyletek nyomonkövethetőségének erősítése.

Tisztelt Országgyűlés! Az energiahatékonyságról szóló törvényjavaslat vitája során korábban már jeleztem, hogy a Mi Hazánk Mozgalom nem tartja helyénvalónak, hogy az Európai Unióban az energiapolitikát kritikátlanul a klímapolitikának rendelik alá. Példátlan mértékben épülnek szélerőmű- és naperőmű-kapacitások, teljesítményük azonban időjárástól függően változik, ezért szükség van kiegészítő erőművekre is. Ennek ellenére a fosszilis energiahordozók kiszorítása érdekében - látjuk - sorra kapcsolják le az atomerőműveket egyes országokban, valamint a fekete-szén- és barnaszén-tüzelésű erőműveket.

A Mi Hazánk Mozgalom többször hangsúlyozta már, hogy a hibrid energiapolitikát támogatja, melyben ugyanúgy helye van az atomenergiának, mint a megújuló energiaforrásoknak. Az energiafüggetlenség elérése a cél, mivel a túlzottan nagy mértékű importunk jelentős kockázatokkal jár.

Gazdasági szempontból hibának tartjuk, hogy az ország legolcsóbb áramát adó létesítményét, a Paksi Atomerőmű termelését fogják vissza azért, hogy ez idő alatt a gyakran jó minőségű termőföldekre épült ipari napelemparkok onthassák az áramot. Amikor nagyon süt a nap, és a Paksi Atomerőmű leállítása sem segít, a kormány a felesleges áramot szlovák és osztrák cégeknek exportálja, ami önmagában nem lenne gond. A múltkor a felszólalásomat követően államtitkár úr még meg is jegyezte, hogy az miért baj, ha a felesleget eladjuk - egyáltalán nem baj, sőt az egy normális dolog, hogy ha van feleslegünk, akkor azt adjuk el. De az már aggályos, hogy kevesebbet adjuk el, mint amennyibe kerül az előállítása, kvázi még mi fizetünk azért, hogy továbbadjuk - ezt kellene egy kicsit átgondolni.

Ráadásul még itt kell megemlítenem azt is, hogy havi 210 kilowattóra átlagfogyasztás alatt 36 forintot, afelett 70 forintot vernek a lakosság nyakába, miközben az áramot kilowattóránként 11-12 forintért megtermeli a Paksi Atomerőmű. Úgy gondolom, tisztelt

államtitkár úr, hogy az árképzésről is érdemes lenne egy külön erős vitát folytatni.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Országgyűlés! Amíg a hazai áramtőzsdén az energiát kilowattóránként átlagosan 15 forintért értékesítik, a napelemparkok üzemeltetőinek az adófizetők pénzéből 40-45 forintot fizetnek, vagyis kilowattóránként 25-30 forint felárat könyvelhetnek el. Az ipari felhasználók 2023-ban 35,1 milliárd forintot, 2024-ben a sokszorosát, már 144,3 milliárd forintot fizettek meg a megújulóenergia-termelők részére. Álláspontunk szerint a napenergia termelésével foglalkozó NER baráti kört egy fikarcnyit sem érdekli az éghajlat és a szén-dioxid-kibocsátás, csak az extraprofitért aggódnak.

Ami pedig az orosz gáztól való függőségünket illeti, miniszterelnök úr a 2022-es választások előtt azt ígérte a magyar családok számára, hogy a rezsicsökkentést az olcsó orosz gáz segítségével fogja majd megvédeni, melynek feltételeit az oroszokkal 2021. októberben évi 4,5 milliárd köbméter gáz szállítására megkötött hosszú távú megállapodás biztosítja. Ehhez képest 2022 júliusában a rezsicsökkentés korlátozásáról döntött, 2022. október végén pedig kénytelen volt elismerni, hogy az oroszokkal megkötött gázsz szerződés ára az európai tőzsdei árakhoz, mégpedig a holland TTF gáztőzsde áraihoz igazodik, és Brüsszelt okolta azért, hogy az oroszokkal nem lehetett fix áras szerződést kötni.

A miniszterelnök úr Vlagyimir Putyin orosz elnökkel 2022. február 1-jén megtartott közös sajtótájékoztatóján azt is kijelentette: nagyon közel kerültek a megállapodáshoz, hogy egymilliárd köbméterrel több legyen az éves garantált orosz gáz Magyarországon. Ez a megállapodás akkor minden bizonnyal nem jött létre, mert a 2022. július 13-án kihirdetett energetikai veszélyhelyzeti intézkedések között szerepelt 700 millió köbméter pótlólagos gáz beszerzése. A holland TTF tőzsdei jegyzések 2022. júniustól meredeken emelkedni kezdtek, és augusztusban tetőztek, amikor megawattóránként 340 eurót kellett fizetni a gázért. Ehhez nyilván hozzájárult az is, hogy a brüsszeli gázalku előírta a tagállamok számára, hogy 2022. október 1-jéig a gáztárolókat legalább az előző ötévi átlagos gázfogyasztás 35 százalékáig töltsék fel, ami a földgáz iránti keresletet és az árakat nyilván akkor sikeresen megnövelte sajnos.

A különleges földgázkészlet létrehozásáról a kormány 2022. július 21-én döntött, amely szerint a vásárlást 1,85 milliárd eurónyi hitelből finanszírozták. A 700 millió köbméter gáz beszerzése nagyjából 740 milliárd forintba került, ami köbméterenként ezer forint feletti árat jelent, miközben a holland TTF gáztőzsdén idén a legmagasabb ár is csak 250 forint/köbméter volt. Mivel a jogszabályi kötelezettség alapján a különleges földgázkészlet beszerzési ár alatt

nem értékesíthető, a kormány nem nyúl hozzá, különben nagyságrendileg 500-600 milliárd forintos pénzügyi veszteséget kellene realizálnia. Legutóbbi felszólalásom során szintén erről említést tettem. Erre államtitkár úr részéről olyan válasz jött, hogy mások a piaci és a biztonság szempontjából megtett intézkedések. Ez rendben van, csak akkor sem úgy kell beszerezni és megvásárolni az árut, amikor éppen a legmagasabb az ár.

Tisztában vagyunk azzal, hogy jelenleg az orosz gáz szállítása kizárólag a Török Áramlaton keresztül történik. Kérdésként merül fel ebben az esetben, hogy miért nem állapodtak meg 2022. februárban a plusz egymilliárd köbméter gáz beszerzéséről, és miért vártak a stratégiai földgázkészlet beszerzésével a betárolási időszakig, amikor köztudottan magasak voltak az árak, amit már említettem. Az energiahivatal adatai alapján a gáztárolókban 2022. júniusban az előző évekhez képest feleannyi gáz volt, ezért még az is érthetetlen, hogy akkor miért adtak el 500 millió köbméter gázt Szerbiának.

Tisztelt Képviselőtársak! Egyetértünk a törvényjavaslat azon céljával, hogy fel kell lépni a földgázpiacot sújtó gazdasági bűncselekményekkel szemben, javasoljuk azonban, hogy ne csak a kisfogyasztókra koncentráljanak, hanem vizsgálódjanak például a MOL és a Gazprom által alapított Panrusgáz Zrt. ügyletei körül is - érdemes lenne. A régi orosz gázsz szerződés esetében ez a cég végezte a földgáz értékesítést 1994-től egészen 2021. október 1-jéig, az új orosz gázsz szerződés aláírásáig. Nézzük: 2022. január 1-jével jogutód nélkül megszűnt, de még előtte, 2020-ban is 4,2 milliárd köbméter gázt adott el, árbevétele akkor 161 milliárd forint volt, 2021-ben csaknem 300 milliárd forint volt. Ez, tisztelt államtitkár úr, kidobott pénz, mert ez egy közvetítői költség, mondhatni, hogy egy közvetítői szolgáltatás volt. Ez a közvetítői szerep azért is érdekes, mert 2012 végétől 2021. januárig az MVM az egyetemes szolgáltatáshoz annyira olcsón jutott orosz gázhoz, hogy a gázszámlákon megjelenő rezsicsökkentett ár is magasabb volt, mint a piaci ár, tehát a lakosságot már ekkor is éveken át félrevezették. Ha már úgyis annyira érdekli a kormányt az árrés, nem ártana az orosz gáz esetében is tudni, hogy mi történt ezekkel az árkülönbözetekkel.

Tisztelt Országgyűlés! A hazai földgázkitermelés a fogyasztás mindössze 15 százalékát fedezi, és a fennmaradót orosz gáz biztosítja. Egyetértünk azzal, hogy csökkenteni kell az orosz gáztól való függőségünket, amit a kormány elsősorban hazai kitermelésű földgázzal, földhővel és biogázzal érne el. Az utóbbival kapcsolatban nagy kérdés, hogy lesz-e elég alapanyag, illetve mennyiért lehet előállítani egy kilowattóra energiát. Szeged határában 2012-ben adták át a Zöldforrás Energia Kft. biogáztermelőjét. Az üzem működése a kezdetektől fogva veszteséges az egyik fő alapanyag, a siló kukorica magas bekerülési költsége miatt.

Nézzük a hidrogénstratégiát! A kormány hidrogénstratégiáját illetően az az álláspontunk, hogy a

zöldhidrogén részét képezi, és a szereplők pontosan tudják, hogy a hidrogén a mai viszonyok között életképtelen. Az Egyesült Királyságban a zöldhidrogén a brit gázár 7-szeresébe és, tisztelt képviselőtársaim, az amerikai gázár 23-szorosába kerül.

(15.10)

A hidrogén előállítási költsége viszonylag magas a fosszilis tüzelőanyagokhoz képest. A hidrogéngáz erősen gyúlékony, és nagy nyomás alatt vagy folyékony formában kell tárolni, ami kihívást jelent a tárolás szempontjából. A hidrogéntekológia egy kényszer szülte energiatárolási mód a Mi Hazánk Mozgalom szerint, amit a túl sok napenergia miatt hoztak létre, de a hátrányai nagyobbak az előnyeinél. A hidrogén csővezetékes szállítási és töltőhálózati infrastruktúrájának kiépítése aránytalanul drága, ezért a Mi Hazánk Mozgalom ezt zászcútnak tartja.

Összességében: az energiaellátásban prioritást az atomenergiának, a geotermiának, a vízenenergiának és a hulladékhasznosításnak kell adni. Hiányoljuk azt, hogy a törvényjavaslat a megújulóenergia-források között nem foglalkozik például a geotermikus energiával, pedig kifejezett kormányzati szándék van, vagy kérdezem államtitkár urat, hogy volt-e ez a szándék, hogy 1,2 milliárd köbméter földgázt geotermiával váltanának ki, ami az éves hőfogyasztásunk 14 százaléka.

Hangsúlyozzuk továbbá, hogy biztonságunk és szuverenitásunk érdekében fel kell készülnünk a fosszilis energiahordozók környezetbarát hasznosítására. Magyarországon csak fosszilis energiaforrásokból rendelkezünk elegendő tartalékkal, ami akkor is igaz, ha a megújulóenergia-forrásaink jelenlegi 13 százalékos részesedését 5-10 éven belül megkétszerezjük.

Kérem, tisztelt államtitkár úr, engedje meg, hogy a fogyasztóvédelemmel kapcsolatosan csak annyi megjegyzést tennék, és ez azért sok mindent elárul, a törvénymódosítási javaslatban erre utaló vagy ezt javító megoldást nem találunk, hogy például nagyon sok panasz érkezik a lakosság és kisvállalkozók részéről is a Mi Hazánk Mozgalomhoz, és meg is mutatták, hogy az MVM például egy 4 ezer forintos számlára 16 ezer forintos úgynevezett behajtási költségátalányt számít fel egynapos fizetési késés miatt. Tehát ha fogyasztóvédelemről beszélünk, akkor erre is elég erősen oda kellene figyelni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettőperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Megkérdezem, hogy további felszólalási lehetőséggel kíván-e valaki még élni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem, államtitkár úr kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a képviselői hozzászólásokat. Engedjék meg, hogy röviden reagáljak az egyes pontokra!

Én azt gondolom, hogy nagyon fontos aspektust említett Szeberényi képviselő úr, amikor arról beszélt, hogy Magyarország gázfogyasztása hogyan alakult, mennyivel csökkent, illetve mennyivel növekedett a belföldi termelésünk, ugyanis ez pont arra ad választ, amit Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony is kérdezett, hogy hogyan csökkentjük a kitétségszintünket. Pontosan ez az egyik útja, hogy csökkentjük a fogyasztást, növeljük a hazai kitermelést, így sokkal kevesebbet kell importálnunk, az importkitétségszintünk jelentősen lecsökken.

Itt a fogyasztás tekintetében egy több mint 1,5 milliárd köbméteres csökkenésnek lehettünk tanúi az elmúlt időszakban, és sikerült azt a kedvezőtlen trendet is megállítanunk, hogy Magyarországon a földgázkitermelés folyamatosan csökken az előregedő gázmezők miatt, és most már odajutottunk, hogy már elértük az 1,9 milliárdos kitermelést, ami abszolút egy trendfordulót mutat. Az a célunk, hogy a 2 milliárd köbmétert is elérjük már ebben az évben, úgyhogy emiatt nagyon sok új beruházást látnánk szívesen Magyarországon, egy új bányajáradék-rezsim is fogja ezt segíteni.

Meglepődtem, amikor képviselő asszony a fogyasztóvédelmi kérdéskört, illetve amit a brüsszeli kommentjeim, észrevételeim kapcsán reagált. Ez pont öntől nagyon meglepő, ugyanis amikor önök voltak kormányon, akkor több mint tízszer emelkedett a gáz, illetve az áram ára. Akkor ezek szerint a fogyasztóvédelem kérdésköre nem volt annyira fontos. Pontosan emiatt kellett bevezetnünk a rezsivédelmet, ami, köszönjük szépen, azóta is nagyon-nagyon jól működik és bevált, és alapvetően ez az egyik legfontosabb fogyasztóvédelmi intézkedésünk, az, hogy minden magyar lakos számára megfizethető az energia. Ezt önök is folyamatosan támadták, illetve Brüsszélből most kaptunk frissen egy támadást. Kaptam hatvan napot, hogy válaszoljak a rengeteg kérdésre, holott amúgy már minden választ évekkkel ezelőtt megküldtünk, de állunk mindenfajta vita elé a rezsivédelem kapcsán.

Az energia fogyasztóvédelmi szolgálata kapcsán szeretném képviselő asszonyt tájékoztatni arról, hogy ez létezik, úgy hívják, hogy Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal. *(Gy. Németh Erzsébet: Ne vicceljünk!)* A hivatal nagyon sok panaszt vizsgál, nagyon sok panaszt kezel. Én azt gondolom, hogy természetesen mindig lehet a fogyasztóvédelmi ügyekben előrelépni, emiatt is módosítunk most a törvényeken, de alapvetően erre van egy meglévő jogi struktúra, egy meglévő, tőlünk független hivatal, amely közvetlenül az Országgyűlésnek felel mint önálló szabályozó szerv. Úgyhogy javasolom, nyugodtan tessék megkérdezni az energiahivatalt is közvetlenül erről a kérdéskörrel. Nagyon sokat foglalkoznak ezzel a témakörrel.

Amikor arról beszélünk, hogy hogyan lehetne a kiterjesztésünket csökkenteni, akkor szeretném tájékoztatni a képviselő asszonyt, hogy nem véletlen nem vettük fel ezeket a kezdeményezéseket, ugyanis ezek már mind történnek: szélenergia, napenergia.

Kezdjük a napenergiával! A legfrissebb hírünk: 2024-ben az egész világon Magyarországon termeltek a legtöbb villamos energiát napenergia tekintetében, elsők vagyunk globálisan. Úgyhogy azt számunkérni rajtunk, hogy a napenergia területén nem léptünk föl elég proaktívan, ez egyszerűen nem igaz, elsők vagyunk, nem csak Európában, a világon, beelőztük a görögöket, beelőztük a chileieket. Több napelem van most Magyarországon a hálózathoz csatlakoztatva, mint a csúcsfogyasztásunk. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon nagy eredmény, mert ez azt jelenti, hogy ha süt a nap, akkor teljesen el tudjuk magunkat látni a hazánkban megtermelt, nagyon olcsón előállított villamos energiával. Ez egy roppantul jó hír. *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)*

A szélenergia esetében ugyanez a helyzet. Egy vagy két éve volt, pontosan önök szavazták meg azt a törvénymódosítást, mindenki ebben a Házban, hogy módosítsuk a szélszabályozást, és újra lehessen szélparkokat építeni Magyarországon. Ez megtörtént. Most már a különböző beruházók mérik föl a széltérképeket, hogy hova lehet telepíteni, és ezek a beruházások is meg fognak indulni. *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)* Úgyhogy ugyanebbe... Megszűnt, önök szüntették meg ezeket a szabályokat. *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)* Csak tájékoztatom, hogy ezek megtörténtek, nem kell már új kezdeményezéseket benyújtani.

Más alternatívák: szó volt itt a geotermiáról, Szabadi képviselő úr is megemlítette a geotermiát. Ez azért nincs ezekben benne, mert erről is önök már szavaztak két éve, erről a kérdéskörrel. *(Gy. Németh Erzsébet: A másik irányba...) Igen, oda is próbálom, csak nagyon ki kell fordulnom. (Szabadi István felé:)* Önök egyetértettek azzal a törvényjavaslatunkkal, ami alapján a geotermia engedélyeztetését leegyszerűsítettük jelentősen, és innentől egy egyablakos ügyintézéssel lehet az összes engedélyt elindítani. Ez azt jelentette, hogy az elmúlt években a megszokott négy-öt engedélykérelem helyett már több mint 120 darab engedélykérelem beérkezett Magyarországra. Ezek a beruházások folynak Magyarországon, ezek kutatási engedélyek, természetesen ezeket le kell folytatni, és majd kiderül, hogy ott milyen potenciál van. De tudjuk, hogy van potenciál, mert Magyarországon már több város nagyon jelentős arányban használja a geotermiát.

Az általunk kidolgozott földhőhasznosítási koncepció pontosan ezt mondja, szeretnénk akár 1 milliárd köbméter gázt kiváltani a geotermiával. Ezzel kapcsolatosan, ha még várnak egy-két hetet, akkor a Jedlik Ányos-programban egy nagyon komoly pályázati program el fog indulni, ami ezt pénzügyileg is fogja támogatni, nem csak szabályozási oldalról.

Úgyhogy én azt gondolom, az, hogy felvettük a geotermiát az uniós elnökségünk napirendjére, először az Európai Unió életében, és nálunk konkrét jó példák vannak, nagyon hitelesen tudjuk azt mondani, hogy Magyarországon a geotermia előtt nagyon szép jövő áll.

Az orosz gázimportot hogyan tudjuk még csökkenteni? Nem úgy, hogy előírjuk, hogy most kevesebbet fogunk behozni. Mi van helyette? Az atomenergia mindenféleképpen nagyon fontos, ha nincs atomenergia, akkor rendkívül módon meg kellene növelnünk a gázfogyasztásunkat, ezért indítottuk el a Paksi Atomerőmű üzemidő-hosszabbítását, és ezért lenne az is nagyon fontos, hogy a Paks II. erőmű minél hamarabb üzembe tudjon állni.

(15.20)

Képviselő asszony említette a vezetéseket. Köszönjük szépen, minden vezeték kész, úgyhogy nem tudom, milyen vezetékre gondol még konkrétan képviselő asszony, majd szívesen venném. Minden vezetékünk elkészült, az összes interkonktor elkészült. Ahol probléma van - és gondolom, erre gondolt képviselő asszony -, az nem nálunk van, hanem a szomszédos országokban. Vannak szűkületek, és ezek miatt nem tudunk nagy mennyiségű alternatív gázt behozni Magyarországra, mert sajnos Romániában, illetve Bulgáriában olyan szűkületek vannak, amelyek ezt megakadályozzák. A mi oldalunkon minden beruházás készen áll ahhoz, hogy be tudjunk fogadni nagyobb mennyiségű gázt.

Forrásoldalon nagyon sok mindent tettünk szintén. Nem tudom, lehet, hogy elkerülte képviselő asszony figyelmét, hogy 5 százalékos részesedést vettünk a világ legnagyobb gázmezőjében, a Şah Deniz-mezőben Azerbajdzsánban, ami egy nagyon-nagyon jelentős gázforrást jelent Magyarországnak, feltéve, hogyha elkészülnek azok a beruházások útközben, hogy az a gáz ide is tudjon jutni. Amúgy addig is legalább egy nagyon jó pénzügyi hedge pozíciót jelent, hogy ha felmennek a gázárak, akkor legalább valami bevételhez is jut a magyar állam azzal, hogy birtokol egy ilyen nagy mennyiségű gázt. De szeretnénk, ha ez nemcsak egy pénzügyi befektetés lenne, hanem hogy ez a gáz be tudjon jönni Magyarországra. Emellett szerződést kötöttünk az azeri gázársasággal, a SOCAR-al, a BOTAS-szal, közben Romániában folyik a Neptun Deep-mező kifejlesztése, illetve a horvátok bővítik az LNG-termináljukat, úgyhogy ezeket is szeretnénk természetesen mind használni, azonban a szűk keresztmetszetek nem nálunk vannak, hanem a szomszédos országokban.

Úgyhogy emiatt én azt gondolom, hogy azt a szemünkre vetni, hogy infrastrukturális beruházások nem készültek el, ez egyszerűen nem igaz. Minden készen van. Az igaz, hogy a szomszédos országokban még nagyon sok ilyen fejlesztésre lenne szükség, és nagyon örülnénk, ha erre amúgy európai uniós források is számukra elérhetőek lennének. Itt nem rólunk

beszélünk, hanem az ő beruházásairól, mert sajnos a földgáz még továbbra sem tud európai uniós forrásokhoz hozzájutni, pedig ellátásbiztonsági és diverzifikációs szempontból nagyon sokat jelentene ez számunkra.

Amit még szeretnék kiemelni, hogy emellett még említette képviselő asszony a rendszerhasználati díjak kérdéskörét. Hát, sajnos a rendszerhasználati díjak azt tükrözik, hogy milyen költséggel működik Európában a villamosenergia-hálózat. Most, hogy van nagyon sok megújulóenergia-termelő létesítményünk, teljesen át kell szabni az egész rendszerünket, mert nem pár nagy erőmű termel, hanem több százezer kiserőmű táplál be, illetve szív le a hálózathoz. Ezek a beruházások már három éve történnek, 160 milliárd forintos fejlesztési programunk van, már nagyon sok átadón voltam én magam személyesen is. Természetesen ez nem elég, folytatni fogjuk ezeket a programokat. *(Gy. Németh Erzsébet: És a rendszerhasználati díjak?)*

A rendszerhasználati díjak tekintetében pedig nagyon fontos az, hogy elektrifikáció történjen, ugyanis akkor fogjuk tudni a rendszerhasználati díjakat is kordában tartani. Ami a jó hír, hogy ebből semmit nem érzékelnek a lakosok, ugyanis a rezsivédelem védi őket, úgyhogy a 36 forintban benne van a rendszerhasználati díj is, az áfa is, az elektron ára is, minden benne van, őket nem terheli több költség.

Szabadi úr pedig említette, hogy 36 forint a rezsivédelem, a sávhatár alatti rezsivédett ár, 70 forint felette, és ehhez képest 11 forinton állítja elő Paks az áramot. Ez nagyon jó, csak Paks teljesen más profilban állítja elő az áramot, mint ahogy azt mi fogyasztjuk. Paks magában nem elég, kellenek új erőművek, több erőmű, ami még hozzátermel Pakshoz, és ezek viszont drágábban állítják elő a villamos energiát.

Azt elárulom képviselő úrnak, hogy ha nem lenne rezsivédelem, akkor 100 forint fölött lennénk. Ha mindent ráteszünk - rendszerhasználat, áfa -, minden egyéb tételt rátennénk, 100 forint fölött lennénk az árakkal. Úgyhogy még a sávhatár feletti ár is egy nagyon-nagyon kedvezményes ár, annak ellenére, hogy a Paksi Atomerőmű már amúgy sem 11 forintért, mert annál drágábban termel, de alapvetően jóval olcsóbban termel, mint sok más, például gáztüzelésű erőmű. De sajnos a rendszerhez azokra is szükség van, különben nem fogjuk tudni a fogyasztói igényeket, a változó fogyasztói igényeket kielégíteni.

Említette még képviselő úr a hidrogént. Teljesen egyetértek képviselő úr szavaival abban, hogy azért ez még egy kialakulófélben lévő iparág. Én azt gondolom, hogy ez is egy opció lehet. Nem ez lesz az az energiahordozó, amely minden problémánkat meg fogja oldani, viszont jó eséllyel ez is része lesz majd az energiamixnek, amit ön is említett, hogy egy kiegyensúlyozott hibrid energiamix. Jelenleg igen, még drága a hidrogén, viszont Magyarországon jelenleg pár pilot projekttel már mi is rendelkezünk.

Ön is említette, hogy nagyon nehéz a hidrogént tárolni. Pont egy ilyen hidrogéntárolási pilot programunk

van Kardoskúton, hogyan lehet régi, kimerült földgázmezőkben eltárolni a hidrogént. Az az igazság, hogy csinálhatnánk azt, hogy nem csinálunk semmit, de ez nem a jó út, ugyanis sajnos már most is van, a mostani földgázhálózatunkban hidrogén, mert beáramlik, bekeverik a földgáz mellé. Mások ezt már csinálják, össze vagyunk kötve az egész európai rendszerben, és emiatt igenis már most is van valamennyi minimális hidrogén a magyar hálózatban. Úgyhogy azt csinálni, hogy mi ezt nem is szabályozzuk, ez nem a jó stratégia, mert ez nélkülünk is történik, és a végén még inkább biztonsági kérdéseket vet fel az, hogy nálunk nincsen erre semmilyen szabályozás, úgyhogy ezért szeretnénk szabályozni a hidrogént. Egyetértek, hogy még talán egy kicsit túl korai szakaszban vagyunk, nem erre kell most alapvetően fókuszálnunk, de ne zárjuk ki azt, hogy része lesz majd egy kiegyensúlyozott energiamixnek a jövőben a hidrogén.

Alapvetően képviselő úr is említette a napelemeket, ugye, én is mondtam, hogy nagyon nagy kapacitásokkal rendelkezünk. Én azt gondolom, ez egyrészt jó, másrészt viszont innentől a tárolásra kell fókuszálnunk, mert ha ezt a többletenergiát el tudjuk tárolni, akkor nagyon-nagyon sokat nyert már a hazai rendszer, ugyanis a szinte ingyen megtermelt napenergiát eltároljuk azokra az órákra, amikor amúgy drága az energia, amikor nem süt a nap. Ezért kell a tárolásra most nagy hangsúlyt fektetnünk.

Ezek a programok is elindultak Magyarországon. 2022-ben még nulla megawattnyi tárolókapacitással rendelkezünk Magyarországon, most már 50 megawattnyi tárolókapacitással rendelkezünk, és 2026 nyarára több mint 500 megawattnyi tárolókapacitással fogunk rendelkezni. Én azt gondolom, ez nagyon fontos. Természetesen még ez sem elég, ennél is több kell, de elindult ez a folyamat is, és a kettőt együtt, a zöldenergia-termelést és -tárolást kell párhuzamosan fejlesztenünk, és emellett pedig oda kell figyelniünk az időjárás-független energiatermelő lehetőségekre, a geotermiára.

A biogáz kapcsán, igen, van sok kérdés. A megtérülés egy nagy kérdés. Pontosan emiatt indítottuk el a Jedlik Ányos energetikai programban a biogáz- és biometántermelés-támogatási programot egy 40 milliárd forintos keretösszeggel, hogy segítsük, hogy megtérülők legyenek ezek a beruházások ezzel az állami támogatással. Úgyhogy ezek sem fogják megoldani magukban Magyarország ellátási, illetve szuverenitási helyzetét, de kis elemek ebben a kirakós játékban, amelyek szintén csökkenthetik az ország földgázkitettséget.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ezeken a területeken haladunk előre. Értelemszerűen egy nagyon nagy alrendszerrel beszélünk, amikor az energetikáról beszélünk. Egyik napról a másikra nem lehet teljesen új technológiákat behozni, de azon vagyunk, hogy ez az energiaátmenet megtörténhessen, és természetesen a hazai energetika kitettsége csökkenjen, és próbáljunk meg minél többet a saját határunkon belül megtermelni, minél olcsóbban, minél hatékonyabban

és minél fenntarthatóban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/11416. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Steiner Attila úrnak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A magyar kormány számára a magyar emberek, a magyar családok biztonsága a legfontosabb, legyen szó a megélhetésről, közbiztonságról vagy akár az energiabiztonságról.

A kormány, illetve maga az Energiaügyi Minisztérium is továbbra is mindent megtesz Magyarország energiabiztonságának megőrzéséért és a magyar családokat segítő rezsitámogatás fenntartásáért. Mi sem példázza ezt jobban, mint az, hogy a 2025. évi költségvetésben a Lakossági Rezsivédelmi Alap központi kezelésű előirányzat évi kiadási előirányzata 880 milliárd forintot tesz ki.

(15.30)

A rezsicsökkentésnek és a lakosság számára elérhető támogatásoknak köszönhetően a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal adatai szerint 2025 februárjában is a magyar lakossági fogyasztók fizették Európa legalacsonyabb áram- és gázárát. Nemzetközi vonatkozásban számszerűsítve ez azt jelenti, hogy a svéd háztartások 13-szoros gázárát fizetnek, a hollandok 7,5-szerest, de ha a régiós kitekintést nézzük, a csehek, bolgárok és a lengyelek többletkiadása is 4-szerese a magyarnak. Szlovákiában és Romániában 2,5-szer többet kell fizetniük a háztartásoknak a villamos energiáért.

Egy nemzetközi kutatás adatai szerint majdnem minden negyedik európai háztartás fűtési nehézségekkel is küszködik, Magyarországon azonban ez az arány a rezsicsökkentésnek köszönhetően mindösszesen 7 százalék, az uniós átlagnak kevesebb mint harmada, ami messze a legkedvezőbb érték Európában.

A kormány mindemellett elkötelezett a távhőt érintő költségek csökkentése mellett is. Az Energiaügyi Minisztérium 2023-ban két alkalommal is csökkentette az érintett önkormányzatok és közintézmények távhődíjköltségeit. Az úgynevezett külön kezelt intézmények az új, 2024-25-ös gázévben október 1-jétől - a tavalyi időszakhoz viszonyítva - mintegy harmadával alacsonyabb díjakat fizetnek majd a távhőért, így a kormány az

újabb csökkentéssel országos átlagban a 2022. évi szint hatodára szorította vissza az intézményi távhődíjakat.

Tisztelt Képviselők! A távhőszolgáltatásról szóló törvényjavaslat a távhőszolgáltatás folyamatos és biztonságos működésének biztosítása érdekében számos fontos változást tartalmaz, amelyek a közszolgáltatás ellátásbiztonságát erősítik a közcélú megváltási eljárás bevezetésével, és megfelelnek a fenntarthatósági célkitűzéseknek is a maradékhő-szabályozás, illetve a származásiggarancia-rendszer alapjainak megerősítésével.

A törvénymódosítás egyik legfontosabb eleme a már említett közcélú megváltás intézménye, amely lehetőséget biztosít a távhőtermelő létesítmény és az annak helyt adó ingatlan jogi helyzetének rendezésére abban az esetben, ha az érintett engedélyes nem tudja igazolni a létesítmény használatához szükséges jogcímet. Ez a lépés garantálja a folyamatos távhőszolgáltatást, és megelőzi az ellátásbiztonsági helyzetek kialakulását. Az eljárás során szigorú alkotmányossági garanciális szabályok érvényesülnek.

Az engedélyesnek a hivatal felhívására először 60 nap, majd azt követően további egy év is a rendelkezésére áll annak érdekében, hogy hasznosítási szerződéssel vagy tulajdonátruházással eleget tegyen a kötelezettségeinek. A közcélú megváltási eljárás során azonnali, feltétlen és teljes kártalanítás illeti meg az érintett tulajdonost. Az eljárás tárgyát képező vagyontárgyat pedig ezt követően is a közérdekű cél érdekében kell használni.

Az érintett tulajdonosoknak lehetőségük van a közigazgatási per során jogorvoslatra. A bíróság azonnali jogvédelem biztosítására kizárólag ideiglenes intézkedést alkalmazhat, amely nem képezheti akadályát a létesítmény üzemeltetésének, ezzel is előtérbe helyezve az ellátásbiztonságot.

A javaslat másik fontos eleme a maradékhő-szabályozás bevezetése. A maradékhő kiemelkedően fontos és hasznos eleme a távfűtésnek, mivel olyan hőenergiát hasznosít, amely egyébként szabadon távozna a levegőbe vagy a vízbe. A távhőrendszerbe történő integrálásával csökkenthető a fosszilisenergia-felhasználás és a rendszer működési költségei, így a felhasználása hozzájárul a fenntarthatóbb energiaellátáshoz, hiszen a meglévő energiaforrásokat hatékonyabban használja ki.

A javaslat a maradékhő értékesítőire egyszerűsített engedélyezési eljárást ír elő, ami jelentős adminisztrációs könnyebbséget jelent a belépőknek. Az engedélyezési eljárás csak a feltétlenül szükséges mértékig terjed ki a maradékhő-engedélyesekre, mivel egyszerűsített engedélykérelemmel élhetnek. A szabályozás cégjogi és számviteli vonatkozásban pedig az ellenőrizhetőségi és nyomonkövethetőségi kötelezettségeket kizárólag a legszükségesebb mértékben tartalmazza.

A törvényjavaslat továbbá a villamosenergia-ágazatban már alkalmazott származási garancia szabályozásának fűtési szektorra történő kiterjesztését is

megvalósítja. A rendszer bevezetése a fűtési szektorban lehetőséget teremt a távhőellátás zöldítésére, ösztönözve a környezetbarát energiaforrások használatát.

Végül, de nem utolsósorban pedig a módosítás Magyarország európai uniós jogharmonizációs kötelezettségének teljesítéséhez szükséges jogszabályi alapokat is tartalmazza. Előírja az önkormányzatok számára a megújuló energiaforrásból előállított fűtőenergia figyelembevételét és a regionális energiahálózatok engedélyeseivel történő konzultációs lehetőséget az infrastruktúra-fejlesztési tervek kialakításakor.

Tisztelt Képviselők! Amennyiben önöknek is fontos hazánk energiabiztonsága és a magyar családok megélhetésének biztosítása, kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szeberényi Gyula képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A távhőszolgáltatás folyamatos és biztonságos működésének biztosítása érdekében a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény módosítására tett javaslat számos fontos változást tartalmaz, amelyek a közszolgáltatás ellátásbiztonságát erősítik a közcélú megváltási eljárás bevezetésével, és megfelelnek a fenntarthatósági célkitűzéseknek is, a maradékhő-szabályozás és a származásiggarancia-rendszer alapjainak megerősítésével.

A törvényt módosítás egyik legfontosabb eleme a közcélú megváltás intézménye, amely lehetőséget biztosít a távhőtermelő létesítmény és az annak helyt adó ingatlan jogi helyzetének rendezésére abban az esetben, ha az érintett engedélyes nem tudja igazolni a létesítmény használatához szükséges jogcímet. Ez a lépés garantálja a folyamatos távhőszolgáltatást, és megelőzi az ellátásbiztonsági kockázatokat. Az eljárás során szigorú alkotmányossági, garanciális szabályok érvényesülnek.

A javaslat másik fontos eleme - ahogy államtitkár úr is az expozéjában említette - a maradékhő-szabályozás bevezetése, amely olyan hőenergiát jelent, amely egyébként melléktermékként termelődik, és felhasználás nélkül szabadon távozna a levegőbe vagy a vízbe. Az ilyen energia felhasználásával tovább csökkenthető a távhőtermelés költsége és a fosszilis energiahordozók aránya is.

A származásiggarancia-rendszer bevezetése a fűtési szektorban lehetőséget teremt a távhőellátás zöldítésére, ösztönözve a környezetbarát energiaforrások használatát, továbbá az egyes módosítások hozzájárulnak a megújuló energia figyelembevételéhez a települési szintű fejlesztési tervek kialakítása során.

Tisztelt Ház! Örömteli hír, hogy több mint 440 milliárd forint értékben indulnak pályázatok vállalatok számára. A Jedlik Ányos energetikai program legfontosabb hatása az lesz, hogy csökkenti a hazai cégek rezsikiadásait, ezzel javítva versenyhelyzetüket. Mindemellett elmondható, hogy az elmúlt 35 év legnagyobb távhőfejlesztési programja indul a Jedlik Ányos energetikai program keretein belül.

A 96 milliárd forint összértékű kiírásokban a távhőtermelés megújuló alapokra helyezését és a távhőszolgáltatás hatékonyságának javítását egyaránt támogatják. A kiírások előmozdítják a földgáz kiváltását ipari hőszivattyúkkal, földhővel vagy biomasszával, ezzel mérséklük Magyarország importkitettséget. A csővezetékek felújításával, szigetelésével szorítják vissza a hálózati hő- és vízvesztéseket, így könnyítve meg az iparági társaságok gazdálkodását.

Magyarországon több mint 210 távhőrendszer biztosít fűtést közel 700 ezer háztartás, azaz mintegy 1,5 millió lakossági fogyasztó számára, és hozzávetőlegesen 12 ezer oktatási, szociális és egészségügyi intézményben, bevásárlóközpontban és sportlétesítményben. Az ágazati beruházások erősítik hazánk energiafüggetlenségét, az ellátás biztonságát, a tiszta energiaforrások fokozott hasznosításával óvják a környezetet. A működési hatékonyság javítása csökkenti a Rezsivédelmi Alap terheit, kényelmesebbé teszi a távhővel kiszolgált családok életét.

(15.40)

A távhőtermelők a Jedlik Ányos energetikai programban 51 milliárd forintos keretből igényelhetnek támogatást a távfűtési rendszerek megújulóenergia-alapú korszerűsítésére. Egy nyertes pályázaton legalább 200 millió és legfeljebb 3,5 milliárd forint ítelhető meg. A távhőszolgáltatók infrastruktúra-fejlesztéseire szánt támogatási keret 45 milliárd forint: 25 milliárd forint fordítható az energiahatékonyság fokozására, 20 milliárd forint pedig a megújulóenergia-alapú hőforrásokra, hulladékhő-hasznosításra és meglévő távhővezetékekkel való összekapcsolásokra.

A kormány a Jedlik Ányos energetikai program keretében összesen 440 milliárd forinttal támogatja a vállalkozások fejlesztéseit. A tíz kiírás a többi között a vállalati energiahatékonyság javítását, céges energiatárolók létesítését, az energetikai kutatás-fejlesztést is ösztönzi majd. A programcsomag legfontosabb hatásaként csökkenti a hazai cégek rezsikiadásait, ezzel javítja a versenyhelyzetüket.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek ismeretében úgy vélem, hogy a törvényjavaslat támogatható rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák annak elfogadását. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gy. Németh Erzsébet

képviselő asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én ennek a törvényjavaslatnak egy szeletével szeretnék igazából foglalkozni, mégpedig azzal, amelyik arról szól, hogy a megújuló energiaforrásokból származó fűtőenergia figyelembevételi lehetősége az önkormányzatok számára mekkora lehetőséget ad. Ez a rendelkezés ugyanis felhatalmazza őket arra, hogy városfejlesztési terveiknél élhessenek ezzel a lehetőséggel, ehhez persze jó néhány intézkedés meghozatalára van még szükség.

Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat nagyon sok mindenben érinti azt, hogy a magyar emberek távfűtése, illetve ezáltal a lakásaik fűtése mennyire legyen biztonságos, vagy mennyire biztonságos, és ez a része ennek a törvényjavaslatnak megengedi nekem azt, hogy ha már a parlamentben vagyunk, és ugye, plenáris vitáról van szó, akkor államtitkár úrnak az előző törvényjavaslathoz elmondott zárszavára, néhány, de egyébként ehhez a törvényhez is kapcsolódó felvetésére reagáljak.

Azt gondolom, hogy ez a távhőtörvény-módosítás és ennek a távhőtörvénynek a megnyitása szintén lehetőséget adott volna a távhővel kapcsolatban jó néhány olyan lépés megtételére, amit nagyon-nagyon régóta várnak az emberek, elsősorban azok, akik valamilyen panelházban vagy pedig társasházban laknak, ahol még a panelfelújítás vagy társasház-felújítás nem kezdődött el.

Magyarországon ma 820 ezer olyan lakás van, amelyben a panelprogramra vártak. Ennek egy jó részét 2011-ig az előző kormányok megtették, hiszen 2007-ig a panelprogramra az akkori magyar állami vezetés 34,4 milliárd forintot költött. A támogatás révén ebből az emlegetett 820 ezer panellakásból 190 ezret újítottak meg valamilyen formában. Szeretnék arra emlékeztetni, hogy nem várta el az akkori kormány és az akkori vezetés, hogy ezt az összeget saját maguk gazdálkodják ki az ezekben a lakásban lakók, hanem itt egy hármas megoldás volt: állami támogatás, önkormányzati támogatás, illetve a lakók a majdani megtakarításra apellálva vagy azt beforgatva tulajdonképpen meg tudták tenni ezeket a felújításokat.

Ezeknek a lakásoknak az energiafelhasználása 8 és 50 százalék között csökkent. Számtalan nagyvárosban láthatjuk ennek a példáját, hogy azok a nagy lakótelepek vagy ezek egy része meg tudott újulni. Azt gondolom nagyon sok képviselőtársammal együtt - de remélem, hogy ebben államtitkár úrral is egyetértünk -, hogy az az igazi rezsicsökkentés, amikor nem használjuk fel az energiát, vagyis nem pazaroljuk el az energiát, például az távfűtés esetén nem az utcát fűtjük.

Most hadd reagáljak néhány konkrétumra, amit mondott, államtitkár úr. Ön azt mondja, hogy minden magyar lakos számára megfizethető az energia, majd utána hosszasan érvelt emellett, és nincs kétségem,

hogy szakmailag nyilván önök ezt így gondolják vagy így látják, hogy diverzifikálni sikerült a gázbeszerzésünket. Akkor már csak egyetlenegy kérdés marad bennem, államtitkár úr, hogy ahhoz a bizonyos lakossági piaci árhoz, amit önök bevallottan mesterségesen kreáltak - ugye, ez jóval magasabb összeg, mint a piacon beszerezhető gáz, ha jól emlékszem, akkor 736 forint/köbméter jelen pillanatban -, miért nem nyúlnak jó néhány év óta. Ha ez így van, hogy minden magyar lakos számára megfizethető, azt gondolom, hogy vannak olyan emberek Magyarországon, akik nem felújított, nem szigetelt házban kénytelenek a saját egyedi fűtésüket megoldani, és ott bizony előfordulhat, vagy nem előfordulhat, hanem elég sokan vannak azok, akik ezt a megemelt lakossági piaci árat kénytelenek megfizetni.

Ön azt mondja, hogy a rendszerhasználati díjak és egyáltalán ezek az alapidíjak rendezve vannak, van megfelelő jogorvoslati lehetőség az energiahivatalnál. Államtitkár úr, javasolom, hogy konzultáljon akár a fideszes, KDNP-s képviselőkkel, mert nem hiszem el, hogy csak hozzánk, ellenzéki képviselőkhöz ömlik az a rengeteg panasz, amiben az emberek elmondják, hogy felháborító, hogy a rendszerhasználati díj magasabb, mint egyébként a fogyasztásarányosan kiszámolt áram díja. Nem hiszem el, hogy csak hozzánk érkeznek azok a panaszok, hogy átláthatatlanok ezek a számlák, nem lehet rajtuk eligazodni, összevissza van ez az egész számlázás.

Tehát én egyszerűen arra szólítom fel államtitkár urat, hogy tényleg vegyék már maguknak a fáradságot, és menjenek ennek utána. Ha minden rendben lenne, mint ahogy ön itt ezt nekünk most elmondta, akkor azt gondolom, hogy nem lennének ilyen neuralgikus pontjai a fogyasztóvédelemnek a magyarországi közszolgáltatók számlái. A kisemberek, az emberek tényleg úgy érzik, hogy mindenki velük packázik, mindenki velük szórakozik, mert egyszerűen képtelenség követni ezeket a számlákat. Nem véletlenül javasoltuk mi ezt a bizonyos energiaszolgáltató hivatal, mert úgy érezte a Demokratikus Koalíció, és a mai napig is úgy érezzük, hogy szükség van egy, elsősorban a fogyasztók érdekeit védő valamilyen hivatalos szervezetre, mert ezek szerint akkor ez a mostani - bár ön szerint ez egy független hivatal - nem látja el a feladatát.

A napenergiával kapcsolatban hadd mondjam azt, államtitkár úr, hogy értem, hogy önök úgy gondolják, és nyilván így is van a statisztikát illetően, hogy Magyarország az első a napenergia-termelés és -felhasználás kapcsán, de itt megint van egy borzasztóan nagy különbség. Amikor az ember autózik az országban, és kilométereken keresztül napelempöldek mellett megy el, akkor pontosan lehet azt tudni, hogy mely egyes, Fideszhez köthető vállalkozások, vállalkozók, oligarchák tulajdonában vannak. Én most itt a parlamentben is hallottam, hogy az egész Dél-Dunántúl kinek vagy kiknek a kezében van a napelempöldeket tekintve. Itt megint arról van szó, hogy ha egy magánember a saját házára szeretne napelempet feltenni, akkor tőle nem úgy veszik át a megtermelt kilowattot,

nem úgy számolják el, hogy az neki néhány éven belül rentábilis legyen, megérje, ide-oda rángatják ennek a szabályozását.

Tehát az a baj, államtitkár úr, hogy ha nagy összesenben önök ránéznek az ország térképére, akkor lehet, hogy így van, hogy most már lassan a termőföldek helyett napelemföldek vannak, csak ezt az emberek nem érzik a saját bőrükön. Itt kellene valami rendet csinálni, hogy az, aki befektet, hogy megújuló energiát használjon, az igenis biztosan tudhassa, hogy néhány éven belül az neki megtérül, és nem rajzolja át a szabályrendszert évről évre vagy félévről félévre. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A távhőszolgáltatásról szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat fontos szempontokat vesz górcső alá, amikor arra tesz kísérletet nagyon célzottan - és reméljük, hogy hatékonyan is -, hogy a távhőszolgáltatás folyamatos, biztonságos működését és fejlesztését kiemelten kezelje.

A távhőszolgáltatás az energiafelhasználásnak egy viszonylag kis területe, de egyik legérzékenyebb része, mert főleg a lakossági távhőszolgáltatás sok százezer embert érint, és nem mindegy, hogy azt milyen színvonalon és milyen áron tudják igénybe venni.

(15.50)

Én úgy gondolom, hogy a rezsicsökkentés e tekintetben is működött, tehát jelentősen csökkent, illetve megfizethetővé vált a távhőszolgáltatás díja is. Ez azt jelenti, hogy a háztartások rezsivédett távhőárai idén sem fognak változni, sőt, tovább lehet menni, az intézmények távfűtése pedig a korábbinál 25-30 százalékkal mérséklődhet. Én azt gondolom, mindez azért fontos, hogy a távhőtermelés ne váljék a fosszilisenergia-felhasználásunk növekedésének egyik okává, hanem inkább a megújulóra és ezen belül is a földhőre, valamint a biomasszára koncentráló és azt használó távhőrendszerünk legyen, mert ezzel jobban szolgáljuk az egyébként is nagyon fontos klímavédelmi céljainkat. Erre vonatkozóan két program is indult, ebből mintegy 51 milliárd mozdíthatja elő a távhőtermelők zöldátállítását is, és ezek közé tartozik a földhőre történő erőteljesebb koncentráció.

Az is fontos, hogy az elszigetelt hálózatok egy-egy városon belül is összekapcsolódhassanak, és ezáltal hatékonyabbak legyenek. Minél nagyobb szolgáltatási területet tud egy adott távhőszolgáltató ellátni, úgy annak a fajlagos költségei és ezáltal a fogyasztás díja is csökkenhet, illetve megfizethető maradhat.

Én azt gondolom, hogy ezeket a célokat ez az új törvényjavaslat, illetve a módosító javaslat megfelelő módon szolgálja, akár olyan, technikai jellegűnek szánt módosítással, mint például a közcélú megváltás intézménye. Választókerületemben is volt rá példa, hogy a rendezetlen tulajdoni viszonyok miatt viták alakultak ki a felek között, amely visszavezethető még a rendszerváltás előtti időszakra, amikor lakásszövetkezeti meg mindenféle más egyéb formában, önkormányzati bérlakások formájában vették igénybe a távhőszolgáltatást, de a perifériák, az ehhez kapcsolódó ingatlanok tulajdonjogi rendezése és használati jogának rendezése elmaradt. Tehát ez is egy olyan tisztázó jellegű lépés, ami szerintem szolgálni tudja a távhőszolgáltató hatékonyságát, és a hatékonyság magával hozhatja a rendelkezésre álló távhő díjának karbantartását, jobb menedzselését.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a maradékhő szabályozása is tárgya a törvényjavaslatnak, mert ez egy olyan hő, ami megtermelődött, csak a felhasználás célja és helye nem biztosított oly módon, hogy az hasznos legyen mind a fogyasztók, mind pedig a távhőszolgáltatók számára. Ez jelentősen hozzájárulhat a szolgáltatás költségeinek és a fosszilis energiaforrások felhasználásának a csökkenéséhez is.

Mindezek alapján a módosítások célja az, hogy a felhasználók biztonságos, megfelelő minőségű és gazdaságos távhőellátást vegyenek igénybe, ezt célozza a törvényjavaslat, és ennek függvényében és ezek alapján a KDNP-frakció támogatja a törvényjavaslat megvitatását és majdan elfogadását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokra lenne lehetőség. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, további képviselői felszólalásokra sem látok jelentkezőket. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót államtitkár úrnak, aki, úgy gondolom, válaszolni kíván az elhangzottakra. Roppantul sajnálom, hogy a képviselő asszony által feltett kérdésekre sajnos nem tud közvetlenül válaszolni. Reméljük, a képviselő asszony majd elolvassa a jegyzőkönyvet. Köszönöm szépen, öné a szó.

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen a felszólalóknak, hogy alapvetően magával a törvényjavaslattal kapcsolatban nagyobb kritikai észrevétel nem érkezett.

Amiről itt a képviselő asszony is beszélt, az nem ennek a törvénynek a tárgya, hanem teljesen más törvények tárgya például az energiahatékonysági törvénnyel kapcsolatosan, illetve az előző napirendi ponttal kapcsolatosan. De annak ellenére, hogy a képviselő asszonyt ezek szerint a válaszok már kevésbé érdeklik, én azért megragadnám a lehetőséget, hogy röviden reagáljak az általa említett pontokra.

Alapvetően én azt gondolom, hogy itt szó esett az MVM-ről, ügyfélszolgálati kérdésekről, illetve fogyasztóvédelmi kérdésekről. Természetesen nem tökéletes a rendszer, azonban a 2022-es energiaválság hatására azt látni kell, hogy az ügyfélszolgálatra bejövő ügyfélmegkeresések száma drasztikusan megemelkedett, itt akár egy többmilliós ügyszámról is beszélhetünk az energiaválság alatt. Én azt gondolom, hogy az MVM-nek is kellett egy kis idő, amíg felnőtt ahhoz, hogy ezt a rendkívül nagyarányú ügyfélmegkeresést kezelni tudja. De ez megtörtént, és folyamatosan azon van az MVM is, hogy ezeket a panaszokat kezelje. Természetesen becsúszhatnak hibák, de én azt gondolom, hogy a szándék mindenféleképpen megvan, hogy ezeket a problémákat az MVM minél gyorsabban orvosolja.

A képviselő asszony emlegette a napenergia térnyerését. Most nem teljesen értem, hogy akkor a képviselő asszony mit szeretne, sok napelemet vagy kevés napelemet. Már odajutottunk, hogy tényleg nagyon sok napelem van, de ezeket a napelemeket valahova le kell tenni, és ennek van egy helyigénye. Nagy előny, hogy Magyarországon már közel 300 ezer lakossági napelemes rendszerrel is rendelkezünk, ami azt jelenti, hogy nem termőföldön, hanem a háztetőkön vannak telepítve ezek a rendszerek.

Én nem tudom, a képviselő asszony milyen rángatásról beszél, mert már több mint egy éve nem nyúltunk hozzá semmilyen szabályozáshoz. Az egyedüli rángatás talán az lehet, hogy egy támogatási programot indítottunk ebben a témakörben, segítve az állampolgárokat, hogy ilyen rendszereket telepítsenek egy energiatárolóval együtt. Jelenthetem, hogy több mint húsz ezer család élt is a lehetőséggel, és családonként több mint ötmillió forintos támogatást nyújt ez a támogatási program. Úgyhogy én ezt nem rángatásnak nevezném, hanem egy nagyon előnyös támogatási konstrukciónak, ami láthatóan közkedvelt is a lakosság körében, úgyhogy nem így élik meg, hogy rángatjuk őket.

A képviselő asszony emlegette azt, hogy van sok olyan háztartás, sok olyan személy, aki sávhatár felett fogyaszt gázt, és nekik nagyon nagy pénzügyi terhet jelent ez. Igen, lehetnek ilyenek. Viszont, ha megnézzük az adatokat, azért ez a teljes gázfogyasztásnak csupán pár százaléka, amiről beszélünk. Úgyhogy arról beszélni, hogy itt több 10-20 százalék vagy akár magasabb százalékok lennének, az nem igaz. Itt a fogyasztás pár százalékaról beszélünk. Én azt gondolom, hogy pontosan az otthonfelújítási program, az energetikai, illetve a vidéki otthonfelújítási programok pontosan azt célozzák meg, hogy ezt a gázfogyasztást radikálisan lecsökkentsük. Az energetikai otthonfelújítási programnak pontosan az a célja, hogy minimum 30 százalékos energiafogyasztást (sic!) érjünk el, mert így lehet nagyon könnyen lemenni a sávhatár alá, és emiatt is közkedveltek ezek a programok is.

Szeberényi képviselő úr említette a Jedlik Ányos-programot, ami most ténylegesen a kormányzat támogatási programcsomagja 440 milliárd forintos keretösszeggel. Nagyon örülök, hogy ezt felhozta a képviselő

úr, mert alapvetően a maradékhő jobb hasznosítására ott is lehet pályázati forrásokat igénybe venni, és nagyon fontos lenne, hogy ez a módosítás is megtörténjen. Defináljuk a maradékhőt, mert erre már akkor azonnal tudunk jönni egy támogatási programmal is.

Ahogy a képviselő úr is említette, ez ténylegesen az elmúlt 35 év legnagyobb távhőfejlesztési programja a Jedlik Ányos-program keretein belül, ami, én azt gondolom, nagyon fontos, hogy fenntarthatóvá tudjuk tenni a hazai távhőrendszert. Ugyanis tényleg több mint 600 ezer háztartás távhővel fűt otthon, úgyhogy ez egy nagyon jelentős szegmens, és nagyon fontos, hogy az ő ellátásuk biztosított legyen hosszú távon is.

Úgyhogy köszönöm szépen a hozzászólásokat, és köszönöm szépen, hogy a törvényhez alapvetően támogató szavakat kaptam. Köszönöm, elnök úr.

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalás** következik. Megadom a szót Balassa Péter független képviselő úrnak ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

BALASSA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országház! Egy nagyon fontos ügyben szólnék meg. Érdekes, hogy ezt az ügyet még nem firtatta senki. Azért is örülök, hogy elnök úr most vezető elnökként itt van, mert a szakterületéhez tartozik.

A 2030-ig szóló nemzeti erdőstratégia világosan rögzíti, hogy mind ökológiai, mind gazdasági, mind pedig közjóléti szempontból Magyarország erdejei és a természetvédelmi kincseink megőrzése kiemelt stratégiai ágazat. Ha megnézzük azt, hogy Magyarországon jelen pillanatban 2 millió hektárnyi erdőterület van, ami Magyarország területének legalább a 20 százalékát jelenti, és ha megnézzük a támogatási forrásokat, akkor Magyarország vállalta azt, hogy 2027-ig még 50 ezer hektár erdőt fog telepíteni, valamint ha visszagondolunk, akkor a 2000-es évektől 160 ezer hektárra nőtt Magyarországon az erdőterületek száma. Tehát egy folyamatos gyarapodás, egy folyamatos fejlődés látható. De majd a beszédemben elmondom, hogy milyen problémák és milyen megkezesések történtek az ügyben.

Örömteli az is, hogy a közös agrárpolitikának köszönhetően 310 milliárd forint áll rendelkezésre, és ezeket a pénzeket folyamatosan lehet fordítani ezeknek a területeknek a fejlesztésére. Külön üdvözlendő az, hogy az erdészeti pályázati felhívások a Natura 2000 területek támogatására és az erdőkárak helyreállítására az elsők között jelentek meg. Ezek a programok nemcsak a természetvédelmet, hanem a vidéki térségek gazdasági stabilitását is szolgálják.

Itt jegyezném meg, hogy van egy program, az úgynevezett KAP-RD34-1-24 kódszámú, erdőterületeknek nyújtott Natura 2000 kompenzációs kifizetések című felhívás, ami 60,6 milliárd forintos keretösszeggel támogatta azokat az erdőgazdálkodókat, akik a Natura 2000-es területeken szigorúbb szabályok mellett végzik tevékenységüket. Ez a többletvállalás, valamint az ebből fakadó bevételkiesés méltányos kompenzációt igényel nemcsak ígéret, hanem tényleges, időben érkező kifizetések formájában is.

Tisztelt Ház! Itt lenne a kérdésem. Sajtóhírek szerint sajnálatos módon nem a megfelelő ütemben haladnak a kifizetések, és a támogatások esetében a vidékfejlesztésnél is csúszások vannak. Ezzel párhuzamosan a napokban olvastuk, hogy Feldman Zsolt államtitkár úr, aki hosszú éveken át látta el a mezőgazdasággal és a vidékfejlesztéssel kapcsolatos feladatokat, távozik a pozíciójából. Ez a két hír, a támogatási kifizetések csúszása és a távozás ténye a szektor szereplői számára bizonytalanságot okoz, és jogos kérdéseket vet fel a témában. Az erdőgazdálkodók nem tudnak hosszú távú terveket készíteni, ha nem látnak garanciát az elnyert források időbeni kiutalására, lehívására. A szakpolitikai irányváltás lehetősége pedig további kérdéseket vet fel az agráriumban dolgozók körében.

Én az alábbi kérdéseket tenném fel, és remélem, hogy majd az írásbeli kérdéseimre, melyet beadtam a napokban, rövidesen választ fogok kapni, és tudom tájékoztatni a közvéleményt és a gazdálkodókat. Mi az oka annak, hogy késnek a Natura 2000-es kompenzációs kifizetések? Mi az államtitkár úr távozásának az oka? Ki fogja a jövőben biztosítani az agrár- és vidékfejlesztési támogatások zavartalan lebonyolítását?

A természetvédelem, a fenntartható erdőgazdálkodás és a vidéki térségek erősítése nem tűr halasztást. Kérem, tisztázzuk a felmerült aggályokat, és biztosítsuk az érintetteket arról, hogy a kifizetések mielőbb megkezdődjenek és a szakterület jövőbeni irányítása szilárd alapokon nyugodjon. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 16 óra 04 perckor ért véget.)

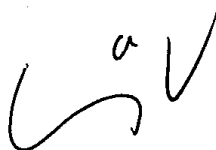
Dr. Aradszki András s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)